

שאלו את פרנץ ליסט,
מדוע אינך כותב את תולדות חיירך?
דייני בכך שחייתי אותן, ענה

snark.cO.il

Printed in Israel © 2026

ISBN 978-965-597-990-9

בשער: "מחווה לאמנויות הבמה". דרורה מש-בר, שמן
על בד, 60x90 ס"מ (2023)
על גב הספר: "תמונה מדיבאלית". דרורה מש-בר, שמן
על בד, 60x90 ס"מ (2023)

אפמרה
יומן במסרונים
מאת ראם בר

00:54 15.2.19

שלום, נועה! האופרה ביום ראשון מתחילה בשש: יתאים לך שנפגש במסעדה בשלוש לארוחת צהריים מאוחרת? כך לא אסע בשעות העומס וגם לא נצטרך למהר למופע ליל אמרה לי: "אני בטוחה שאתה מדבר עם נועה רק על דברים פרקטיים - זה לא ילך!" מה לעשות: היא מכירה אותי... בשבועיים האחרונים צפיתי בהפקות גרמניות מדהימות של "השועלה הערמומית הקטנה" מאת ינאצ'ק ו"כחול הזקן" של אופנבך בבימויו של Walter Felsenstein (הוא ניהל אופרה בברלין אחרי מלחמת העולם השניה). קשה למצוא גרסה מצולמת לאופרה הזו של אופנבך והיא באמת מאוד מבדרת... ראיתי גם שוב את "הנסיכה בעור החמור" של ז'ק דמי שהלחין מישל לגראן, בגלל ששמעתי על פטירתו (אני מאוד אוהב את הסרטים המוזיקליים שלהם, אבל אחותי לא מעריכה אותם כל כך. היא אומרת: מוצרט עשה ככה והיה עושה אחרת!) וגם

האנימציה של Jiří Barta הצ'כי לחלילן
מהמלין, שהיא מאוד מיוחדת. הדמויות
מגולפות בה מעץ!

03:40 6.3.19

שלום נועה אי אפשר שבוע שלם לא
לכתוב, אבל ניסינו לראות את הסרטים
עליהם מדברים בטלויזיה ומאחר והם לא
מצאו חן בעיני, לא רציתי לכתוב רק
תלונות. חשבת: נצפה בסרט של וודי
אלן שגם הסרטים הגרועים שלו הם
נחמדים, אבל הסרט שבחרתי, "קפה
סוסייטי", באמת סתמי מאוד למזלי,
שאלתי בספריה את הסרט "נעורים" של
הבמאי האיטלקי פאולו סורנטינו. הוא
מספר על שני קשישים שנופשים באלפים
השווייצרים ועל שאר דיירי מעון הנופש.
זה סרט שקט ומעניין, ונחמד גם שאין
זכרונות בפלאשבק, כמו שעושים כל כך
הרבה הגיע ספרון קטן שהזמנתי:
"צפונות סלעי ארצנו" שהוזכר בחוברת
לימודי הגיאולוגיה. אני מקווה שיהיה
מרתק כמו "עקבות בסלע" של מאקסוול

ריד, שתרגם שלונסקי ☞ באנגלית, הגיע
Jacques Offenbach and the Paris
of His Time; נראה אם אקרא אותו או
שהוא יצטרף לערימה... קניתי גם ספרים
באנגלית לאוגי, האחייין שלי: מארז של
ספרי א.א. מילן ☞ את הספר "המנצחים"
של דיוויד מקי ועוד ספר של מקי על קופת
חיסכון בצורת חזיר, שמלמדת ילדה
קטנה לחסוך ובסוף בורחת עם כל הכסף
🐰

19:45 19.3.19

שלום, נועה 🌸 היום אספתי את ליל
ואוגי משדה התעופה. ליל נשאה בכפר
שמריהו לחזרה הראשונה של התזמורת.
היא אומרת שלפי התוים, ההופעה של
בארוקדה באבו גוש תהיה יפה מאוד 🎵
האזנתי לספר קולי שנועד לילדים,
"סיפורה של המוזיקה הקלאסית" מאת
Darren Henley בהקראתה של Marin
Alsop. מאוד נהניתי: הוא מאוד מעניין
ומבדר והבחירה של קטעי המוזיקה
מצויינת 🎧 סקרתי את המסעדות באבו-

גוש, אבל הביקורות באינטרנט מעורבות:
זה כנראה ענין של מזל. המכתב לא כל
כך מעניין, אבל כאלה הם החיים...

02:49 26.3.19

שלום נועה, מה שלומך? ליל ואוגי
מתארחים אצלנו. ליל היתה כבר בחזרה
החמישית של "תרנגולי הרנסאנס" ומחר
ההופעה הראשונה 🐔 היא אומרת
שהתוכנית מאוד יפה ויש גם תלבשות
מיוחדות והנחיות דרמתיות (למרות
שיוותרו עליהן כנראה באבו-גוש, ויהיה
מופע קונצרטנטי). הזמרת, יעלה אביטל,
היא תימניה עם שיער בלונדיני. היא שרה
וגם מטפלת בשלושה ילדים, שהצעיר
בהם בן שלוש 🌀 יהיו יצירות מאת
מונטוורדי, אורלנדו די לאסו ודאולנד.
בארוקדה היא לא קבוצה של סולנים כמו
שאחתי מארגנת לפעמים, אלא נגנים
שיכולים להתחייב להשאר עם הקבוצה.
ליל נהנית לעבוד אתם והמנהל המוזיקלי
יישם הרבה מהצעותיה, כולל כתיבה
מחדש של חלק מהתכליל לויולות. זה

נחמד - במקום העבודה שלי אי אפשר לתת עצות... נרשמתי למכון הצרפתי לחומר אורקולי באתר ina.fr יש להם דרמות תקופתיות יפות לא פחות מלאנגלים, ועוד אוסף גדול של אופרות ומחזות: נראה אם אצליח להבין... מצאתי שם בין השאר גם סדרת דרמה לפי חייו של אופנבך לאחרונה רכשתי את הספר "כלכלה בקומיקס" שהמליצו עליו במוסף הספרים של "הארץ" והתחלתי לקרוא ספר מעניין, "תולדות השד" של ההיסטוריונית מרילין ילום. הוא מתחיל בפסלוני הפוריות של תקופת האבן מרילין היא אשתו של הסופר והפסיכיאטר אירוויין ילום, אבל הרבה יותר מוכשרת. היא כתבה גם את "איך הצרפתים המציאו את האהבה". סוף סוף פתרתי את הבעיה ברשת האלחוטית, שנגרמה בגלל קרבה לארון החשמל או אולי בגלל תקע רשת שהייתי צריך להחליף: נראה שהאשמתי את החתולה שלא בצדק...

18:13 14.4.19

שלום, נועה 🌸 את המכתב הזה אני כותב מהעבודה: הושיבו אותי להשאל ספרים בדלפק והחלטתי לנצל את הזמן. ההופעה של טוסקה היתה מעניינת מאוד: זה היה שחזור של המופע המקורי משנת 1900, לפי שרטוטים שנמצאו בבית האופרה של רומא 🏛️ במערכה הראשונה השתתפו הרבה ניצבים, כולל מקהלת ילדים, והציגו טקס דתי נהדר - אבל הם הלכו הביתה מוקדם ולא נשאר לשתי המערכות הבאות. בסוף השתחוו רק הזמרים הראשיים. בעיקר עניינה אותי התפאורה המצוירת במערכה השניה, שהציגה אולם עם שתי כיפות ללא תמיכה מבנית נכונה. תהיתי אם היתה זו טעות של הצייר או שבתקופת הצגת האופרה בנו באיטליה כיפות מדומות מבטון מזוין לקישוט התקרה (כמו לודוויג השני מבוואריה, שהטירות הנהדרות שלו עשויות בעצם מלבנים וגבס עם שלד ברזל) 🏰 בסוף קניתי כרטיסים טובים באולם, שהתפנו ברגע האחרון. בשבוע

שעבר הגיעו אלי אופרטות של אופנבר
שרכשתי באינטרנט. אלו הופעות שנדיר
למצוא. אחת מהן היא "המסע לירח"
שכתב בשיתוף עם ז'ול ורן 🚀 ואחרת
(שנראית נחמדה מאוד) נכתבה לפי
רובינזון קרוזו ויש בה בת ים שחורה 🌊
הגיע גם סרט גרמני משנת 1970 לפי
סיפורי הופמן, שראיתי קטע קצר ממנו
בטלוויזיה הגרמנית. לצערי ההקלטות הן
באיכות מאוד נמוכה כי הועברו מוידאו
ל-DVD. טוב, צריך לחזור לעבוד... 📺

Rohangiz Yachmi שרה את הברקולה בגרסה
הגרמנית של "סיפורי הופמן"

03:45 30.4.19

שלום, נועה 🌸 מה שלומך? השעה כבר מאוחרת. חשבתי לכתוב מכתב יפה בזמן הישיבה בדלפק ההשאלה (שם יש לי עכשיו תורנות קבועה), אבל משום שהספרייה היתה סגורה כל הפסח, הגיעו הרבה אנשים לשאול ספרים והייתי יותר מדי עסוק. קניתי עוד ספר של מרילין ילום, "תולדות הרעיה", באתר "סימניה", והסתבר שהמוכר הוא ילד בן 13. העברתי את הכסף לחשבון הבנק של אביו... ראיתי כמה סרטים, אבל אף אחד מהם לא ראוי לציון, חוץ אולי מגרסה חדשה של "יריד ההבלים". צפיתי גם שוב בסרט "לפרק את הארי" של וודי אלן, בגלל תמונות הגיהנום היפות. הוא הזכיר לי משחק הרפתקאות בו שיחקתי אשר הוכן מצוירים של הרנסאנס. אני מצרף את הסיום שלו, שעשוי מתיאור הגיהנום בתוך "גן התענוגות הארציים" של בוש. הפתיחה של המשחק גם היא יפה מאוד ועשויה מן הלוח הנגדי של הטריפטיכון שמתאר את גן העדן, אבל החלק התחתון

מודבק: הוא לא מאותו ציור... אסיים
בעשר מכות מצרים

03:09 4.5.19

שלום, נועה. לקח לי קצת זמן לענות כי חשבתי אם לספר לך על הצרות שלי: תקף אותי איזה כאב שעוד לא החלטתי אם הוא כאב שיניים, דלקת אוזניים או סתם התקררות; בהיסטוריה של השד, הגעתי לפרק המוקדש לסרטן השד שהיה מדכא מאוד; הילד שקניתי ממנו את "תולדות הרעיה" עוד לא שלח את הספר; ולבסוף, חלמתי שלשום בלילה שהלוותי כסף למישהו והתעוררתי לפני שהחזיר. זה מרגיז מאוד! 😞 לחלומות צריך להתיחס ברצינות: האפיפיור אינוצנטיוס השלישי אישר לפרנציסקוס להקים את מסדר האביונים משום שחלם שהכנסיה נוטה ליפול ופרנציסקוס תומך בה כדי לפצות עצמי, לקחתי יום חופש! הסרט "פגישה עם גורבצ'וב" יוקרן בראשון לחודש. כשלמדתי בטכניון, נשא שם

גורבצ'וב נאום. משום שהיה מאוחר
ובגלל שהייתי צעיר וטיפש, לא נשארתי
להקשיב. שיפצו לכבודו את חדרי
השירותים בבניין אולמן... ☹️ אחרי
הרבה שנים קראתי את האוטוביוגרפיה
של פידל קסטרו ואת זכרונותיו של
חרושצ'וב וראיתי שהקומוניסטים האלה
יודעים לדבר יפה. שנה לפני כן ביקר ניל
ארמסטרונג! גם להרצאה שלו לא הלכתי
כי היה לי שיעור... אחר כך קראתי בעלון
הסטודנטים שהחדר היה חצי ריק. עכשיו
הוא כבר מת מזמן... 📡 ☹️

05:24 13.5.19

שלום, נועה 🌸 השעה כבר מאוחרת...
ליל ואוגי יבקרו בארץ באמצע אוגוסט
וכבר קנינו כרטיסים. ליל מתלוננת שאני
לא בא ללונדון כדי לעשות לה תיקונים
בדירה, ובאמת אני רוצה לבקר בגן
הבדולח שם ניצבים השחזורים
הראשונים של דינוזאורים, שהם די
מוזרים 🐘 אני חושב שסיפרתי לך
שלמדתי שנתיים צרפתית באוניברסיטה

ועוד קצת במרכז לתרבות צרפת, וזה לא עזר. אחרי-כן למדתי ביישומון דואולינגו, ועכשיו מצאתי שבאתר האינטרנט שלו יש אפשרות לקרוא ולהאזין לסיפורים בצרפתית קלה. כפי שאליס (בארץ הפלאות) המליצה, הם כוללים הרבה שיחות ואפילו תמונות. בסיפור האחרון שקראתי, פייר קנה את כל מלאי סהרוני השוקולד בחנות כדי שתהיה לו סיבה לדבר עם מארי, שקונה שם קרואסון כל בוקר. אז יש אפילו עצות בתחום הרומנטי 🎩 חוץ מזה, צפיתי בסרט "אבק כוכבים" של וודי אלן, המתאר במאי קולנוע ואת המעריצים שנוהים אחריו. כשהוקרן בבתי הקולנוע, המעריצים של אלן נעלבו מאוד והסרט נכשל; אבל הוא מאוד מעניין ומאוד נהייתי ממנו... 🎬🌟

04:01 21.5.19

שלום, נועה 🌸 אספר לך על השבוע שחלף, אפילו שהיה די שגרתי. אני מאזין לספר קולי על חייו ויצירתו של דבוז'אק וצוטט בו מכתב העוסק בטיול בשדות

וציוץ ציפורים, אבל לא אקח מכך דוגמה
ואנסה לכתוב בלי תאורי נופים ארוכים
התחלתי לקרוא ספר חדש, "הכרונוגרפיה"
של מיכאל פסלוס, בו הוא כותב על אחד-
עשר קיסרים ושלוש קיסריות ששירת
תחתם באימפריה הביזנטית. החיבור שלו
מתחיל די בעצלתיים, עם כל מיני מרידות
וקרבות, אבל ראיתי שבהמשך יש רכילות
מעניינת. צפיתי שוב ב"פנטזיה" של
וולט דיסני עם הבלט הנהדר של "מחול
השעות" האם את זוכרת את הסרט?
אחרי-כן ראיתי את "פנטזיה 2000", אבל
הוא לא ברמה של הסרט הראשון. צפיתי
גם ב"אלגרו נון טרופו" שזו גרסה
איטלקית מאוד נחמדה לסרט של דיסני,
שהתזמורת שלה מורכבת מגברות
קשישות, כמו ב"קברט". סרט נחמד נוסף
בו צפיתי הוא "הקמצן" של מולייר בכיכוב
לואי דה-פינס, שמצטיין בתפקיד היו לי
שני אירועים משמחים השבוע: ראשית,
קניתי בזול שני פעמונים יוצאי דופן. נראה
ששוק הפעמונים חלש עכשיו מאוד
ואפשר להשיג פעמונים נדירים שבדרך

כלל לא הייתי מרשה לעצמי לקנות. שנית, נתקלתי בפסטיבל שנתי של אופרטות בשם Opéra de Barie שנערך בכפר קטן בצרפת ואשר מעלה את ההופעות לאינטרנט. יש שם מבחר יפה של אופרטות צנועות של אופנבך עם תפאורה מקרטון (יש לי באוסף גם אופרטות אחדות שלו בביצועים רבי-משתתפים של בתי האופרה הגדולים) אופנבך נולד בדיוק לפני מאתיים שנים וחודש אחד, אבל נראה שלא חוגגים זאת כפי שחגגו את יום הולדתו המאה. קראתי שראו אז אור ספרים רבים שעסקו בחייו (הזכרתי כבר אחד מהם שקניתי...). חוץ מזה, הגיעו ניירות עטיפה מאמזון ועלי-אקספרס: מאחר שנאלצתי להתפשר על נייר עטיפה בינוני ביותר לספר שהגשתי לך, הזמנתי כמה מוצלחים בהרבה 📖 אבל אולי אכין בהזדמנות עטיפות כאלה בעצמי: אספתי כמה איורים מצהובון ויקטוריאני שמתאימים לכך מאוד, אם יודפסו על נייר אריזה חום...

03:05 11.7.19

שלום, נועה 🌸 הרישומים הללו הם של ד"ר צבי גולן שסיפרתי לך עליו באופרה "הנוסעת". יש תשעה מהם, שצייר לילד כלשהו בארץ או בגרמניה, והם נמצאים בתיבת המסמכים שנשארה אצל אמי כשלאה, אשתו, נפטרה 📦 האיש שבהם הוא דיוקן עצמי. הם ממש מקסימים, וחשבתי לאגד אותם בספרון קטן עם כמה מילים על חייו של גולן ואולי להוציא אותו בהוצאה עצמית: לא צריך להיות יקר להדפיס חוברת כזו קטנה 🖐 אמי מציגה עכשיו כמה מצוירה בקניון רמת אביב: אם תזדמני לשם, אל תשכחי להביט! אלו חלונות תצוגה שפונים לרחוב אינשטיין, והצוירים יוצגו למשך חודש 📅

03:02 14.8.19

שלום, נועה 🌸 חשבתי לכתוב כמה מילים, אבל לא יותר מדי... קראתי ספר טוב: עיבוד ישן לילדים של האילאדה והאודיסאה עם איורים מדהימים של אליס ומרטין פרובנסן. הוא יצא לאור בעברית

בשנת 1988 בידי סטימצקי ואני זוכר
כמה התרשמתי מהתמונות כשהייתי ילד.
קניתי כבר עוד שני אלבומים שהשניים
איירו: אחד של אגדות ספרותיות (כלומר,
שנכתבו ע"י סופרים) והאחר עיבודים של
מיתוסים שונים. אני מקווה שאת נהנית
מהחופשה

05:19 7.10.19

שלום, נועה. סוף סוף ישבתי לצבוע איור
ראשון מן העשרה שהכנתי לספר של יעל.
כבר הרבה שנים לא ציירתי ואני די
משתעמם, אבל למזלי יש מוזיקה
ב-YouTube ובעיקר את אריק סאטי.
קראתי ספר רוסי שמצאתי אצל קרובת
משפחה, "המוות והפינגווין" הוא קליל
מאוד ולפעמים מעניין, אבל קצת מדכא
ולכן לא אמליץ עליו. אגב, הנה דמות
שיעל לא רצתה להכניס לספר. בגלל
שמוזכר בסיפור שביל החלב, חשבתי
שיהיה נחמד לצייר אותו נובע מכד
שמחזיקה אלה רומאית, כפי שהרומאים
היו מציירים את מקורות הנהרות בכדים

שמחזיקות נימפות הנהר 📺 אבל נראה
שיעל מתנגדת לבחורות בספרי ילדים,
ובסיפור שלה אין אף אשה...

18:05 30.10.19

שלום, נועה... אני מצרף איור נוסף: הייתי
צריך לסרוק אותו במדפסת ישנה, כי
בחדשה נמלים הקימו מושבה 🐜
השארתי אותה פתוחה ואני מחכה שהן
יפנו את הביצים... להקת הג'ז שהופיעה
בבית אבא חושי היתה להפתעתי
איטלקית. כדאי לך לראות את הסרטונים
הנחמדים שלהם.

01:08 10.11.19

שלום, נועה. איך עבר סוף השבוע?
הכנתי לליל כרזה לקונצרט השנתי בו
היא משתתפת למען חסרי-הבית. מאז
הקונצרט הקודם הטכנולוגיה התקדמה,
ויש אתר אינטרנט בשם remove.bg
שמסיר לדמויות את הרקע באמצעות
בינה מלאכותית וחוסך הרבה שעות של
עבודה 🤖 היו כל מיני אילוצים שהכתיבו

את צורת הכרזה, אבל מה שמעניין בה היא הפייה הקטנה למטה. זו אחת מבין הפיות מקוטינגלי ששתי ילדות צילמו בתקופה הויקטוריאנית ואנשים רבים, בהם ארתור קונן דויל, האמינו שהן אמיתיות. את הפייה הייתי צריך לגזור ביד: הבינה המלאכותית לא ראתה אותה. כנראה אין לה דמיון.

00:48 3.12.19

תודה שכתבת לי ליום הולדת, נועה 🌸
הייתי היום עם אמי בהקרנה של האופרה
"אאידה" בקיבוץ מזרע, וזו הסיבה
שאחרתי לענות 🙏 אלו אותן אופרות
שמוקרנות בכל רחבי הארץ בסדרה
"רואים משם שומעים מכאן" והפעם היה
ביצוע מהנה מאוד. לכבוד יום ההולדת,

נרשמתי גם לארבע ההופעות של בארוקדה בחיפה (זו הלהקה שלילי הופיעה איתה בעבר). הן כוללות אפילו אופרה אחת: אלצ'ינה של הנדל (אמנם, רק קטעים נבחרים ממנה) 🌳 חוץ מזה, קניתי באינטרנט שעון קיר דיגיטלי עם ספרות ענקיות, כדי שאוכל לראותן מרחוק בלי משקפיים 😊 אלא שמתוך קמצנות, רכשתי אותו בחנות אינדונזית מפוקפקת, שלא ציינה אפילו כתובת או מספר טלפון. - ומלאתי בה את פרטי כרטיס האשראי. כשהבנתי מה עשיתי, ביטלתי את הכרטיס והזמנתי חדש. זה מה שקורה כשעורכים קניות בארבע בלילה 🕒 החנות האינדונזית עושה קולות כאילו היא שלחה לי את השעון, וזו באמת תהיה הפתעה גדולה אם אקבל אותו. כדי לפצות עצמי, רכשתי בעלי-אקספרס שעון עם אותיות גדולות אפילו יותר: גובהן 15 ס"מ (!) וצבען לבן. הספר של יעל כמעט גמור אז אין לי איורים לשלוח, אבל אמצא סיבות אחרות לכתוב... ✍️

01:19 5.1.20

שלום, נועה 🌸 ליל ואוגי טסו ביום חמישי ועכשיו צריך לחזור לשגרה... חשבתני, אכתוב אליך קצת וגם אשלח חיפושית כדי לשמח את שנינו 🌸 היה לנו ביקור מוצלח בתל-אביב ואפילו הסתבר שבית-הקפה בו ישבנו עם דודי (Léolo בכיכר המדינה) הוא ללא גלוטן והיה שם לחם טוב ממין זה, שזה נדיר מאוד בבתי קפה ☺ היה לנו מזל גם בבית קפה באזור שלנו, "מקום השראה", שם הגישו טורטיות כוסמת. זה נושא שאני יכול להאריך עליו, אבל אתאפק. יש עוד קצת חדשות טובות. למשל, הגיע השעון שהזמנתי בעלי-אקספרס. הוא מתעמעם אוטומטית בחושך, אז לא צריך לכבות אותו בלילה. וגם, אולי סידרתי בטעות בעית ניתוקים שהיתה לנו ברשת האלחוטית, כשהחלפתי מפצל רשת. נראה שלנתב היתה איזו אי-תאימות מוזרה עם המפצלים הקודמים שניסיתי 📶 יש לי עוד דברים מהסוג הזה לספר, אבל אני חושש לשעמם אותך...

02:04 7.1.20

שלום, נועה 🌸 אתמול בבוקר שלחתי לך את הספר. אחרי-כן חשבתי שהיה נחמד לו עטפתי אותו יפה, אבל כבר היה מאוחר מדי. בגלל דרישות הכריכה, נשארו בסופו דפים ריקים ולאשת המכירות של בית הדפוס היה רעיון נחמד: לשים בהם את האיוורים לפני הצביעה כדי שהילדים יוכלו לצבוע אותם בעצמם 💡 מאחר וסרקתי אותם גם בשלב הזה, היה יכול להיות קל מאוד לעשות זאת וזו גם אחת הסיבות שבחרתי נייר נטול עץ - כדי שאפשר יהיה לצייר בספר. אבל לא הצלחתי לשכנע את יעל להוסיף את האיוורים הללו בשום אופן: היא אמרה שאסור לקשקש על ספרים! 🌸 ✎ בערב צפינו בסרט האחרון של טרנטינו, "היו זמנים בהוליווד". אני לא אוהב את הסרטים שלו כי כעבור רבע שעה מתחיל בהם מרחץ דמים נורא, שנמשך כל שאר הסרט 🦷 אבל הפעם הטבח היה רק בעשר הדקות האחרונות, אז כנראה חיי הנישואין משפיעים עליו טוב 🙏 את הספר על מוסוליני מצאתי

קצת יבש, על כן עברתי לקרוא שוב את "שלושים וחמישה במאי" של אריך קסטנר. אגב, יצא לך לקרוא את האוטוביוגרפיה שלו לילדים, "כאשר הייתי נער קטן"? כדאי לך מאוד... ✂ קוראת צעירה נתנה לו ארבעה כוכבים באתר "סימניה" והסבירה: "הוא מספר על חייו בצורה מעניינת מאוד ושובת לב, אני לא מכירה מישהו שכתב ספר על חייו והצליח שגם ילדים יתעניינו בו... למה הורדתי לו כוכב אחד? כי הספר הזה עדיין פחות מעניין משאר הספרים שלו..." ✂ יש עוד ספר זכרונות ילדות יפה: "פייר הקטן" של אנטול פראנס. פראנס נזכר שם בנערות שהיו יושבות בחנות ועוטפות באצבעות זריזות את הממתקים. הוא חשב אז: זו העבודה הכי מהנה שיש ✂

04:19 23.1.20

שלום, נועה ✂ אספר לך משהו! באינטרנט אפשר לקנות הרבה שעונים מקושטים בפסלים של המוזות וסתם בחורות, בעלי חיים ואבירים ✂ אבל בכולם יש פתח

עגול לשעון אנלוגי והם לא מתאימים
לשעונים הדיגיטלים הרבועים. עכשיו
מצאתי העתק קטן של פסל, שמתאים
בדיוק לעטר שעון דיגיטלי שנח אצלי על
המדף. הוא מציג את פולין בונפרטה
מסבה על ספה, בדמותה של ונוס
המנצחת (Venus Victrix), אוחזת
בתפוח שנתן פאריס ליפה בנשים. פולין
היתה אחותו הקטנה של נפוליאון והיא
קרובת המשפחה היחידה שביקרה אותו
באי אלבה 🌿 כששאלו אותה איך יכלה
לדגמן לפסל חצי עירומה, ענתה שהיה
תנור שחימם את החדר... 🍷

22:40 30.1.20

שלום, נועה 🌸 מה שלומך? ביום שלישי
ביליתי עם אמי באופרה אידומנאו. היתה
הפקה נהדרת עם תפאורה מיוחדת.
הייתי ממליץ לך מאוד ללכת, אבל מחר
ההופעה האחרונה. הראו קדימון לאופרה
הבאה, הספר מסיביליה, שעשויה בסגנון
הסרט האילם ונראית טוב מאוד, אבל
כנראה נדלג עליה 📺 היום קבלתי את

תרגום סיפוריו של צבי גולן מגרמנית! אני מצרף לך אותם למטה. אל דאגה: אין מבחן! חוץ מזה, התקנתי זרקור לחצר וגם קרצפתי מארז ישן של מחשב, שנועד להחליף את המארז שהחתולה הפילה. המארז הזה התעקם כהוגן ונראה יפה, כמו פסל מודרני, אבל קשה משום כך לפתוח ולטפל בו. למדתי את הלקח והמחשב עבר לרצפה 🐱 התחלתי לקרוא את אחד מספרי הקומיקס של טינטין בצרפתית, כדי לתרגל את השפה. זמרת האופרה שמופיעה בהם, נוהגת לשיר את האריה של מרגריט על התכשיטים מתוך פאוסט של גונו 📖

03:52 10.2.20

שלום, נועה 🌸 לפני שאלך לישון, אספר לך על דברים שרכשתי לאחרונה שזה נחמד, כמו לקבל מתנה 📖 קודם כל, הגיע היום הספר "מכתבים ממוצרט" של אסתרית בלצן. ליל קנתה לי בעבר ספר עם מכתביו בתרגום אנגלי, אבל התעצלתי לקרוא אותו וספרה של בלצן,

שמיועד לילדים, מגיע עם דיסק של יצירות
שיש לשמוע לצד המכתבים. חוץ מזה,
נתקלתי בספר בשם 'The Little Kittens'
Mother Goose Rhymes. חשבתי שזו
הוצאה חדשה יותר של The Animal
Mother Goose משנת 1921, שנמצא
אצלי בעותק מעופש ואודותיו כתבתי את
המאמר היחיד שמסרתי לפרסום אבל
לא, זה רק מבחר קטן מן התמונות צבוע
ביד... יש עוד קניה שלא הצליחה:
חיפשתי לאמי לחצן מצוקה שיתקשר אלי
לטלפון. מצאתי בסין אחד כזה אטום
למים, אשר באופן מוזר משמש גם
כאיתורן לקולר של כלבים 🐕 קניתי את
הגרסה לכלבים, משום שכללה חיבור
מתאים לרצועה של שעון. הסתבר
שבגרסה הזו כפתור המצוקה אינו פועל,
ובעצם לא הצלחתי להפעיל גם את
האיתורן שמשמש באיזה אתר סיני
צולע 🚶 כמעט שכחתי: קניתי גם
כרטיסים לליל ואוגי - הם יבואו שוב
באפריל...

01:42 15.2.20

שלום, נועה 🌸 אני עוד מחפש משרה:
את העבודה הקודמת לקח לי שנתיים
למצוא, וזו היתה עבודה ממש מזופתת!
בזמן הזה ניסיתי אז לפתוח חנות לספרים
משומשים. הצטערתי על כל ספר שקנו
ממני וסגרתי את העסק אחרי שמכרתי
בטעות לילד ב-15 ש"ח, מגדיר נדיר עם
ציורים של פרפרי אנגליה. אפילו היום,
כשיש כל כך הרבה אפשרויות באינטרנט,
לא הצלחתי למצוא את הספר הזה שוב...
אגב, 🦋 קטע נחמד מן המאמר
שפרסמתי עסק בתאורים של רדיפת
פרפרים באמנות. שלוש שנים מאוחר
יותר קראתי ברשימת הדיוור של
Medievalists.net על מאמר מלומד
שעוסק ברדיפת פרפרים בימי הביניים.
חבל שלא עמד לרשותי אז...

03:27 26.2.20

מה שלומך, נועה? 🐞 אין הרבה לספר
השבוע, אבל החלטתי לנסות. אני מתכנן
לקחת קורס קצר בניהול רשתות. היו

קוראים לכך טכנאי מחשבים, אבל מנהל מרגיש חשוב יותר. פעם כתב לי מהאתר אדם מפילדלפיה שהיה מהנדס קטרים. הוא הסביר שנהגי הקטרים ערכו הצבעה, והחליטו שמעתה כל נהג קטר יקרא מהנדס קטרים בשבת נסענו אני ואמי לקונצרט של בארוקדה בחיפה: המיסה הגדולה של באך. נהנינו מאוד! הגיעה חבילה מאמזון ובה ספר שקניתי לאוגי על חרקים. מצאתי בו כבר טעות אחת, שחרקים אינם גדלים למימדי ענק בגלל שהשלד החיצוני שלהם היה נעשה כבד מדי. אני חושב שהסיבה הנכונה היא מערכת הנשימה שלהם: החמצן מפעפע לגופם דרך צינורות שנפתחים בצידי הגוף (טרכאות), והדבר אינו מספיק יעיל כדי להזין גוף גדול. בתקופת הדינוזאורים היו שפיריות ענק שמוטת כנפיהן הגיעה למטר, ומסבירים זאת בשיעור החמצן הגבוה באוויר נזכרתי בספר מקסים שקראתי, "זכרונות אנטומולוגיים", לקט מחיבוריו של ז'אן-אנרי פאבר, שכתב על מנהגי החרקים בפרקים אוטוביוגרפיים

מחיוו. כדי לא להלאות בעוד אירועים
חסרי חשיבות, אסיים את המכתב כאן.

00:43 16.3.20

שלום, נועה ✨ איך את מבלה את
החופשה של הקורונה? האופרה "הספר
מסביליה" היתה באמת יפה מאוד,
והכתוביות הוקרנו על התפאורה ליד
הזמרים, אז לא היה צריך להזיז את
הראש. אמנם ישבנו קרוב מאוד, אז
עוצמת המוזיקה היתה חזקה מדי 🎧
עשיתי מנוי ל-Medici.TV שהוא ערוץ
מוזיקה קלאסית באינטרנט. צפינו שם
כבר בשתי אופרות: הראשונה Mulroney
משנת 2011 שמספרת על שלטונו של
ראש ממשלה קנדי בשם זה. המלחינה
שילבה בה קטעים קצרים מדון ג'ובאני,
כרמן ועוד, ובכלל זו אופרה מאוד קלילה
ומבדרת: שר אחד התפטר בשל ביקור
במועדון חשפנות, שר אחר הסתבך בגלל
שאישר מכירת דגים מקולקלים ושרת
התיירות תיירה בעולם על חשבון הציבור
יעקב האופרה השניה היא "האמריקאי

המושלים" של פיליפ גלאס על וולט דיסני, בבכורה משנת 2013. זו אופרה מאוד יפה ועצובה 📞📧 בואי נדבר קצת על קניות! קניתי לאמא שלי טלפון חדש, מהטלפונים החכמים הראשונים של נוקיה. מה שנחמד בטלפון הזה הוא שיש בו כפתור נוסף, שלא משמש לשום דבר מועיל. בעזרת יישומון הגדרתי אותו שיתקשר אלי - כך שאמי יכולה ליצור איתי קשר במקרה חירום בלחיצת כפתור. מה עוד? אתמול דחיתי את הטיסה של ליל לוסף אוגוסט, מאחר ש-EasyJet התחילו לאפשר את השינוי הזה ללא תשלום. אני מקווה שהדברים ירגעו עד אז... חוץ מזה התחלתי לקרוא בלי הרבה מרץ כמה ספרים, בהם "כנפי השחר", ספר השירה של שלמה זמיר 📖 זמיר היה איש מיוחד ויצירתי, ובקרית ים קראתי אוסף סיפורים נחמדים שלו, "שועלים במעלית" 🐱 מחר צריך לערוך קניות: אני מקווה שיהיו מוצרים בסופר...

02:00 24.3.20

נועה יקרה, מה שלומך? 🌸 אמנם לא קרה כלום בשבוע החולף, אבל זה לא מנע ממני לכתוב לך בעבר. בזכות מזג האוויר היפה שבתי לצעוד מדי יום, ולפעמים אני מקשיב בזמן הזה להיסטוריות של הרודוטוס, בתרגום קולח מאוד לאנגלית. אני לא יודע אם זו גרסה מקוצרת, אבל היא מורכבת כולה ממעשיות מעניינות על מלכי יוון ופרס 🏰 בעצם יש לי תרגום עברי אי שם בבית ועלי לבדוק: זה תרגום מאוד כבד ומסורבל, של אלכסנדר שור. התרגום האנגלי נהדר, אבל תכופות איני יודע לאילו שמות מלכים בעברית מתיחסים השמות הלועזיים 🏰 בדרך כלל אחרי כמה דקות המחשבות שלי נודדות, וצריך להוציא את הטלפון הנייד ולחזור קצת אחורה. לשם כך הזמנתי השבוע שעון חכם, אשר אני מקווה שיאפשר לעשות זאת בלחיצת כפתור. ליל ואוגי אמורים היו להגיע בשבת הבאה אך כפי שסיפרתי לך, נאלצנו לדחות את הביקור. נקווה

ש-EasyJet לא יפשטו בינתיים את הרגל
ונאבד את הכרטיסים... ✈️

04:07 4.4.20

שלום נועה! לא פשוט לכתוב והסיבה:
צפיתי עכשיו עם אמי בפרק השני של
"עלובי החיים" שהקלטנו מהערוץ
הראשון. איזה דכאון! אחרי-כן ראינו סרט
נורווגי על אדם שרוצח עוקב אחריו
באמצעות חיישנים שהדביקה לו המאהבת
לשיער. אוי ואבוי! לדמויות בסרטים יש
חיים לא פשוטים! אבל באמת זה קצת
דומה ליישומון של המוסד לאיתור חולי
קורונה, ששולח להם את רשימת אנשי
הקשר מהטלפון 📞 למזלי אני גר בכפר
ויכול עוד לעשות את הצעדה היומית.
הצרות שלי הן אחרות: חברת מגדל
הקפיצה לי את דמי הניהול בתוכנית
הפנסיה למקסימום האפשרי בחוק - הם
כנראה חושבים שבגלל הקורונה אף אחד
לא ישים לב. ביום ראשון אצטרך לטפל
בזה או לעבור חברה: אז בעצם, החיים
ממשיכים כרגיל. צפיתי היום בחלקה

הראשון של האופרה "דרכו של הולל" 🍷
זו גרסה עם כתוביות שאני רואה כדי
לצפות אחריה בהפקה אחרת שאין לי
כתוביות עבורה, אותה עיצב דיוויד הוקני
בסגנון התחריטים של המאה ה-18 (כמו
אלו של ויליאם הוגארת). השבוע קראתי
גם פרק או שניים מתוך "הכרונוגרפיה"
של מיכאל פסלוס שמספר על כמה
משליטי ביזנטיון 🕌 החבילות מחו"ל
מגיעות עכשיו לאט לאט... אבל היום
קיבל אוגי לגו של פיקאצ'ו, שהזמנו ליום
הולדתו מהאתר הבריטי של אמזון. גם
אני קיבלתי את הספר The Animal
Mother Goose שכבר כתבתי לך עליו.
עכשיו צריך לנסות למכור ב-eBay את
העותק הישן והמעופש... ראיתי את
הפוסט שלך בפייסבוק על הכלבים אותם
אוכלים הסינים. לסבתי מצד אמי היתה
תרנגולת בשם רוזה 🐔 היא ידעה לצאת
לגינה לעשות שם את הצרכים וכשסבתי
היתה קוראת לה: "רוזה, בואי!", קפצה על
הכסא כדי לאכול מהשולחן. אבי היה
אומר: "ברוך הנותן לשכוי בינה!" ובכל

זאת, את התרנגולות זוללים בלי גבול 📢
מצד שני, בזכות זאת התרנגולת היא
העוף הנפוץ ביותר בעולם! אני מקווה על
כן שאיזו חברה מסחרית תחליט שצריך
לשווק את ציפור הדודו למאכל, וכך ישבטו
אותה מהשרידים שנותרו וישיבו אותה מן
המתים 🐣

06:30 12.4.20

שלום, נועה 🌹 השעה מאוחרת, אבל
בכל זאת אכתוב קצת. לפני שנה וחצי
תרמתי עשרה דולר ב-KickStarter
לבניית משחק הרפתקאות שעשוי מצוירי
הרנסאנס. היוצר שלו כבר הכין משחק
דומה קודם בשם Four Last Things:
שלחתי לך פעם את הפתיחה והסיום שלו,
עם ההנפשה של "גן התענוגות הארציים".
אתמול קיבלתי את המשחק החדש,
The Procession to Calvary. בעיקר
נחמדה בו מוזיקת הרקע: בכל מסך יש
ציור של מוזיקאי או קבוצת מנגנים
שמשמיעים יצירות מהתקופה (כך היה
גם במשחק הראשון). החיסרון העיקרי

שלו - העלילה העקובה מדם 🩹 מה עוד
כדאי לכתוב? צפיתי באופרה נחמדה,
"ארמידה" של רוסיני. התחלתי לראות
אותה במופע עם זמר וזמרת יפים
ומוכשרים אבל עיצוב כושל של מגרש
כדורגל, והמשכתי בגרסה אחרת עם
זמרים פחות כריזמטיים אבל עיצוב
הרבה יותר יפה והגיוני (במיוחד של חיל
השדים שסר לפקודתה של ארמידה) 🐉
מצאתי גם שתי גרסאות של "דידו
ואניאס": את האחת העלתה האופרה
הישראלית לדף הפייסבוק שלה, והשניה
היא בכיובה של מריה יואינג היפה
(Maria Ewing). היה לי עותק של
ההקלטה הזו ללא כתוביות ומצאתי סוף
סוף דיסק שכולל גם אותן. אנסה לחשוב
על דברים יותר מעניינים לכתוב בפעם
הבאה... אם תרצי, הביטי באתרי
האינטרנט של סינמטק תל-אביב וסינמטק
ירושלים: יש שם קישורים לסרטו הראשון
של פליני (עם תרגום עברי) ולהופעת
מחול נחמדה לפי "פטר והזאב" 🐣 🐱
🕊️ 🐱

05:49 18.4.20

שלום, נועה 🌸 צפיתי בשבוע שחלף ב"דידו ואניאס" עם מריה יואינג. זו הופעה קצרה ועלילה אין בה בכלל, אבל - איזו אופרה יפה! במיוחד קינתה של דידו בסיום. התרגשתי קצת - מה שלא קורה בדרך כלל 😞 השבוע היו שתי צרות שנחלצנו מהן במזל (לכן התלתן עם ארבעת העלים). ביום רביעי התקלקל הדוד החשמלי, שנמצא בתוך גג רעפים. אבל כשפתחנו את הגג, הסתבר שעיקר הנזק הוא חוט חשמל שרוף - כך שנוכל לחכות קצת לפני שנתקין דוד חדש. ביום חמישי, התמוטטה הסככה בה אני מחנה את המכונית. זו רפת מקורה ברעפים, אשר סבא שלי בנה לפני יותר מתשעים שנה. למזלנו, חלק מהקורה שנשברה נותר שעון על המכונית ומנע מהגג לקרוס, אז הצלחנו לשים תחתיו תמוכות ולהוציא את הרכב, לפני שהנחנו לגג ליפול 🛠 עכשיו נצטרך לבנות סככה חדשה או אולי להציב מבנה טרומי במקומה, כדי שהמועצה האזורית לא

תמחק את המבנה מהמפה (כך הם עשו
לשני לולים ישנים שפינינו בעבר, אז איננו
יכולים להקים מבנים אחרים במקומם).
גם אני לא חזיתי את השפעת הקורונה...
כששמעתי על המגיפה בסין, ואחרי-כן
באיראן, לא עלה על דעתי שתשפיע על
אירופה 🌐 באמת מעולם לא ידעתי
לראות את הנולד: כשסיפרו לי בילדותי על
חבר שקנה עכבר למחשב, שאלתי: לשם
מה? הרי יש לו מקלדת? הכנתי אפילו
תוכנת ציור שהופעלה בעזרת המקלדת
בלבד 🖨️ 🖱️ כעבור כמה שנים שמעתי
על ויקיפדיה וחשבתי: איזו שטות! מה
הערך של אנציקלופדיה שכל אחד יכול
לערוך לעומת אלו שכותבים הפרופסורים?
היא לא תהיה שווה כלום! 🗣️ הערב
הקדשתי כמה שעות להוריד מהאינטרנט
סרטי Film Noir שהפכו לנחלת הכלל.
אולי תעניין אותך הרשימה שלהם באתר
Open Culture. מצאתי גם איור
שהגשתי פעם להצעת עבודה, של מישהי
שחיפשה מאייר לספר שירי ילדים. לא
התקבלתי...

04:10 21.4.20

שלום, נועה ☞ עוד לא חזרתי לעבוד:
הקורס של משרד התעסוקה בניהול
רשתות היה אמור להתחיל עוד שבועיים,
אבל בגלל הסגר כל השיעורים שלהם
בוטלו. היו גם שתי משרות שקיוויתי
לקבל, אחת בספריה של מכללת עמק
יזרעאל והשניה בחברה קטנה לפיתוח
משחקי מחשב, אבל זה לא הצליח.
לפחות אני פנוי לצעוד כל ערב ולהנות
ממזג האוויר הנעים ☁️ 🌲 🌴 עכשיו זה
אפילו חוקי... לפעמים אמי מצטרפת אלי,
ובשאר הפעמים אני מאזין לספרים קוליים
📖 אחרי דידו ואניאס רציתי משהו יותר
קליל וצפיתי בפרק בסדרה Agatha
Christie's Poirot. יש בה 70 פרקים
וראיתי כבר 43... התקנתי נתב שהופך
טלפון קוי לטלפון סלולרי, בשביל טלפון
מצוקה שאמי מנויה לו, כך שאיננו צריכים
לשלם עוד על קו הטלפון של בזק או של
הוט ☎️ הגיע גם ספק הכח לטלויזיה
שמצאתי באתר "אגורה" ועכשיו היא
פועלת. על דברים כאלו תמיד יש לי עוד

לספר אבל משום שהם לא כל כך מעניינים, אני מודד אותם במשורה. אני מצרף תמונה של ברך הגמל (תגית מצויה) שמצאנו בצעדה: היום יש הרבה פחות... לעומת זאת שומעים שוב קרפדות, אחרי כמה שנים שנעלמו לגמרי 😊

04:35 28.4.20

שלום, נועה 🐣 ביקרתי עם אמי בחנות ספרים משומשים, כדי לחגוג את פתיחת החנויות, ורכשתי שם אוסף סיפורים מחורזים של פושקין בתרגום יפה של שלונסקי. בבית מצאתי שיש לי כבר עותק אחד, אלא שמעולם לא פתחתי אותו... עטפתי את העותק הישן באריזת מתנה וצירפתי לחבילה ששלחנו לליל, כדי שתמסור אותו לזוהר. הצייר ישראל זוהר, בעלה הראשון של ליל, מעריך את התרבות הרוסית ונשוי כעת לקריינית טלויזיה רוסיה 🇷🇺 כשביקרתי אותם בלונדון, הוא הרבה לצטט מן התרגום ל"בגני אונייגין" בו נפתח גם הספר הזה. שאלתי את בעל החנות אם יש לו פואמות

באותו סגנון, אולי משהו פולני, והוא מכר לי תרגום עבה של "פן טדיאוש". נראה אם אקרא אותו... השבוע צפינו בסרט "המבצר הנסתר": יפה מאוד, כמו כל סרטיו של קורסאווה, ובסרט יפני מצוייר יפה, "תצפית על גבעת הפרגים", מאת בנו של הייאו מיאזקי ("המסע המופלא", "הטירה הנעה של האוול"). ראינו גם שוב את "שנים-עשר הכסאות" של מל ברוקס * * את מכירה את הספר שהוא מבוסס עליו? אם יתחשק לך לקרוא רומן רוסי שהוא בכל זאת קליל והומוריסטי - כדאי לך לבחור בו. הספר תורגם כמה שנים אחרי שראיתי את הסרט ומאוד הופתעתי מהאופן השונה בו הם מסתיימים. קראתי על אכזבתך מגנץ ואשכנזי: אמנם יש לי דעה קדומה נגד אנשי צבא, אבל את גנץ אינני אוהב במיוחד משום שהתרברב בתשדירי הבחירות שהרג 1,364 בני אדם: הרי אנחנו לא חיים במערב הפרוע לפני כמה ימים ביקשתי בשני פורומים בפייסבוק המלצה על סרטי פילם נואר צרפתיים, כדי לתרגל את השפה.

קיבלתי מעל 150 תשובות... אני מקווה
ששלומך טוב, נועה 🍷

03:09 12.5.20

שלום נועה, מה שלומך? 🌸 בשבוע
שעבר התקנתי לאמי עוד טלויזיה ישנה
שמצאתי, ליד המטבח ושולחן האוכל,
ובסטודיו שלה שמתתי מחשב שמשמיע
רדיו ומקרין על מסך טלויזיה ציורים של
ואן גוך 🎨 עכשיו יש לנו בבית יותר
טלויזיות מאנשים 📺 הסיבה שאלו ציורים
של ואן גוך דוקא היא שרבות מהתלמידות
שלה באות משדה יעקב, שהוא מושב
דתי, ומשום שואן גוך שאף להיות כומר,
אין לו כמעט ציורי עירום 🍌 חוץ מזה,
צפינו בשלושה סרטים צרפתיים טובים,
כל אחד בסגנון אחר: "הזקן והילד",
"התקופה היפה בחיי" ו"בית ליד הים".
על "הזקן והילד" אני ממליץ מאוד! אלו
זכרונותיו של הבמאי קלוד ברי מילדותו
במלחמת העולם השניה, כשנשלח על-ידי
הוריו לגור בכפר עם זוג קשישים תומכי
משטר וישי 🐘 זה הכלב המדובלל

שלהם: היה לנו כלב כזה פעם שנקרא
כלבון. הוא היה טיפוס מיוחד... התחלתי
לצבוע את הבית ואני מקווה להמשיך
מחר. קניתי "משקף הגנה" שנועד
לקורונה ויגן על המשקפיים מפני נתזי
הצבע...

02:00 15.5.20

שלום, נועה: אמנם התכתבנו לא מזמן -
אבל בענייני עסקים, אז זה לא נחשב.
רציתי לכתוב לך בכל זאת, אפילו אם אלו
רק דברים עליהם פסחתי במכתבים
הקודמים. בתקופת הקורונה התרגלתי
שלא מגיעות חבילות מחו"ל, אך היום
הפתיעה אותי בדואר חבילה קטנה
שנשלחה אלי מגרמניה לפני יותר משנה!
בתוכה מצאתי תקליטור של הספר
הקולי לילדים "מלחינים מפורסמים" מאת
Darren Henley, בקריינות של מנצחת
התזמורת Marin Alsop. הזכרתי לפני
זמן רב ספר קולי אחר שלהם, "סיפורה
של המוזיקה הקלאסית", והזמנתי אז את
התקליטור הזה מגרמניה משום בגלל

מגבלת זכויות יוצרים כלשהי, החנויות
האמריקאיות אפשרו לשלוח אותו לארץ
רק בהקראתו של קריין אחר, מוכשר
פחות. כבר מזמן קניתי את הספר הקולי
הזה שוב מחנות אחרת, אבל שלחתי
אותו במתנה לאוגי ונחמד לקבל עותק גם
בשבילי ☺ אם עוד לא התעייפת, נדבר
קצת על צפרדעים! לפני כמה שנים,
כאשר התפשטה בכל העולם הפטריה
שפגעה בצפרדעים, הן נעלמו גם
מהנחלים שלידינו. לפני שנה או שנתיים
התחלנו לשמוע אותן שוב, ובימים
האחרונים מצאתי אפילו כמה צפרדעים
במקלחת 🦎 אני צריך להתקין רשת על
פתח הניקוז כדי שלא יתגנבו פנימה, ובכל
זאת, אני שמח מאוד! ליל שלחה לי כמה
פסלונים מלונדון, וקניתי גם רמקולים
חדשים לטלויזיה כדי להנות יותר
מהאופרות 🎵 בינתיים אני לא שומע שום
הבדל, אבל לפחות תרמתי את חלקי
להצלת החנויות מהמשבר... קראתי כבר
את רוב חיבורו של פסלוס על קיסרי
ביזנטיון, ונותר עוד חלק שהוא שיר הלל

לקיסרים שחיו בזמן הכתיבה. בעצם, בכל הספר פסלוס עושה רושם של חנפן מקצועי. בכל זאת הוא עניין אותי מאוד. אני מקווה ששלומוך טוב 😊

03:33 24.5.20

נועה יקרה, יום הולדת שמח 🥂 לא כדאי ביום ההולדת לקרוא מכתבים ארוכים, לכן רק אחל לך הרבה אושר 🥂 ועושר 🍷 מזג אוויר נעים 🍷 ושבתי הקפה יפתחו בקרוב ☺

02:47 31.5.20

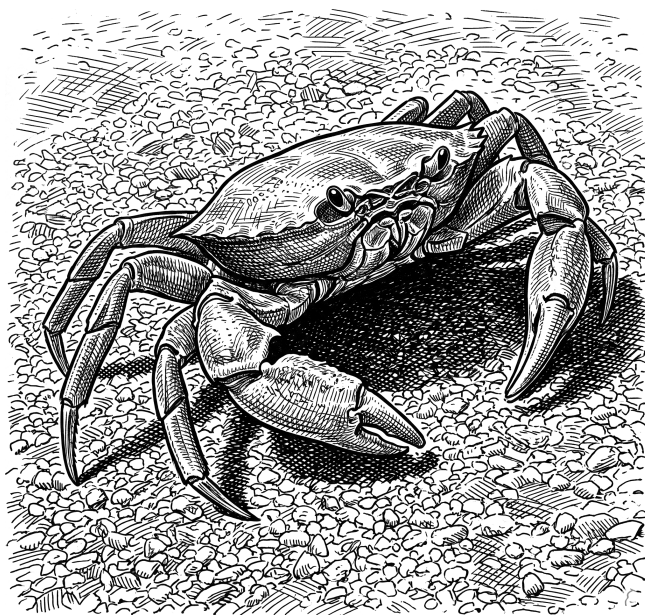
שלום נועה 🌸 איך עבר השבוע? ומה שלומוך? האם את זוכרת את התוכנית "שעה היסטורית" של פרופ' הרסגור ששודרה בגלי צה"ל? הייתי מקליט אותה לאמי ברשמקול... נזכרתי בה השבוע ומצאתי בויקיפדיה קישור להקלטות של כל הפרקים. המשדרים הראשונים טובים כמובן בהרבה, משום שבוצעו יחד עם אלכס אנסקי. לפני כמה ימים, צפינו בערוץ 8 בסרט "מריה קאלאס במילותיה"

שעמד להיות מוקרן בסינמטק תל-אביב
כאשר ביקרנו יחד בתערוכה על עליסה
בארץ הפלאות. מאוד התרשמנו משירתה
וגם - כאשר היא דוברת צרפתית אפשר
להבין כל מילה, לא כמו זמרים אחרים
ששמענו... דרך אגב, למרות שסינמטק
תל-אביב התחיל לגבות תשלום על
הסרטים שהוא מציע ברשת, אפשר
לצפות ברובם חינם באתר של סינמטק
ירושלים 📺📺 צפיתי גם במחזה נחמד
באתר של PBS (הטלוויזיה הציבורית של
בוסטון), Present Laughter, אודות
שחקן רודף שמלות. לא סיפרתי לך:
כאשר ליל שלחה את החבילה מבריטניה,
היא החליטה לפנק אותי והשתמשה
בשילוח מהיר, EMS. לכן המכס עזר
אותה והייתי צריך לשלם עבורה כופר
נפש (עמלת הטיפול לבדה היא 180 ש"ח).
אחד הפסלונים הגיע עם ראש ערוף ודוד
טוען שהם שברו אותו כדי לחפש סמים
🕵️ (ידידי דוד הוא דוקטור לכימיה שעלה
מהודו ומתעקש להיות חקלאי 🌾) בקיצור,
עדיף לשלוח בדואר אוויר...

04:36 10.6.20

שלום נועה, מה שלומך? אין לי חדשות לכתוב, לכן אצרף הפעם כמה תמונות 📷 הראשונה היא פסיפס מהסטודיו של אמי. רינה שהכינה אותו נתנה לנו אותו תמורת השיעורים, והרכבנו תחתיו רגלי מתכת כדי שישמש שולחן קפה. הסנאי שעליו לקוח מתוך שטיח קיר מימי הביניים 🏺 הדפסתי עכשיו דוגמה לשולחן דומה נוסף, עם ציור של חוגלה. אם תביטי על הטלויזיה שברקע, תראי מצדדיה שתי דמויות לגו קטנות מן הסרט "מלחמת הכוכבים" 🚀 אצרף תמונה מקרוב! חרב האור האדומה שביד הדמות השמאלית, נדלקת כאשר האינטרנט אצלי ניתק. אז המערכת מתחברת באמצעות אנטנה לאינטרנט של השכן. אם אנחנו מנותקים מהאינטרנט שלו - נדלקת חרב האור הכחולה שמחזיקה הדמות הימנית. באמת מתוחכם מאוד! העכבר הארגונומי היקר שקניתי בכלל לא נוח! אני מנסה למכור אותו ביד2. אבל האנטנה לשידורי הטלויזיה של עידן+ עובדת טוב מאוד,

וכבר עזרה לנו כשהמחשב שמפעיל את
המערכת המשוכללת שתארתי נתקע וניתק
אותנו מהרשת ☹️ התמונה האחרונה
שאני מצרף היא של סרטן שפגשתי
בצעדה אתמול 🦀 נתקלתי גם בנחש צפע
שמן שקפץ כשנגעתי לו בזנב: כל כך
נבהלתי ששכחתי לצלם אותו! 🦎

04:19 19.6.20
שלום נועה 🦀 אסביר, שאכלנו אתמול
פטרייות ממולאות ברוטב גבינה ובזיליקום.

אני חושש שאלו החדשות הכי דרמטיות שאירעו לי השבוע. בשבוע שעבר SpaceX הטיסו אסטרונאוטים לתחנת החלל: כאלו חדשות אני צריך לכתוב! 🚀 בכל אופן, צפינו בסדרה הישראלית "שטוקהולם" (תאגיד השידור העלה אותה לאינטרנט), בשני סרטים עם לואי דה פינס (יש לו עיבוד מאוד נחמד למחזה של מולייר "הקמצן") 🎬 וגם בסרט שהקלטתי מזמן בוידאו, "חשיבותה של רצינות" של אוסקר ויילד. סינמטק ירושלים העלה היום סרט מבטיח לאתר האינטרנט, "מאיטליה באהבה" מאת הבמאי שצילם את "ארוחות אמצע אוגוסט", אז זה מה שאנחנו מתכננים למחר. אולי בשבוע הקרוב יתרחש עוד משהו... בינתיים, אני מקווה ששלומך טוב ומצרף סרטון קצר, The Epileptic Bicycle, לפי סיפור של אדוארד גורי 🚲

16:03 10.7.20

שלום נועה 🌸 בימים האחרונים הייתי צריך להתעסק קצת עם אתר האינטרנט

שלי. אני מעביר אותו לשרת פרטי
באמזון, משום שהחברה שאירחה אותו
העלתה את המחיר פי שלושה ונמאס לי
לחפש כל פעם מקום אכסון חדש. את
תוכן האתר לא עדכנתי בעצם כבר יותר
מעשור, למרות שלפעמים אני מתקן קצת
מהדברים שחדלו לפעול בו עם השנים
וְ אינני זוכר אם סיפרתי לך שקניתי
מחנות ספרים בהיידלברג קטלוג של
הוצאה ציונית קטנה, שד"ר צבי גולן היה
העורך הראשי שלה בין מלחמות העולם.
עכשיו מסרתי את המבוא של הקטלוג
לתרגום אצל ד"ר רות ליטאי-יעקובי שהיא
מוזיקולוגית, משום שד"ר ארז וולק
שתרגם בהרבה כשרון את המעשיות, לא
רצה לבצע את העבודה המשעממת של
תרגום המסמכים והמאמרים. אני מקווה
שעם כל כך הרבה דוקטורים, אחרית
הדבר שאכתוב לספר תעלה יפה וְ
בשנות השישים יצאה רפרודוקציה
של כתב העת שפרסם גולן בשלושה
כרכים עבים וקניתי גם אותה, למרות שיש
לי גרסה סרוקה בידי גוגל. אולי אמצא שם

את איוריו באיכות טובה יותר (בעצם הכרכים הללו ישנם באוניברסיטת חיפה וגם בספריה הלאומית, אבל לא עמדתי בפיתוי לקנות אותם, משום שהיה רק עותק אחד למכירה ואינני יודע אם תהיה עוד הזדמנות) ☰ אתר "עברית" ערך לאחרונה מבצע לרגל חודש הספר וקניתי גם בו שבעה ספרים, בניהם "מלחמת גאליה" של יוליוס קיסר, שם הוא מתאר את השבטים הגרמאנים ☸ ו"על הפטפטנות" של פלוטרכוס, אותו אני קורא עכשיו. אולי בזכות זאת, המכתבים שלי יהיו יותר קצרים ☺ יותר נחמד לקנות ספרים מודפסים, אבל לי ולאמי נוח לקרוא בטבלט. את הקודים לספרים הדיגיטלים מהספריה האזורית אני שומר לליל: היא קוראת מהר מאוד ולכן די לשאול עבורה ספרים וחבל לקנות... ראינו סרט טוב, "מרי ומקס", סרט אנימציה אוסטרלי שמתאר קשר מכתבים בין ילדה אוסטרלית לאמריקאית על הספקטרום האוטיסטי.

11:44 18.7.20

שלום נועה 🌸 השבוע יש לי חדשות לשם שינוי: אני צפוי להתחיל את קורס ניהול הרשתות בחודש הבא. בתחום התרבות, צפיתי באופרה נחמדה וטיפשית, "דון פסקואלה" של דוניצטי, שהאופרה של ניו-יורק העלתה לרשת 📺 הם עוד מציגים באינטרנט מופע חדש כל ערב. בדרך כלל הוא לקוח מהרפרטואר הסטנדרטי, אבל כאשר אני שוכח לצפות, דוקא אז מוצגת אופרה מיוחדת: בשבוע שעבר פיספסתי את הקרנת "האף" של שוסטקוביץ, המספרת על פקיד מדינה שאיבד את אפו 🤪 ראינו סרט צרפתי טוב, "מאדאם דה..." משנת 1953, המספר על אשה פלרטטנית שנשואה לגנרל עשיר. היא מתאהבת באחד ממאהביה וסופם רע ומר 🌙

11:27 2.8.20

שלום נועה 🌸 מה שלומך? עוד מעט, ב-13 לחודש, אתחיל את קורס ניהול הרשתות שיערך יומיים בשבוע במשך

שנה. אני מקווה שלא יהיה משעמם
מדי... בסוף השבוע הגיעו שני ספרים
משומשים שקניתי, "היסטוריה" של
הרודוטוס ו"סתיו ימי הביניים" (כך
נקראים התרגומים החדשים), שניהם
במצב חדש ובכריכה קשה התחלתי
לקרוא ספר קצר של האוניברסיטה
המשודרת, "מבוא לספרות הדקאדנס
באירופה" וחוץ מזה צפיתי בפרקים של
"השופטת ג'ודי" ולמדתי מהם הרבה איך
להתנהג עם שוכרי דירות ועם נשים
גרושות

12:22 16.8.20

שלום נועה השבוע צפיתי בסדרה
נהדרת של ה-BBC בשם A Very British
Romance, שמספרת על התפתחות
הסיפורת הרומנטית   המנחה, לואי
וורסלי שמה (Lucy Worsley), מאוד
מוכשרת ואפשר לאמר שהיא הדיוויד
אטנבורו של תחומה (לבר המצווה
קיבלתי שני ספרים של אטנבורו, "החיים
עלי אדמות" ו"תבל ומלואה", יחד עם

”קורות האמנות” של גומבר'ך, ונהנית
מאוד לקרוא את כולם עשרים שנים אחר
כך). לאותה מנחה יש עוד סדרה בשם
A Very British Murder על ספרי
הבלש, ואני מתכנן לצפות גם בה
ראיתי אופרה מוצלחת מאלו שמקרינה
ה-MET Opera באינטרנט, ”אגריפינה”
של הנדל בביצוע מהשנה הזו. היא
מספרת על תכניה של אגריפינה כדי
להעלות את בנה נרון לשלטון.
חוץ מהשירה היו בה משחק ובימוי נהדרים,
במיוחד של השחקנית שהציגה את נרון
בדמות עבריין צעיר בסגנון יאיר נתניהו
חוץ מזה, נסעתי עם אמי לאוניברסיטת
תל-אביב כדי לאסוף עותק מספרו של
צבי גולן (זה העותק היחיד בארץ, שנשלח
מהספריה הלאומית). ביקרנו במוזיאון
הטבע של האוניברסיטה ובמיוחד
נהניתי מהקומה העליונה העוסקת
באנתרופולוגיה, בה מוצגת בין השאר
גולגולת מאורכת מהארץ שעוצבה ע”י
חבישת ראש התינוק בבד מהודק, כפי
שעשו השבטים בדרום אמריקה

הנהיגה עייפה אותי: בפעם הבאה אסע
ברכבת...

12:09 2.9.20

שלום נועה ✨ לא תמיד אני זוכר מה
סיפרתי לך, אז אולי אני חוזר על עצמי...
צפיתי באופרה המפורסמת "לוצ'יה די
למרמור" בכיכובה של Natalie Dessay
שזה אחד מתפקידיה הידועים. בביצוע
נהדר ל"חיי פריז" של אופנבך שראיתי
מזמן, הבארונית השוודית מכריזה
שתבקר בבית האופרה הפריזאי כדי
לצפות בזמרת זו מופיעה על הבמה 🗼
למען האמת, את "לוצ'יה די למרמור"
מצאתי קצת מדכאת: המסכנה יוצאת
מדעתה כשמאלצים אותה לעזוב את
אהובה ולהנשא לאחר, ודוקרת אותו בליל
הכלולות ✂️ ✨ הלימודים בינתיים קצת
איטיים ורוב החומר מוכר לי, אבל אני
מקווה שזה ישתפר... דואולינגו פרסמו
סיפורים חדשים בצרפתית וגם הוסיפו
כמה תסכיתים. לו היה מישהו הגיוני
במשרד החינוך, היו מכינים קורס עברי

לשפה האנגלית ביישומן הזה. קראתי
שבשוודיה השפה הנלמדת ביותר בו היא
שוודית, בגלל ריבוי המהגרים, וכי יותר
אנשים לומדים איתו אירית משיש דוברי
אירית כשפת אם. בגלל שהמלפפונים
עכשיו כל כך יקרים, אצרף מלפפון במקום
טבעת יהלום

18:27 9.10.20

שלום נועה 🌸 בחודש האחרון, האופרה
של ניו-יורק חוזרת על מופעים שהקרינה
בעבר. מצאתי סרט תיעודי על פיליפ
גלאס (הזכרתי כבר את האופרה שלו על
ימיו האחרונים של וולט דיסני) ולמדתי
שהלחין פס קול בסגנון אופראי לסרט
"היפה והחיה" של ז'אן קוקטו מ-1946.
מצאתי גרסה של הסרט שכוללת את פס
הקול הזה ונהנית ממנו מאוד 🎧 בעצם
המוזיקה של גלאס די מונוטונית, אבל
עלילות האופרות שלו מרתקות. צפיתי גם
בסרט תיעודי מעניין בערוץ 11, "המקצוע:
נביא", על עורך מגזין ספורט צרפתי
שהקים כת דתית חדשה. חלק מחוויותיו

המיסטיות לקוחות כנראה מקומיקס שקרא אצל חברים... נראה שהוא ומאמיניו מאוד מאושרים. אחד מהם קנה לנביא וילה ליד הים והוא חי שם עם כמה מעריצות^ש שמחתי שאהבת את התוספת הפוליטית לתמונת הפרופיל שלי בפייסבוק. האמת היא שקצת התלבטתי, כי אני לא בטוח שדמוקטיה היא שיטת הממשל הטובה ביותר... כשהאזנתי להרודוטוס, שמעתי על כך דיון נחמד בין שבעת הקושרים שמינו את דריווש למלך פרס (הוא מתחיל בפסקה 80 של פרק ג' בתרגום החדש, אבל שמעתי אותו בהקלטה האנגלית הנהדרת). אחד מן השבעה, שתמך בדמוקרטיה, ויתר על זכותו להבחר למלך בתנאי שהוא וצאצאיו יהיו חופשיים מעול המלוכה, והוא ומשפחתו נותרו האנשים החופשיים היחידים בכל פרס. בכל אופן, נקווה שהסגר יפתח בקרוב. אמי ואני אוחזים בדעתו של פרופ' לס, שצריך לנהוג כמו בשוודיה^ש

20:21 16.10.20

שלום נועה 🌸 סיימתי לראות עכשיו את
"העלמות מרושפור" של ז'אק דמי וישבתי
לכתוב לך בקצרה, בחצי השעה שנותרה
עד ארוחת הערב. אני מאוד אוהב את
הסרט הזה וצפיתי בו עם כתוביות
בצרפתית, כדי לתרגל את השפה. נזכרתי
בז'אק דמי משום שנתקלתי בסרט
"הנסיכה בעור החמור" וצפיתי בו אתמול
עם אמי 🐎 הפעם הראשונה שראיתי את
הסרט הזה היתה בערוץ המזרח התיכון
ששידר אז לארץ מלבנון, והרכישה
הראשונה שלי ב-eBay היתה קלטת וידאו
שלו... אי אפשר להשתוות לרומנטיות של
הסרטים הללו, אבל אפזר במכתב קצת
יותר פרחים 🌸 צפיתי בהופעה של
"ניקסון בסין" מבית האופרה של ניו-יורק.
לצערי לא אהבתי את רובה, לא את
הבימוי, לא את המוזיקה ולא את
העלילה... דואולינגו העלו כמה הסכתיים
חדשים בצרפתית קלה. כרגיל הם ברמה
גבוהה ובעלי השקפת עולם מאוד ליברלית:
האחרון עסק בעורכת דין שתבעה שליט

אפריקאי על פשעים נגד האנושות, והפרק שלפניו, בפליט שהיגר לצרפת באופן בלתי חוקי והצליח לפתוח שם מאפייה. את הקריאה בצרפתית מבצעים הגיבורים עצמם 🌸 אני מקווה ששלוֹמך טוב 🙏

12:15 24.10.20

מה שלומך, נועה? בזכות מזג האוויר הסתוי אפשר שוב לצעוד בשעות היום ☀️ לאוניד טוקרסקי, שהוא בן אחותו של סבי, שלח לנו סיפור מעניין מזכרונותיו על נכי מלחמת העולם השניה שראה כילד בלנינגרד, ואשר נשלחו בידי סטלין למות במחנה ריכוז כדי שלא יכערו את הרחובות 😞 בקורס ניהול הרשתות אירע דבר מעניין: מיקרוסופט הודיעו על ביטול תעודת MCSE לקראתה אנחנו לומדים! כעת נלמד את אותו חומר, אבל לקראת מבחן חדש שמתמקד בניהול תשתיות האירגון בשרת מרוחק שבבעלותם. כלומר, אם האינטרנט נופל - אף אחד באירגון לא יכול להכנס למחשב שלו, משום שהשרת לא יכול לאשר את שם

המשתמש והסיסמה בעצם הם רוצים להתחרות באמזון, ששולטת ברוב השוק של שרתי הענן: על אחד מהם מאוחסן אתר האינטרנט שלי תמורת \$7 לחודש... חוץ מזה, הגיעו מנורות הויטראז' הנחמדות שהזמנתי מסין. הן עשויות בסטנדרטים סינים, כלומר עם חוטי חשמל מאלומיניום במקום נחושת ועם גוף מתכת בלי הארקה

19:47 30.10.20

אני שמח שאהבת את מכתבי על העלמות מרושפור, נועה לא כל יום רואים את הסרטים של ז'אק דמי, אבל פרחים אפשר לצרף תמיד רשמתי את אמי לשלוש הרצאות זום על אמנות ספרד ודרום אמריקה, שמשווקת חברה בשם "שמיים". בשבוע הבא תערך ההרצאה השלישית, על קובה, ובשבוע שאחריו אני מקווה שנשתתף בהרצאה פתוחה לקהל של רשות העתיקות, "על ראש החזיר: משתאות וזהות תרבותית בתקופה הרומית" אם כבר מדברים על קובה,

ראיתי סרט תיעודי אמריקאי על פידל קסטרו. כשהיה בכלא, היה כותב כל שבוע שני מכתבים: האחד לאשתו ✉ והשני למאהבת ✉ פעם הסוהר החליף בטעות בין המעטפות ואשתו של קסטרו התגרשה ממנו... קסטרו בכלל לא מזכיר את זה באוטוביוגרפיה המעניינת שכתב עבורו איגנסיו רמונט לחזר אחרי מספר נשים נראית עבודה קשה, אולי זו הסיבה שהמאהבים הגדולים זוכים לכזו הערצה. דרך אגב, ידעת שקזנובה, לעת זקנה, נהיה לספרן בטירתו של הרוזן מוולדשטיין שבבוהמיה 😊 אתמול, אספתי מתלמידה של אמי מספר גדול של ספרים שבקשה למסור. למזלה פגשה באדם האחרון שרוצה להחזיק באנציקלופדיה העברית זה עותק יפה מאוד, בו כל חלק מאגד שני כרכים מן המקור. הוא תופס על כן פחות מקום וכולל גם את המפתח שקשה להשיג, משום שנדפס רק חמש שנים אחרי שנשלמה האנציקלופדיה. קניתי גם ספר אחד, "סיפורי קנטרברי". עד מחר הוא נמכר

בחצי מחיר באתר של הוצאת עם עובד,
אבל הזמנתי אותו מחנות ספרים
משומשים כדי לקבל עותק בכריכה קשה

03:19 7.11.20

שלום נועה 🌸 השעה די מאוחרת אבל
החלטתי לכתוב, בזמן שאני מוריד
מהאינטרנט את הסדרה "והארץ היתה
תוהו ובוהו" שעלתה לאתר של תאגיד
השידור לפני כמה ימים. ההרצאה על
קובה היתה מעניינת מאוד ושמענו גם
את השיר המפורסם על צ'ה גווארה.
היא הזכירה לאמי את הסרט התיעודי
"בואנה ויסטה קלאב" שמספר על זמרי
המועדונים בקובה, אשר הופיעו בפני
עשירי אמריקה לפני המהפכה 🍷 בשבוע
שעבר ראינו את "על פני האדמה", סרטו
האחרון של דיוויד אטנבורו, והתחלתי
לקרוא את הספר "בארץ המלגשים"
שכתב ארקדי פידלר, חוקר טבע וסופר
הרפתקאות פולני. התרגום העברי ישן
מאוד ומעובד לבני נוער. הוא מספר על

מסעו למדגסקר, לשם איסוף חרקים והתחקות אחר כובש פולני שניהל מלחמות באי 🕌 כשצעדתי לפני כמה ימים, התחלתי לשמוע את "הרפובליקה" של אפלטון, גם הוא בגרסה מקוצרת אבל מאוד קולחת ומעניינת, שמקריא ברוב כשרון Bruce Alexander. למרות שאני רגיל להעסיק עצמי, הסגר נמאס גם עלי לגמרי... אמי, שמקבלת נשים מבוגרות מעטות בסדנת היצירה ושולחת לאחרות עבודות מלאכת יד הביתה, אומרת שהיא מרגישה הדרדרות בתפקוד של אלו שנשארו בבית בזמן הסגר 🕒 אגב, ידעת שהאופרה הישראלית מעלה כל שבוע לרשת קטע בן חמש דקות על אריות מפורסמות, בשם "רגע של אופרה"? אני מקווה ששלומוך טוב...

19:15 13.11.20

שלום נועה 🕒 גם אני לא מתלהב מטראמפ 🗿 ובכל זאת, הוא הצליח להבחר בקדנציה הראשונה למרות הלעג של התקשורת, כשאפילו נציגי המפלגה

שלו היו נגדו. רק באמריקה! ✎ לקרוב
משפחתי שמואל סטולר, שחקר את עץ
התמר, הציעו להיות נשיא המדינה; אך
הוא אמר: "לא באתי לארץ כדי להתעסק
בזוטות!" שמואל היה נשוי לאחותה של
סבתי מצד אבי ✎ אצלי השבוע עבר
כרגיל. עוד לא נבחרתי לנשיא. אני מונה
את החיים בכפיות קפה... אסביר:
נרשמתי עם אמי לקורס בזום של
אוניברסיטת חיפה, "נזר מונח על ראשם:
זוכי פרס נובל לספרות", והשיעור השבוע
עסק בתרגומו של אורי ברנשטיין ל"שיר
האהבה של ג'יי אלפרד פרופרוק" מאת
ת.ס. אליוט. נהנינו להכיר את המשורר
וכשאגמור לכתוב לך, אקנה את קובץ
שיריו ☞ דרך אגב, בהוצאת כנרת-
זמורה-דביר מפנים כנראה מחסנים
ומוכרים באתר האינטרנט מבחר נאה של
ספרים בעשרה ש"ח כל אחד. קניתי
שמונה, בניהם "דנבר", שהוא ספר
הילדים הקפיטליסטי היחיד המוכר לי, ואת
"ספלו של השטן" על תולדות הקפה ☿
הרכבתי לאמי מתקן שמקרין, באמצעות

טלפון ישן, את טורי העיתון על מרקע הטלויזיה: כך לא תצטרך לעייף את העיניים עם האותיות הזעירות של "הארץ" ❁ היא עדכנה אותי שבפרק האחרון של "אהבה חדשה", עזבה אחת המשתתפות את התוכנית בגלל שבן זוגה ויתר עליה: הוא אמר שהיא מדברת כל הזמן על עצמה ולא מתעניינת בו. אז אלמד מכך ואבקש, כתבי לי משהו על עצמך...

17:02 21.11.20

שלום נועה ❁ הבעיה בלימודים האוניברסיטאים היא שאין זמן וכח לקרוא ספרים: קוראים רק מאמרים או עוברים על ספרים ברפרוף כדי למצוא את הקטע המתאים ❁ בכל זאת, שאלתי עכשיו דרך הספרייה הציבורית ספר יפה באתר "עברית": "קריאת רשות" של ויסלבה שימבורסקה. הוא עשוי קטעים מאוד קצרים וקלילים של דברי ביקורות והרהורים על ספרים שקראה, בדרך כלל תרגומים לפולנית של ספרי מדע פופולרי

🕒 בעבר פורסם ספר נחמד נוסף שלה
באותו סגנון, "דואר ספרותי", שהוא אוסף
מכתבי דחיה לסיפורים שהוגשו למערכת
העיתון שעבדה בו. כשהשתעממה מהם,
כתבה מכתבי דחיה ליצירות של סופרים
נודעים. התחלתי לקרוא גם ספר דו-לשוני
של סיפורי פנטזיה צרפתיים מפורסמים
🍏 מול כל עמוד צרפתי מוצג תרגומו
באנגלית ומצאתי ב-YouTube גרסאות
קוליות של אותם סיפורים, כדי להאזין להן
במהלך הקריאה. אני מצרף תלתן עם
ארבעה עלים למזל 🍀

22:38 28.11.20

מה שלומך, נועה? השבוע הייתי בראיון
עבודה בספרית נשר. מחוץ לספריה
העמידו ספרים למסירה ומצאתי שם כמה
מציאות, בניהן ספר לא נדיר אבל מעניין
מאוד, "רופא לבן אלים שחורים" שכתב
ישראלי אשר מחזיק מרפאה באפריקה
🕒 אחותי בקשה ממני פעם לחפש
תרגום אנגלי של ספר זה בשביל חבריה
בבריטניה, אבל אין: הוא פורסם בעברית

ותורגם רק לגרמנית, משום שאשתו של המחבר גרמניה ☺ בהוצאת שוקן יש מבצע 1+1 וקניתי את הכתבים של אפלטון, אז את יכולה לתאר לעצמך שדי עצבן אותי לשמוע דוקא עכשיו את נתניהו מקשקש על אפלטון בטלויזיה 📺 כתבתי לאורן, שהוא חבר מרכז הליכוד. מצב רוחו טוב מאוד: הליכוד השתלט בפעם הראשונה על ראשות הקרן הקיימת. הוא כתב לי: "כמה כסף, כמה תקציבים, כמה בזבז, כמה פאר, כמה משכורות עתק... כמה תפקידים מיותרים בהסתדרות הציונית, בסוכנות היהודית, בקרן קיימת לישראל ובקרן היסוד..." 📄 יש לי גם חדשות טובות: נראה שמצאתי את הבעיה באתר האינטרנט שלי, שגרמה לו לקרוס כל כמה ימים ולהפסיק לתפקד ☹️ 🙏

13:41 1.12.20

תודה נועה 😊 אני מקווה שגם לך תהיה שנה נהדרת 🎉 יום הולדתי הוא יום מותו של דוד בן-גוריון, אז תמיד אפשר למצוא

אותו בויקיפדיה

13:25 5.12.20

שלום נועה מה שלומך? לא כתבתי אתמול בגלל סעודה גדולה שכללה מרק בצל שקשוקה תפוחי אדמה ועוגת גבינה רכשתי השבוע עוד ספר, "שירת הכוכבים", אוסף יצירות של משוררי צרפת במאה ה-16 שאחד מהם (פייר דה רונסאר) צוטט בשיעור על זוכי פרס הנובל. מתוך קמצנות קניתי אותו משומש, למרות שלעתים קרובות אני מתאכזב ממצבם של הספרים המשומשים שאני קונה יעל ביקרה כדי לקבל עוד עותקים מן הספר שלה, ונתנה לי מאתר "עברית" אוסף יפה של ששה מחזות מפורסמים צפיתי עם אמי בסרט צרפתי מעניין, "אני עצמי ואמא שלי", וגם בסרט תיעודי טוב של כאן 11, "הצעף האדום", אוטוביוגרפיה של במאי יהודי-רוסי חוץ מזה, הרבה זמן עובר בקניות ובכביסה ובצעדות או בדחיית דברים שאני לא אוהב לעשות כמו הטיפול

במכונית. אתמול כיסחתי את הדשא, מה שהיה קשה מאוד כי נתתי לו לצמוח יותר מדי 🌿 הבטחתי ללאוניד להדפיס מן הסיפורים שערכתי עבורו ספר קטן, וכבר קבלתי הצעה מבית דפוס והכנתי את הכריכה.

18:06 11.12.20

שלום נועה 🌸 סיימתי לאחרונה לקרוא את ביקורות הספרים של ויסלבה שימבורסקה בספר "קריאת רשות" ושאלתי את המתרגם, רפי וייכרט, היכן אפשר לקרוא עוד מהן, כי במקור הפולני יש יותר מאלף עמודים. הוא אמר שבתרגום האנגלי יש מבחר מעט אחר, וקניתי עכשיו עותק דיגיטלי של תרגום זה באמזון 🛒 בזבזתי כסף גם על פעמון נוסף לאוסף שלי ועל זוג פמוטים מאבץ, שמחזיקים שני אצילים מגונדרים מהרנסאנס 🕸 שלחתי אותם לליל בלונדון כדי לחסוך בדמי המשלוח, ואני מקווה שתוכל לבקר עם אוגי בקרוב ולהביא אותם. ברשימת הדיוור של מוזיאון תל-

אביב כתבו על תערוכה שמוצגת שם, ובה מתנות מאמנים ואמניות לילדיהם איזה רעיון יפה! חבל שבחרו רק אמנים ישראלים. הגיעו הספרים שקניתי מהוצאת כנרת, בניהם "ספר התענוגות" של עמוס קינן. איזו אכזבה! זה סתם ספר בישול. בכל זאת, מצאתי בו אמרה הודית מעניינת: "טוב ללכת מלרוץ; טוב לעמוד מללכת; טוב לשבת מלעמוד; טוב לשכב מלשבת; והכי טוב למות"

18:48 18.12.20

שלום נועה, איזה מבול היום זרחה השמש וסוף סוף יכולתי לצעוד צפינו השבוע בכמה סרטים, בהם "סיפורים מתור הזהב", סרט רומני על אגדות אורבניות מתקופת שלטונו של צ'אושסקו. לספר המעשיות של צבי גולן תכננתי לקרוא "אגדות מתור הזהב", מאחר ונכתבו תחת שלטון הקיזר הגרמני לפני מלחמת העולם הראשונה, והנה הקדימו אותי... ראיתי גם אופרה של ברטולד ברכט וקורט וייל, "עלייתה ונפילתה של

העיר מהגוני", וזיהיתי בה כמה שירים
מפורסמים במקום פרחים, אהיה
פרקטי ואצרף ירקות שמתאימים לסלט

17:03 27.12.20

שלום, נועה. בשבוע שעבר הוזמנתי
לאסוף ספרים מאחד הבתים בכפר
ומצאתי שם את זכרונותיו של קסנופון
מסוקרטס ואת ספרו של תוקידידס על
המלחמה בין ספרטה ואתונה ✂ וגם,
אוסף בשם A Treasury of Intimate
Biographies שכולל כמה עשרות
ביוגרפיות מפורסמות, בהן קורותיו של
מיכלאנג'לו מתוך ספרו של ג'ורג'ו וזארי
על האמנים הדגולים (חלק קטן ממנו
תורגם לעברית). השיעורים בתולדות
הארכיטקטורה שלמדתי בטכניון לא היו
ברמה גבוהה, אבל קיבלנו שם קטע
קריאה אחד נהדר: תיאורו של וזארי את
בניית הכיפה הגדולה של הקתדרלה
בפירנצה על-ידי ברונלסקי בין שתי
דפנות הכיפה עובר גרם מדרגות שמוביל

ללנטרנה שבראשה: ברונלסקי דאג שכל
 האבנים ללנטרנה יוכנו מראש לפני מותו,
 כדי שלא ישנו אותה, ונהג להדגים
 לסתתים את צורת האבנים על-ידי חיתוך
 תפוחי אדמה (🍏) כל הלילה האחרון
 התעסקתי עם המחשב: ניסיתי להתקין
 כרטיס לכידת וידאו ישן כדי להעתיק
 קלטת ישנה של אבי. למרות שהצלחתי
 בכך (ומצאתי מכשיר וידאו פועל, אחד
 מתוך שניים שקניתי בחנות יד שניה),
 התקנתי בטעות גם וירוס. כשבדקתי,
 התברר שיש במחשב וירוסים רבים
 שהצטברו עם השנים 🦠 🦠 🦠 🦠
 כנראה הם לא גרמו נזק משום שהיו כל
 כך ישנים... ראיתי כמה סרטי פילם נואר
 צרפתיים, "מעלית לגרדום", "מי ירה
 בפסנתרן" ו"בוב המהמר". הם לא ברמה
 של "האדם השלישי" או "הנץ ממלטה",
 אבל נחמד לצפות בעוד סרטים מסגנון זה
 🎞️ 🎞️ לא אשכח לצרף גם ורד 🌹

19:00 1.1.21

שלום, נועה. לקראת היום שאחרי הקורונה

אני משתדל להוריד קצת במשקל וצועד כל יום 🐶 ראינו השבוע סרט צרפתי מצויר יפה: "ארנסט וסלסטין", על ידידות בין עכברה 🐶 ודוב 🐻 וגם סרט מצויר יפני, "לחישת הלב", שפסלון של חתול מתוכו, הברון הומברט פון גיקינגן 🐱 מכב בסרט נחמד אחר של סטודיו ג'יבלי, "ממלכת החתולים". כשבחרתי ספרים לוותר עליהם כדי לפנות מקום לחדשים, נתקלתי בכרך יפה שאמי קנתה פעם, "האשה בראי הדורות" מאת ז'נבייב טאבואי. הכריכה שלו לא נראתה מעניינת (אולי היתה לו עטיפת נייר יפה שאבדה), אבל הפּוֹרְזֶץ והנאכְזֶץ (הדפים המחברים בין גוף הספר לכריכה) ממחישים יפה את התוכן: אני מצרף תמונה...

19:57 8.1.21

שלום נועה 🌸 נהניתי לקרוא את הכתבה ששלחת על האופרה בה צפינו. למען האמת התאכזבתי מן המופע, משום שהפרסומות הכריזו "כולל ריקוד שבעת הצעיפים המפורסם" והריקוד היה מפורסם

ועורר סערה משום ששלומית מתפשטת
בו במקום זאת, הרקדנים חגו סביבה
עם רצועות בד במין ריקוד כפרי שאינו
הולם את ארמונו של הורדוס. גם בכפר
יהושע, רוקדים כך עם סרטים סביב עמוד
בחג השבועות כמובן שהשערוריה
האמיתית היא ששינו את סוף האופרה,
והחיילים הרגו את הורדוס במקום את
שלומית - והרי שלומית הזו היא בכלל
איזה מין טיפוס אובססיבי, למה להשתמש
דוקא בה בתור סמל פמיניסטי?
אמנם, התלבשות עוצבו כנראה בהשראת
הציורים המקוריים של אוברי בירדסלי,
וגם הירח הגדול היה תוספת מוצלחת
אולי הייתי צריך לקנות את העלון
שמכרו לפני ההופעה ואז הייתי יודע למה
לצפות... רציתי לשלוח לך גרסה של
האופרה הזו שמצאתי ב-YouTube,
בכיכובה של מריה יואינג היפה, אבל
כנראה הסירו אותה בינתיים. יש לי באוסף
הופעות נהדרות שלה בתור דידו מ"דידו
ואניאס" וגם בתור רוזינה מ"הספר
מסיביליה" וכן בתפקיד כרובינו ב"נישואי

פיגרו" 🙄 ובתור "כרמן" בגרסה שטרם ראיתי 🙄 משום שלא אהבתי את האופרה בפעם היחידה שצפיתי בה. אולי מגיעה לה עוד הזדמנות... הוצאת כנרת ממשיכה למכור ספרים בעשרה שקלים. קניתי עוד כמה, ובמיוחד מצא חן בעיני "מאוזן הים ועד תרנגולת הבית" שמונה מאה בעלי חיים ומקדיש לכל אחד מספר עמודים 🐔 אולי הזכרתי כבר שני ספרי ילדים יפים, שקניתי מהם עותק עברי עבורי ועותק אנגלי לאוגי: "ארגוס" מאת מישל קנודסן 🙄 ו"דנבר", שהוא אולי ספר הילדים הקפיטליסטי היחיד 🙄 את "דנבר" כתב דיוויד מקי שחיבר גם את "המנצחים", סיפור על גנרל שכובש את הארצות השכנות. "זה לטובתן", הוא אומר, "כדי שיהיו כמונו". משום ששמענו בקורס של אוניברסיטת חיפה על המשורר אוקטביו פאס, קניתי גם את אוסף המסות שלו על תולדות מכסיקו "מסכות מכסיקאיות" ועוד, את "ראשי פרקים בתולדות מכסיקו" שתרגם נחום מגד (אף הוא מאוניברסיטת חיפה);

ומאחר ובקיבוץ המאוחד היה מבצע של חצי מחיר, רכשתי שם את "מיומני האחים גונקור" שאני מקווה לקרוא בו רכילות מהחברה הגבוהה בצרפת של המאה ה-19. לקרוא את הספרים פחות קל מלקנות אותם, ולזכור אפשר רק דבר או שניים... מלימודי ההיסטוריה אני זוכר רק כמה הערות אגב שלא היו בחומר הלימוד. למשל, הראיתי פעם לפרופ' מיכאל גודיץ' ספר נהדר שפרסם קולונל הנרי יול ב-1875, על מסעו של מרקו פולו בסין 🐼 הוא הצביע על השוליים המצהיבים והמתפוררים ואמר שהיתה תקופה (בין 1850 ל-1980) בה הנייר היה לא יציב, ועוד כמה עשורים לא ישאר מכל הספרים הללו כלום 📖 פרופ' סופיה מנשה סיפרה שבקבר של קדוש מפורסם (Saint Guinefort) נטמן בעצם כלב: בעליו הרג אותו כשמצא לידו תינוק מת, ואחרי-כן הסתבר שהכלב ניסה להגן על הילד מזאבים. לכלב נבנה קבר מפואר ועם השנים, נחשב זה לקברו של קדוש מחולל ניסים 🐶 פרופ' סילביה שיין

הזכירה פרשה בה נזירות בממלכת
הצלבנים פחדו שהכובשים המוסלמים
יאנסו אותן, על כן כרתו לעצמן את האף.
המוסלמים כל כך נבהלו מהמראה שלהן,
שכרתו להן את כל הראש. זמן לא רב
אחר כך פרופ' שיין נפטרה ולכן לא יכולתי
לשאול ואינני יודע עד היום את המקור
למעשה הזו 🙏 אספר גם סיפור משלי:
לפני כעשר שנים, כשהשיער שלי התחיל
לנשור, התפרסמה תרופה בשם פרופסיה
שמונעת התקרחות (כלומר, כל עוד
נוטלים אותה - אחרת כל השיער שלא
נשר נופל כולו בבת-אחת 🙏). שאלתי
את ליל: "אולי כדאי שאקח את הכדורים
האלה כדי להקסים את הבחורות?" אבל
היא אמרה: "שיער - זה בכלל לא חשוב!"
היום אני שם לב שלכל בני הזוג שלה היה
שיער שופע, ושהיא לא מרשה לאוגי
להסתפר ולקצר את השיער... 🙏 נזכרתי
שיש לי בספריה אוספים ממכתביהם של
לואיס קרול, מוצרט ווינסנט ואן-גוך ✉
אעיין בהם קצת ואולי המכתבים שלי
ישתפרו...

19:34 16.1.21

שלום נועה ☸ דברִיך על איסוף ספרים הזכירו לי משהו: כשהתחלתי לעבוד בספרית קרית ים, אחת המטלות הראשונות שקיבלתי היתה להחליף עשרות רבות של ספרים שהתבלו מסדרת הרומן הרומנטי של הוצאת הרלקין (שמפרסמת בעברית הוצאת שלגי) בעותקים חדשים, מתוך תרומה גדולה של ספרים כאלו שקיבלנו ♡ שמם הלועזי של כל הספרים היה תמיד "אהבת המיליונר", "כלת המיליארדר" ולפעמים "כלת המיליונר", "אהבת הביליונר"; אבל בעברית ניתנו להם שמות שונים: "זכרונות יום קסום", "אשתו של קסנדרו קרמאניס", "האוליגרך התאוותן", "אי הזכרונות", "לב בלהבות", "בודדה בערבה"... העורך של הוצאת שלגי ניחן כנראה בהרבה שאר רוח ☸ יש נשים שקוראות רק את הספרים הללו, כשם שיש אנשים שקוראים רק ספרי מתח, ושני המינים עושים זאת בקצב מסחרר. למרות שאינני קורא ספרים כאלו בדרך

כלל, אני נהנה מאוד לצפות עם אמי בסדרות התקופתיות הרומנטיות שנעשו לפי ספריה של ג'יין אוסטן, כמו "גאוה ודעה קדומה" (בעיקר זו משנת 1995) או "אמה" (בעיקר סרט הטלוויזיה משנת 1996) וגם "אהבה וידידות" משנת 2016 (בשני האחרונים מככבת קייט בקינסייל, בראשון בגיל 23 ובשני בגיל 43). יש לי תיקיה באוסף הסרטים שמוקדשת לג'יין אוסטן לבדה. השבוע ראינו סרט יפה נוסף של אולפני ג'יבלי היפנים, "רק אתמול", המספר על אשה צעירה שנוסעת לחופשה בכפר הולדתה, ומלווים אותה זכרונות הילדים שהכירה שם בכיתה ה'. צפינו גם בסדרת מתח בכיכובו של אלק גינס, "החפרפרת" או בשמה האנגלי "Tinker Tailor Soldier Spy" לפי שירו של א.א. מילן "חיט, פחח, חיל, מלח" (בתרגומו של יעקב אורלנד לספר "אנחנו שנינו"). אני ואמי אוהבים את סדרות הריגול האנגליות של ימי המלחמה הקרה... הגיעו אלי רוב הספרים שהזמנתי ומיהרתי לפתוח את "מיומני

האחים גונקור", ספרון קטן וירוק קראתי בו לא מעט בטרם הבחנתי שבתוך הכריכה תפור בעצם ספר אחר, "פואמות קטנות בפרוזה" של שארל בודליר... אשה נחמדה בהוצאת הקיבוץ המאוחד אמרה שנמצא אצלם עותק אחרון מהספר (עם התוכן הנכון) והיא תשלח לי אותו, אז זכיתי בשני ספרים במחיר אחד... אני שם לב לכתבות עליהן את ממליצה מעיתון "הארץ" ורציתי גם אני להמליץ לך על שתיים שפורסמו השבוע במוסף "גלריה" היומי: ביום ב' 11 לחודש עסקה כתבת השער בתרגום חדש של אריך קסטנר, ולמחרת פורסמה כתבה בשם "שובה של מלכת הפיות" על ספר חדש מאת סוזנה קלארק, מחברת "ג'ונתן סטריינג' ומר נורל" שהוא ספר מיוחד המציג עולם שלם של ספרות אקדמית בדיונית. ביום שישי הראשון לחודש, במוסף "תרבות וספרות", היתה גם כתבה בשם "עשרים גרוש לכל שורה של שיר" על ספר שירי ילדים של רחל, שהזמין ממנה בעל חנות צעצועים

13:25 24.1.21

שלום נועה, מה שלומך? 🌸 שבוע בלי לכתוב, אי אפשר! הגיעו אלי בדואר יומני האחים גונקור. האותיות כל כך קטנות, שקשה לקרוא גם עם משקפי קריאה. ברשומה השניה, מן ה-16 ביולי 1856, הם כותבים על ספריו של אדגר אלן פו: "זהו הרומן של העתיד, שיותר משהוא נועד להעלות את המתחולל בלבו של האדם 🌸 נועד הוא להעלות את המתחולל במוחו 🌸". יפה מאוד! פעם שמת לב למשהו גם אני, אצל ג'יין אוסטן, לאחר שצפיתי בכמה עיבודים של "על תבונה ורגישות": האחות "הנבונה" אלינור נישאת בסוף מתוך רגישות, לאהובה שנושל מנכסיו, ואילו האחות "הרגישה" מריאן נישאת מתוך תבונה דוקא, לזקן העשיר שחיזר אחריה (הוא כבר בן 35!). הנה תרמתי את חלקי לחקר הספרות העולמית! 🌸 חוץ מזה, צפיתי בזום בשני כנסים אקדמיים: בראשון, של עמותת אימגו לחקר התרבות החזותית בימי הביניים, היתה הרצאה מעניינת על קופים

שמגלמים רופאים באיורים בשולי כתבי היד: אפשר לזהות אותם לפי הצנצנת שהם בוחנים, שהיא דגימת השתן   כתבתי על איורי השוליים הגותים בעבר ולכן היתה לי אפילו הערה (שלא העזתי לאמר): שועל שגילם רופא באחד האיורים שהציגה המרצה, היה לקוח מן ה-Roman de Renart הצרפתי (Reynard the Fox): גתה כתב עיבוד שנקרא בעברית "רינקה שועל"). אלו מעשיות בנות התקופה בהן האריה הוא המלך, הדוב הוא הכומר, החתול - המאהב וכן הלאה. יש סרט אנימציה יפה משנת 1937, בו שר החתול שיר אהבה ללביאה. הכנס השני היה של חממת חיפה לחקר הדתות והיו בו הרצאות מאכזבות על נושאים מעניינים, אודות כתב יד אצטקי שנכתב תחת חסות מיסיונרית ועל חנויות של ספרי תורת הנסתר בלונדון במאה שעברה

21:48 28.1.21

שלום, נועה אתמול קניתי שני ספרים

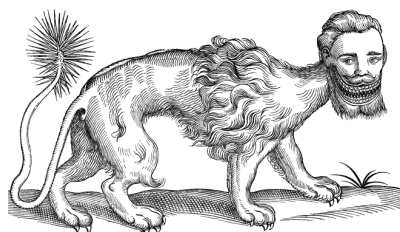
של סופר הילדים היפני Mitsumasa Anno שקראתי עכשיו על פטירתו, למרות שמת כבר לפני שנה. הוא מפורסם בספרי המסעות שלו, בהם צייר את עצמו באתרים שונים באירופה, בין הרבה אנשים זעירים הספרים שרכשתי אינם כאלה: האחד הוא על ימי הביניים והאחר של תמונות דמיוניות. כשיגיעו אראה אם בחרתי נכון... השבוע צפינו בשני הפרקים האחרונים של "הרפתקאות האמנים המודרנים", שהקלטתי לפני כמה שנים מהטלוויזיה זו סדרה מיוחדת, שמשלבת אנימציה עם סרטים שצולמו בין מלחמות העולם. לצערי חסרים לי שאר הפרקים, ותאגיד השידור לא השיב למכתבי... יצחקי, בחור מוכשר שפינה עבורנו את גג הרפת שהתמוטט, בונה שם עכשיו גג חדש. הוא שיפץ גם את גג הבית שלנו ליל מלמדת בזום במשרה מלאה וזה קשה לה מאוד. בנוסף, עליה ללמד את אוגי מדפי עבודה ששולח לו בית הספר. אבל היא גם לומדת צרפתית ויפנית בדואולינגו ורוקדת בשיעורים מקוונים!

ליל למדה פלמנקו הרבה שנים) א
תודה על התות הטעים 🍓 האם ניסית את
האוכמניות שמוכרים עכשיו במרכולים?
🍷 זה באמת מעדן! כתבי בקרוב 🍷

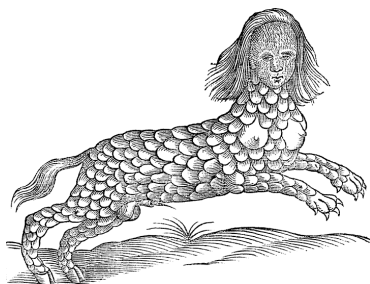
20:18 5.2.21

שלום נועה 📧 השבוע השתכנו נמלים
במדפסת והייתי צריך לפתוח אותה.
באמת סיפרתי את זה פעם, אבל הן חזרו
שוב! מה אפשר לעשות, החיים חוזרים
על עצמם, כמו הנמלים 🐜 🐜 🐜 קיבלתי
כבר את החיסון השני לקורונה. הייתי קצת
עייף, אבל לא צמח לי זנב 🐛 לפני כמה
ימים, קיבלתי הודעה מחיפוש שהגדרתי
ב-eBay על ארבעת הכרכים של The
German Single-Leaf Woodcut,
1500-1550 ואני עומד לרכוש אותו
במכירה הפומבית בחצי מהמחיר הרגיל
(שזה עדיין מאוד יקר, כשמביאים בחשבון
את המשלוח והמע"מ) 📦 המציאה
הזכירה לי עוד ספר שאהבתי, ומצאתי גם
אותו בחצי מחיר בחנות ספרים הולנדית:
The History of Four-Footed Beasts

and Serpents and Insects. זה אוסף
זאולוגי מהרנסאנס שכולל ציורים מדהימים
של בעלי החיים לצד סקירה של המקורות
ההיסטוריים אודותיהם, כולל יצורים כמו
הדרקונים (בכרך על הנחשים) וְ
זו המַנְטִיקוֹרָה, היא חיה באמריקה:

וזו הַלְמִיָּה, היא אוכלת ילדים!

למען האמת, אפשר להוריד את הספר
הזה ב-archive.org ובכל זאת לא עמדתי
בפיתוי לרכוש אותו (חוץ מזה, בנוסח
המקוון חסר הכרך על החרקים שנכתב
בידי מחבר אחר). אצרף לך קישור לעמוד

בו מתואר חד-הקרן 🦄 האם סיפרתי לך
שבספר "עליזה בארץ הפלאות ובארץ
המראה" תרגם אהרן אמיר את חד-הקרן
בתור ראם? זאת בעקבות גרסאות שונות
של המקרא שתרגמו ראם בתור חד-קרן,
בהם תרגום השבעים והוולגטה. לכן שם
הרשת האלחוטית שלי הוא Unicorn...
לסמסטר הבא, נרשמתי עם אמי לקורס
מקוון של אוניברסיטת תל-אביב על
האימפריות האשורית והבבלית 🏰 כדי
לא לעייף אותך, אספר על האופרה
שראיתי במכתב הבא 📧 אני מקווה,
נועה, ששלומך טוב 🌸

23:36 13.2.21

שלום נועה 🌸 אני כותב קצת יותר מאוחר
וקצת יותר בקיצור הפעם: קיבלנו מטלה
כתובה בקורס ניהול הרשתות והקדשתי
לה את הזמן ששמור לך ביום שישי.
אנחנו אמורים לעבוד על המטלה הזו גם
בשיעור הקרוב, בלי ללמוד חומר חדש. זה
לא רעיון טוב בכלל! האופרה שהזכרתי
במכתב הקודם היא "הרפתקאותיו של

פינוקיו" שהלחין Jonathan Dove. זה
DVD משנת 2009 😊 הליברית קצת
מוגבלת, אולי משום שזו אופרה לילדים,
אבל התפאורה והתלבושות יפות מאוד
והיתה זמרת נחמדה בשם Rebecca
Bottone ששיחקה בהרבה הומור את
הצרצר 🐛 וגם תוכי שלועג לפינוקיו על
שלא צמח עץ מהמטבעות שטמן בקרקע
🐦 אגב, יש לי באוסף כמה אופרות יפות
שסופר הילדים מוריס סנדק עיצב להן את
התלבושות והתפאורה, שתיים (שצולמו
בלונדון ב-1985) נכתבו לפי ספריו "ארץ
יצורי הפרא" 🐼 ו"היגלטי פיגלטי פופ!"
🐼 והאחרות הן "השעה הספרדית"
🐼 ו"הילד והקסמים" 🐼 של ראול
(Glyndebourne, 1987). לשעה הספרדית
במיוחד, עיצב סנדק תפאורה מדהימה
ומלאת הומור בסגנון איוריו בספרים. מחר
אסיע את אמי לקרית ביאליק. תכננתי
להכנס שם למשביר לצרכן ולקנות
גרביים, אבל נראה שהחנויות יהיו עוד
סגורות. בזמנים כאלה, קשה למצוא
גרביים טובות 🧦 אכתוב בקרוב: אני

מקווה שיהיה שבוע מעניין כדי שלא
אשעמם אותך ☞

17:58 20.2.21

שלום נועה ☺ סוף סוף היה יום יפה
וערכתי צעדה עם אמי. המטלה בקורס
מתקדמת לאט וכרגיל עם מחשבים, יש
כל מיני תקלות ☞ ☞ (פעם נתקלתי
במדריך ממשלתי להתמודדות עם חרקים
מזיקים בספריות, כמו הזנבזיף "דג
הכסף". הפיתרון העיקרי שהציע היה
למחוץ כל חרק כזה כשנתקלים בו). ערוץ
האינטרנט של Medici TV הציג כמה
אופרות חדשות ואני מצפה במיוחד
לראות הפקה גרמנית נחמדה של "המלך
ארתור" מאת פרסל ☞ צפינו בכמה
סרטים צרפתיים, אבל ראוי לציין רק את
"הדוד מאמריקה" של אלן רנה, בזכות
הצילומים היפים, ואת "פורמליות טהורה"
בזכות שני שחקנים טובים, ז'ראר
דפרדייה והבמאי רומן פולנסקי שמופיע
בו בתפקיד חוקר משטרה ☞ צפיתי גם
בסדרה החדשה "אויבים" על מנהיגי

מדינות ערב. חבל שלא עסקו עוד בהם
ופחות בפעולות המוסד בארצותיהם. יש
לי בספריה כמה ספרים בנושא, ובעיקר
על מצרים המודרנית   אולי יום אחד
אקרא אותם... כתבי בקרוב (עכשיו
עונת הצבעונים וראינו מהם בכפר).

13:48 27.2.21

חג שמח, נועה בגלל העבודה על
התרגיל, יש לי פחות לספר השבוע.
סיימתי את הספר "בארץ המלגשים" של
ארקדי פידלר (Arkady Fiedler) על
ביקורו במדגסקר הדבר לקח זמן רב
בגלל סיפור עצוב שכלול בספר, אשר גרם
לי להניח אותו בצד לכמה ימים. לא אתאר
את הסיפור, כדי שלא לצער אותך...
הנוסח העברי מקוצר ומעובד לנוער, על
כן קניתי באמזון עותק דיגיטלי זול
בתרגום אנגלי וגם ספר נוסף של פידלר,
"נהר הדגים המזמרים", על ביקורו
ביערות האמזונס ספריו של פידלר
מזכירים את "אקו אקו" של תור היירדאל,
בתיאור החיים עם הילידיים (נמצא אצלי

עוד העותק של "מסע קון טיקי" שקיבל
אבי לבר המצווה ממשפחת דגן... (👤)
נתקלתי גם באוסף סיפורים של מקס
בירבום (Max Beerbohm) ובו מעשיה
נחמדה אודות סופר מתוסכל, שעורך
חוזה עם השטן כדי לדעת אם יזכרו אותו
בעתיד. הוא נוסע לספריה של העתיד
ומוצא רק ערך לאקוני אודותיו בלקסיקון
ספרותי, בתור דמות באותה מעשיה
עצמה 😊 צפינו השבוע בפרקים אחדים
מסדרת סרטי טבע יפה שהפיקה חברת
אפל, "עולם זעיר" 🍏 🐛 מאחר והיא
מיועדת לכל המשפחה, אף בעל חי לא
נטרף בה או מת בכלל. זה נחמד מאוד...
אתמול ראינו גם הפקה של הערוץ
הראשון, "דרך המוזיקה", בה זמרים
שונים מספרים על חייהם. נהייתי במיוחד
מהפרק על ישראל גוריון וגם הפרק על
ריקי גל מעניין מאוד 🔥 אם מתחשק לך
לראות את הפריחה בצפון, אפשר להפגש
בתחנת הרכבת בבנימינה ולנסוע לשדה
הכלניות שבמנחת מגידו וליער ליד בית
לחם הגלילית 🌾

23:04 8.3.21

שלום נועה ☞ כפי שאת רואה, התחלתי להיות פרקטי וצירפתי עציץ. השיעור בוטל היום, אז החלטתי לכתוב מעט. הסיבה בעצם די עצובה: אביו של המנחה נפטר מקורונה לפני שבועיים, אז הוא ביטל את ארבעת השיעורים האחרונים. מחר מתחיל הקורס שלקחנו באוניברסיטת תל-אביב, "תקופת האימפריות במזרח הקדום: האימפריה הניאו-אשורית והניאו-בבלית (האלף הראשון לפנה"ס)". קיבלנו כבר שני מאמרים מעניינים לקרוא, על האוסף האשורי במוזיאון הבריטי ☞ חבל שאין סמלונים בטלפון שמתיחסים לאשור או למצרים הקדומה או לאצטקים... רציתי להמליץ לך בהזדמנות זו על יישומן חינמי לקריאת ספרים, ReadEra. אם רוצים להשתמש במילון, כדאי לשלם כמה שקלים ולשלב את Librera Pro עם Lingoes Dictionary ☞ (זה דג בבל מתוך "מדריך הטרמפיסט לגלקסיה"). יש לי עוד עצות רבות כאלה. למשל, אם יש לך טלפון ישן, את יכולה לעשות ממנו

שעון עם Giant Clock 🕒 וכדי לזהות כוכבים ומערכות כוכבים ברקיע, התקיני את Sky Map 🌌 מה דעתך לערוך ביקור במוזיאון תל-אביב? פתחו שם עכשיו מחדש את הגלריה לאמנות אירופית במאות ה-16-19, שהיתה סגורה זמן רב. יש מסעדה טובה ללא גלוטן בכיכר המדינה ששמה L'élo, ואפשר להפגש שם לארוחת צהריים ואחריה ללכת ברגל למוזיאון 🏛️ חוץ מזה, ביום ד' 17.3 בשעה 20:00 תוצג שם הופעה של בארוקדה שאפשר לנסות להשיג לה כרטיסים 🎫

20:52 16.3.21

שלום נועה 🌸 אתמול המרצה שוב הורה לנו לעשות תרגיל בזמן השיעור, ומשום שכבר השלמתי את התרגיל הזה קודם, ביליתי את הזמן בקניות. לעצמי רכשתי את קטלוג הציפורים של Edward Topsell, מחבר הספרים על היונקים והזוחלים שכתבתי עליהם לאחרונה 📖 זו הוצאה חדשה, אז היא לא יקרה. לאמי

קניתי זוג נעלי זמש, ולאוגי - לגו של הארי פוטר, ספר על דינוזאורים ומיקרוסקופ 📖 זאת משום שביום ראשון הקרוב ימלאו לו שמונה 🎂 בינתיים צפיתי באופרה של פרסל על המלך ארתור, בהפקה גרמנית משנת 2017. העלילה המיתית מזכירה קצת את טבעת הניבלונג של וגנר. הגרמנים הוסיפו סיפור מסגרת שמתרחש בימי מלחמת העולם השניה, והרגשתי קצת לעג לאנגלים שתוארו כמין שבט פראי, אך קראו לגרמנים "הונים" בתשדירי התעמולה של המלחמה 📣 בכל זאת, זה היה ביצוע יפה ויצירת שגרם לי לרצות לראות עוד מאותה אופרה. חיטטתי בארון ומצאתי שתי כתבות ששמרתי ממוסף "הארץ" של 27.2.2015 📅 הראשונה על מקור חג הפורים והשניה על תרגומו הראשון של אחד מספרי ז'ול ורן. לבסוף, הייתי אצל רופאת השיניים לבדיקה שגרתית, וגם אצל השיננית, והן אמרו שיש לי שיניים טובות מאוד. לכן הייתי ממליץ לך לקנות אותי, לו הייתי סוס 🐎 כתבי בקרוב 📧

23:58 20.3.21

שלום נועה 🌸 עוד לא אירעו מספיק מקרים למלא מכתב, ובכל זאת אכתוב. כמו כל שבת, צעדתי היום עם אמי: יש שביל הליכה נחמד, כחמישה קילומטרים אורכו, ליד נחל בית לחם. נסענו לקצה האחד שברמת ישי, ומשם הדרך משתפלת עד לכפר, אז לא צריך להתאמץ בעליה 🌸 אתמול צעדתי לבד והאזנתי לספר קולי, תרגום יפה ומקוצר מעט של "המדינה" לאפלטון. בקטע ששמעתי הוא מונה חמש שיטות ממשל, כדי להשוות אותן לחמישה סוגי האנשים, מהטובה לדעתו עד לגרועה ביותר. את הדמוקרטיה הוא שם כמעט אחרונה, לפני שלטון היחיד של הטיראן 🏛️ צפינו בכמה סרטים, בהם "המדריך לחיים בכפר" שמתאר את ליל השידורים האחרון של תוכנית רדיו: סרט מהנה מאוד; וכן סרט ישראלי, "המועדון לספרות יפה של הגברת ינקלובה": גם אמי וגם אני התקשינו לגבש דעה על הסרט הזה. ראיתי גם את "בעבור חופן דינמיט",

שביים סרג'יו לאונה עם מוזיקה של אניו מוריקונה, אך הוא לא עומד בשורה אחת עם "בעבור חופן דולרים", "הצלפים" או "הטוב הרע והמכוער" אגב, יש קונצרט מצולם יפה של אניו מוריקונה, ומעניין לראות איך הקולות המשונים במנגינתו מופקים כולם על-ידי תזמורת סימפונית רגילה בינתיים אנחנו נהנים מהקורס המקוון על אשור ובבל ומאזינים גם להרצאות של יד יצחק בן-צבי ברשת

18:10 26.3.21

שלום נועה לאחרונה שבת לקרוא לאיטי את יומני האחים גונקור מפריז של המאה ה-19 ואת ספרו של ארקדי פידלר על האמזונס: אני מתעניין יותר באנשים ומקומות זרים לי ולא כל כך בעולם הרגש שלי, שלא נראה לי מסתורי ביותר   חזרתי גם לעבוד על אחרית הדבר לספר המעשיות של צבי גולן, אחרי הפסקה ארוכה... בדיוק קפצה לביקור יעל, שעבדה איתי בספרית קרית ים, והביאה עמה מסגרות שהזמנתי שם

לציורים של אמי. רציתי דוגמה זזה
למסגרות של התמונות האחרות אצלי
בחדר, ולא מצאתי אותה במקומות
אחרים. אתמול היה יום העבודה האחרון
של יעל, שהתעייפה גם היא מהספריה
בקרית ים. היא החליטה לצאת לפנסיה,
והתחילה קורס ארכיונאות חג שמח
גם לך, נועה! הצבעתי למרץ, אז אני
מרגיש שבזכותי הם עברו את אחוז
החסימה... כתבי בקרוב

22:38 3.4.21

שלום נועה היום ביקרנו בשוק
הפשפשים בואדי סאליב שבחיפה
ופגשנו את עפרי, נכדתה של דודתי,
שגרה בהדר. עפרי מלמדת פסנתר
ומציגה עכשיו בבתיים פרטיים אריות
מתוך "נישואי פיגרו", יחד עם שני זמרים
מוכשרים ממקהלת האופרה   כעת
האופרה מופיעה ללא מקהלה, אז הם
בחופשה ללא תשלום. הזמנתי כבר
מקומות לשני המופעים הקרובים בבית
האופרה, כדי לתפוס מקומות טובים.

המופע הראשון ביום ו' 30.4 בשעה
13:00, הופעה קונצרטית של "העטלף"
מאת שטראוס והשני, שיערך ביום ו'
21.5 באותה שעה, הוא "המדיום",
אופרה קודרת מהמאה ה-20 שתוצג
בהופעה קאמרית, כשהקהל יושב על
הבמה ההופעות עדיין מעטות ואין אף
אחת בשעה מוקדמת באמצע השבוע.
בחול המועד נסענו לחנות בנתניה: אמי
ראתה בטלויזיה פרסומת לכורסא
שמיובאת מדנמרק ואמנם קניתי אותה.
המיוחד בה הוא שניתן לשנות את גובה
משענת הראש: כורסאות אחרות היו
נמוכות מדי בשבילי, אפילו שאינני גבוה
כל כך בנתניה, ישבנו בבית קפה
בשם "קרמל" והייתי מרוצה מאוד ☺

19:15 10.4.21

שלום נועה ברכות לקבלת התואר
במוזיקולוגיה לפני כמה שנים קניתי
פסנתר רוסי עם לוגו מזויף של הפירמה
הנודעת Klingmann. הוא ישן, שרוט
וחבוט, אבל מפסנתר כמו חדש. בכל זאת

לא התקדמתי הרבה היום האופרה של ניו-יורק משדרת שוב את "האף" לפי הסיפור של גוגול, שלא הספקתי לראות בפעם הקודמת חוץ מזה רינה, שלומדת בסטודיו של אמי, סיימה שולחן פסיפס שבקשתי ממנה, לפי אחד משטיחי הקיר בסדרת "ציד החד-קרן" לפני שמשחתי את הפסיפס בלכה חשבת: אהפוך אותו כדי שיפלו הלכלוכים. אוי! נפלו גם הרבה אבנים קטנות שרינה חתכה כדי לסתום את החורים... בסטודיו, התקנתי מכשיר בשם Raspberry Pi שהוא מחשב חלוש בגודל של טלפון נייד, שעובד עם מערכת ההפעלה Linux. הוא משמש במקום מחשב ישן שהיה שם קודם, ומשמיע מוזיקה מתחנות הרדיו המשודרות ברשת תוך כדי הצגת עבודות של אמנים אימפרסיוניסטים על מסך הטלוויזיה רציתי לשתף איתך מידע מועיל: אם נרשמים כמורים של כיתה באתר של דואולינגו, אפשר להשתמש בו בלי לאבד לבבות עם כל טעות .

15:56 17.4.21

שלום נועה 🌸 האם את נהנית ממזג האוויר הקייצי? 😊 אתמול צפיתי באופרה הבריטית "אנה ניקול" שמתארת את חייה של אנה ניקול סמית', אשר נישאה למיליונר בן 89 אבל לא קיבלה כלום מהירושה. טוב היה לו הייתי צופה רק במערכה הראשונה העליזה, ומוותר על המחצית השניה הטראגית 😘 בשאר השבוע עסקתי בעניינים טכניים. ראשית, תיקנתי שני עמודים באתר האינטרנט הישן שלי, שכבר זמן רב לא הוצגו כראוי בדפדפנים החדשים, ומצאתי אגב-כך שמשחק מחשב שהכנתי בשנת 2002 פועל עוד על מערכת ההפעלה של היום. שנית, עדכנתי את ההגדרות בתוכנת Kodi, שמשמשת אותנו לצפות בסרטים בחלק מהטלויזיות. שלישית, התקנתי יישומון בשם GoldenDict, שאפשר להשתמש בו עם מאגרי המידע של מילונים רבים (אותם יש להשיג באמצעים מפוקפקים). היו לי כבר מאגרים של Webster ו-Larousse, ומצאתי גם

הקלטות של מילים במספר שפות מ-Lingvo לֶבְסוֹף, החלפתי את הציוד האלחוטי שמשרת את הסטודיו של אמי, כדי שתוכל לשמוע רדיו מהרשת בלא הפרעה 📺 היום נלך כנראה להרצאה על אוריינטליזם במוזיקה הקלאסית, שנערכת אצלנו בכפר 🏡 אמי התחילה להכין לי ציור חדש שמבוסס על איוריו של Hugh Thomson. אולי את רוצה להופיע בו? 🖼️

14:01 26.4.21

שלום נועה 🌸 חיכיתי קצת בתקווה שיהיה לי משהו מעניין לספר, אבל בסוף חשבתי: לא אמתין עוד! בשבת הזמינו אותי שוב לתקן מחשב 🛠️ הצלחתי יפה, אבל מחשב אחד בחודש לא מספיק לפרנסה, אז אני ממשיך לשלוח קורות חיים לעבודות ספרנות וגם למשרות זוטרות בניהול רשתות... כשהנפשתי את הדמות במשחק המחשב שלי, לפני עשרים שנה, השתמשתי בספרו הנודע של Eadweard Muybridge שמכיל

סדרות תצלומים של אנשים בתנועה
 קנייתי עכשיו את שני הכרכים שלו
(האחד כולל גברים, נשים וילדים והאחר
בעלי חיים) ולמרות שמצאתי אותם
סרוקים בחלקם באתר Library
Genesis, שמחתי להוציא עליהם כסף.
סיפרתי לך כבר על סדרת הטבע
המרהיבה "עולם זעיר": כעת אנחנו צופים
בעונה השניה
לחשוב באיזו תוכנה לערוך את ספרו של
גולן: אני מתלבט בין Scribus החינמית
ל-InDesign המפורסמת, ואולי בכלל
QuarkXPress? אני חושב שאדפיס
אותו בעצמי ולא אנסה לחזר אחרי
הוצאות הספרים. ביום שישי אסע עם אמי
לאופרה "העטלף": נקווה שלא תהיה
הרבה תנועה על הכביש
בכל אופן, מה נשמע אצלך, נועה? כתבי
בקרוב

20:08 7.5.21

שלום נועה תכננתי לכתוב בצהריים,
אבל גילינו שהתפוצץ לנו הבוילר

למזלי מצאתי חנות פתוחה (השעה היתה
 כבר כמעט שתיים) והרכבתי את הדוד
 החדש. אני כבר מומחה גדול לדודי חימום
 וידעתי לקנות כל מה שצריך... המופע של
 "העטלף" היה מאוד מבדר, עם עיבוד
 קומי וזמרים מוכשרים, ואני ממליץ לך
 מאוד לצפות בו, למרות שלא קל לשמוע
 ואלסים שעה וחצי אחרי
 האופרה נסענו לבקר את דודי אהרון שגר
 בגני תקווה. הכרנו את כלבת הנחיה
 החדשה שלו, שהיא מאוד נחמדה וחכמה
 היא כלבת לברדור לבנה, אז אין
 סמלון מתאים בדיוק... אהרון היה מוציא
 לאור והספרים הכי יפים שפרסם היו
 "מִפְּרָאשׁ וְעַד רְגֵלְצֶבַע" ו"מְשׁוֹרְצָאבֶק עַד
 צְבֹתָנֶק", עולם החיות והצמחים ומאגר
 כלי הזין של המאייר הגרמני קורט
 הלבריטר   אהרון
 אמר: "הטקסטים לא היו מעניינים בכלל -
 שלי הרבה יותר מצחיקים!" הוא תרגם
 יפה כמה ספרים, כמו "שלוש עשרה
 מקטרות" של איליה ארנבורג שפרסם עם
 איורי מקטורים מאת דני קרמן, וגם הוציא

לקט בשם "האביר ואשת הנזיר" ואוסף של "חמשירי זימה" בשלהם נעצר על הפצת פרסומי תועבה. הוא בילה ערב במשטרה, שם לא ידעו מה לעשות עם עציר עיוור 😞 בזמן האחרון, כשאנחנו צועדים אחרי השקיעה, אנחנו רואים הרבה גחליליות. הן מהבהבות כמו נורות לד קטנות וירוקות... כנראה זו העונה המתאימה לחפש אותן 🕯️ אני מקווה ששלומך טוב, נועה 🍏

14:43 15.5.21

שלום נועה 🌸 השבוע יש חדשות ממש: בסוף החודש אנחנו אמורים לטוס לבקר את ליל ואת אוגי בלונדון ✈️ באנגליה ביטלו את חובת הבידוד לתיירים מישראל, וליל חשבה שכך גם אצלנו ומיהרה לקנות כרטיסים לחופשת הסמסטר; אבל במשרד הבריאות אמרו שאוגי יצטרך להכנס לבידוד לעשרה ימים לפחות, והם היו אמורים להשאר כאן רק תשעה 🙄🙄 אמי ריחמה עליה והחליטה שאנחנו נבקר אותם. אי אפשר היה

לשנות את השמות על הכרטיסים, אז קנינו כרטיסים חדשים   כל המוזיאונים סגורים בלונדון, אבל ליל מתכננת שנטייל קצת בסביבות ביתה ואני מקווה שנוכל לבקר בגן של ארמון הבדולח, שם נבנו פסלי הדינוזאורים הראשונים ע"י ריצ'רד אוון שהמציא את המילה "דינוזאור"   אולי נצליח בכל זאת לפקוד את האולם האשורי של המוזיאון הבריטי, שעל כמה מהמוצגים בו, כמו השוורים המכונפים, למדנו עכשיו בקורס בינתיים צפינו בסרט טוב משנת 1955 בשם "בנות השטן", בו האשה והמאהבת קושרות קשר לרצוח את בן-הזוג המשותף   הגיע גם שעון מעוטר שהזמנתי, שצריך להחליף לו את המנגנון השעונים הללו, כלומר הזולים שבהם, יצוקים מפלסטיק צבוע בגוון ברונזה וכוללים מנגנון מצ'וקמק עם סוללה, אבל הם לא פחות יפים מהשעונים היקרים מהמתכת... אני מכיר כמה חברות שמייצרות אותם, Juliana, De Caprio,

ו-Shanghai. רובם נמכרים בבריטניה,
אז בעצם יכולתי להביא עכשיו הרבה
מהם, לו החזקתי חנות לשמונצס
ולפיצ'פוקס 🍷 🍷 🍷

16:16 23.5.21

נועה יקרה, אני מקדים ביום ומאחל לך
שפע ברכות ליום הולדתך 🍷 הרבה
הצלחה בעבודה 🍷 ובאהבה 🍷 הרבה
בריאות 🍷 שכנים טובים בבנין הדירות
וגם מופעי תרבות רבים 🍷 (שמחתי
לגלות שלפני חצי שנה, אוניברסיטת
אוקספורד פתחה תוכנית לפענוח הגנום
של הדודו לקראת החזרתו לחיים). ביום
ראשון הקרוב נמריא בבוקר לבריטניה,
ונחזור ביום ראשון הבא בערב. קנינו
בדיקות קורונה לקראת הטיסה ב-600
ש"ח, בדיקות קורונה אחרי הנחיתה
ב-600 ש"ח, ביטוחי נסיעות ב-600 ש"ח
ומזוודות ב-600 ש"ח, אז גם הכסף
מתעופף 🍷 אני לוקח אתי מחשב נייד
ומתכוון להשתתף בשיעורים כרגיל, אם
סדר היום יאפשר זאת... אני מקווה

ששלומוך טוב ולשמוע ממך בקרוב 🌸

09:52 31.5.21

בוקר טוב נועה 🌸 השעה שבע בבוקר
בלונדון: בגלל הפרש השעות התעוררתי
בחמש וכולם עוד ישנים... שתיתי שתי
כוסות קפה וגמרתי את החלב: הם
מוכרים אותנו בבקבוקים של פינט (חצי
ליטר) וזה מתאים אולי לבירה, אבל קצת
מעט לחלב ☹️ ☹️ הטיסה היתה מאוד
מעניינת: בפעמים הקודמות טסתי בלילה
או בחורף, כשהכל מכוסה בעננים; אבל
הפעם אפשר היה לראות את כל אירופה
מלמעלה. מעניין ההבדל בין מזרח
אירופה שהיא מיוערת ☁️ לצרפת שכולה
מכוסה שדות מעובדים 🌾 🌾 🌾 גם
הרי האלפים גבוהים כמו שמספרים 🐘
(זה הפיל של חניבעל). הגענו אחרונים
לבידוק הדרכונים ועמדנו בתור שלוש
שעות. נהג המונית התיאש ונסע לאכול,
אז חיכינו גם לו שעה 🚗 הנהג הוא ידיד
ג'מייקני של ליל. הוא מאוד דתי וחבר
בקהילה נוצרית בסגנון פגאני הפועלת

בזום, שמגינה מפני הקורונה באמצעות משיחת שמן קדוש על מזוזות הדלתות ומרפאת סרטן באמצעות ברכות של נשים קדושות ☪️ 🙏🏻 לדעתו הקורונה היא אות לאחרית הימים המתקרבת, אז הוא שמח לשמוע שאני גר רק רבע שעה נסיעה מארמגדון (הר מגידו) ☠️ כנראה בגלל הדת, עזב את בת-זוגו האחרונה שחי איתה בחטא. ליל אומרת שהיא צעירה יפה ומוכשרת עם תואר דוקטור וחוץ מזה, קיבלה את השגעונות הדתיים שלו - אז נדמה שעשה טעות... מלבד זאת, ממילא יש לו שני ילדים מחוץ לנישואין מחברה קודמת 🙏🏻 לליל אין סבלנות לשמוע על אמונתו הדתית וזה אפילו מעצבן אותה, אך היא אומרת שהיא מיוודדת איתו משום שהוא מאוד אנושי ורגיש לזולת. הדירה של ליל קטנה, אבל מטופחת ומקושטת כולה 🙏🏻 טוב לצאת קצת מהארץ ולשנות אווירה. אני מקווה ששלומך טוב בישראל הרחוקה: אשלח את המכתב עם יונת דואר 🕊️

15:37 10.6.21

שלום נועה 🌸 חזרנו לישראל ביום ראשון
וסוף סוף אני מתחיל להשלים את
התרגילים בקורס; אבל התקנת המכונות
הוירטואליות לוקחת זמן, ובינתיים אני
יכול לכתוב קצת ✍️ חוץ מיום אחד, היה
כל השבוע בלונדון קייצי וחם, ורוב הימים
טיילנו בגנים הציבוריים שבשכונה ☀️ מזג
האוויר הפתיע את כולם, ומהבית הבאנו
בעיקר בגדים חמים 🧥 ליל מלמדת נגינה
בבתי הספר וחששה להדבק בקורונה
ולהפסיד עבודה, על כן כמעט שלא נסענו
ברכבת התחתית - חוץ מלביקור במוזיאון
הבריטי 🏛️ התרשמנו מהחצר הפנימית
היפה עם המסבך המחופה זכוכית, וגם
התצוגה האשורית נהדרת. פגשנו עוד
חברים של ליל, את נורמה שהיא מנהלת
בית ספר ממוצא ג'מייקני שגדלה בלונדון,
היתה נשואה לבעל ממוצא קובני והיום
נשואה למוזיקאי אנגלי 🎸 🎸 את ג'יימסון
שהוא בעל חברה להתקנת חלונות אצל
העשירים והמפורסמים (הוא התקין את
החלונות בביתה של ג'יי קיי רולינג) 🎸

ואת רְנָה, הילדה היפנית, חברתו הטובה של אוגיי ביום האחרון לביקור עשיתי שיפוצים בדירה של ליל: התקנתי מושב חדש לאסלה, מדף תחת המראה שבמקלחת, ראש חדש לדוש, מתקן לנייר הטואלט ומוט לוילון בחדר השינה: ליל היתה מאושרת ואמרה שאני חייב לרשום שאני מתקן דברים באתרי ההכרויות אני מצרף למטה כמה פריטים שקניתי: את הפמוטים הבאתי עכשיו מאנגליה מד החום והלחות הוזמן מסין (יש לו תצוגה של דיו אלקטרוני) והנערה שהוא מונח עליה היא גרמניה

17:34 19.6.21

שלום נועה מה שלומך? איך עלתה התספורת? באמת אצרף עוד תמונות: קודם כל תצלום של הציור, שאמי עבדה עליו היום בבוקר חוץ מזה, "הבית הסרוג" בשכונה של ליל: זה בית שהדמויות הסרוגות בחצר שלו מתחלפות והיא תמיד עוברת באותו רחוב כדי להתעדכן פגשנו את הנכדה של בעלת

"תמונה מדיבאלית". דרורה מש-בר, שמן על בד, 90x60 ס"מ (2023)
תחריט: Gemini

הבית והיא אמרה שיש להם דפים בפייסבוק ובטוויטר, תחת השם Howard Road House ליל בקשה ממני למצוא את הספר "סבתא סורגת" של אורי אורלב באנגלית, כדי להשאיר להם בגן... באותו טיול, היא הראתה לי את המבשלה הביתית בה מייצרים את המשקה החביב עליה, ג'ין בשם Mother's Ruin בדרך פנתה אלינו עוברת אורח ואמרה: "תראו! האנשים האלה עושים פיקניק בבית הקברות!" ובאמת מעבר לגדר האבן, היה בית קברות קטן ואנשים פרשו בו שמיכות וחגגו 🍷 🍴 🍷 הלכנו לבקר את זוהר ועצרנו לקנות לו מתנה בחנות קטנה (הוא חי עכשיו עם אשתו החמישית ומאושר מאוד). בחנות היו כמה ספרי ילדים יוצאי דופן ובהם אחד בשם "It Isn't Rude to be Nude" עם ציורים של אנשים עירומים בכל הצורות והצבעים 🎨 ביום אחר יצאנו עם ליל, ג'יימסון ובתו איווה, לאגם קטן שמשכיר סירות. אני ואמי הלכנו סביבו ואילו ליל חתרה עם ג'יימסון והילדים 🚣

עם אוגי שח והוא גילה הרבה כשרון אִי
ופגשנו את השכן של ליל, שקופץ אליה כל
חמש דקות כדי לעדכן אותה מה קורה
אתו ועם בן-זוגו. הוא תלה עציצים
במרפסת ונתן לה לצייר לו על הקירות, כפי
שעשתה אצלה אִי לסיום, אצרף תמונה
של אמי בפארק ואת הפרידה מליל
ואוגי...

18:02 26.6.21

שלום נועה אִי אני שמח שאהבת את
המכתב האחרון! בכל זאת, לא כל יום
נוסעים לאנגליה... השבוע ראינו שלושה
סרטים משונים: "\$9.99" אִי סרט אנימציה
המבוסס על סיפוריו הקצרים של אתגר
קרת (אינני קורא את הספרים שלו אבל
יש סופרים, כמו איאן פלמינג, שמתאימים
לאקרנים יותר מאשר לקריאה); "דליקטסן"
אִי סרט צרפתי סוריאליסטי על עולם
פוסט-אפוקליפטי מאת היוצרים של "עיר
הילדים האבודים"; וסרט אנימציה נוסף
על קץ העולם, "מקק" אִי שהוא סרט
סטודנטים ישראלי המתאר מדען שמצא

דרך לשרוד את המלחמה האטומית ע"י הפיכה לג'וק (ובכך הרסתי לך את סוף הסרט, שכל אורכו רבע שעה). אתמול עשינו מבצע וצפינו בסרט איטלקי בן שלוש שעות, "הברדלס" משנת 1963, המספר על פטריארך של משפחת אצולה איטלקית בתקופת גריבלדי נהנינו מהנופים הנהדרים של סיציליה ומהמוזיקה היפה של נינו רוטה (שמזכירים את "הטוב, הרע והמכוער"), מהתלבשות והנשפים המפוארים ומהגיבורים היפים (הם דוקא לא היו איטלקים: ברט לנקסטר האמריקאי ואלן דלון הצרפתי) יש לי חדשות טובות: בסוף החודש הבא (אם תקנות הקורונה לא יעוררו בעיות) , ליל ואוגי אמורים לנצל את הכרטיסים שדחו ולבקר בארץ לעשרים יום! חוץ מזה בעוד שבועיים, ביום שישי ה-9 ליולי, אסע עם אמי לאופרה "האיטלקיה באלג'יר" גיליתי שאני יכול לקבל עליה הנחה, בתור חבר אגודת הבוגרים של הטכניון...

20:42 2.7.21

שלום נועה 🌸 רציתי לכתוב מוקדם יותר היום, אבל בזבזתי שלוש שעות בוידעוים עם מוקדני חברת האינטרנט. הם נתנו למודם שלי כתובת IP (מספר מזהה ברשת האינטרנט) משותפת עם מנויים אחרים, כפי שהם עושים עכשיו לכולם, והדבר מקשה להתחבר למחשב מרחוק. כדי לתת תוקף לטענתי הפלגתי בדמיונות ואמרתי שאיני יכול משום כך לעקוב אחרי מצלמות האבטחה של הרפתות, כפי שדורשת חברת הביטוח. לא קיבלתי כלום חוץ מכאב ראש, אבל יכול היה להיות יותר גרוע: למשל, לו באמת הייתי צריך לטפל ברפתות 🐄 האם שמת לב שאתמול התחיל פסטיבל דוקאביב? מוקרנים שם הרבה סרטים מעניינים! רכשתי ארבעה מהם לצפייה בבית: "גורבצ'וב, גן עדן" בו מעלה גורבצ'וב בן התשעים זכרונות מפירוק ברית המועצות 🇺🇸 "שמה היה אירופה" על שור הבר האירופאי הענק שנכחד במאה ה-17 🐄 "האורטוריה" שמחזיר את

מרטין סקורסזה לליל האופרה הראשון בניו-יורק ☞ ו"בלושי" על כוכב "האחים בלוז" ∞ לא כתבתי עוד כלום על שבוע הספר! בין הספרים שקניתי היה "קורות טום ג'ונס" ממוסד ביאליק ו"הכלב של הפילוסוף" שעלה עשרה שקלים באתר "עברית" ① (ידיעות אחרונות, בעלי האתר, רכשו כנראה מחסן של ספרים מודפסים ומוכרים אותם במחירי רצפה). הספר האחרון עוסק ביחס לבעלי חיים: בעת ביקורי בלונדון, ליל קנתה מים וכריך והשאירה אותם ליד חסר-בית שישן מחוץ לתחנת הרכבת ☞ ☞ אבל לא התרגשה בכלל בפארק, כשילדים העמידו פנים שהם זורקים אוכל לסנאי כדי לראות אותו קופץ ☞ ☞ זה לא בסדר! ידעת שדקארט טען שכלבים שמכים אותם אינם סובלים - הם משמיעים קול כמו תוף שחובטים בו. נדמה לי שהוא היה מתאמן בניתוחים על כלב החיק של חברתו. אבל די עם הסיפורים המקאבריים ☞ לא תמיד אני מאזין לספרים בצעדות, משום שתכופות אמי מלווה אותי, אבל סיימתי

השבוע להקשיב לרפובליקה של אפלטון,
בתרגום נהדר (אף כי מקוצר) וקריינות
מצויינת והתחלתי להאזין ל"מלחמות
היהודים" של יוספוס פלביוס. הייתי צריך
לדלג על הקדמה מודרנית משעממת...
עלי למהר לארוחה - אז אשאיר קצת
לפעם הבאה

21:20 11.7.21

שלוש נועה קניתי מקלדת חדשה
ומוזר קצת לכתוב עליה, משום שיש בה
גומי מתחת למקשים לשם השתקת
הרעשים. בחרתי בה משום שהיא לבנה:
באופן זה לא אתבלבל בין המקלדות
והעכברים האלחוטיים של שני המחשבים,
וחוץ מזה על מקלדת לבנה יכולתי להוסיף
בטוש שחור את סימני הניקוד העבריים.
יצא יפה מאוד למי ששומר
על הסוכר, הקיץ מלא בפיתויים. בחצר
גדלו לנו שזיפים שחורים, פיטנגו ותות
שאמי (לאף אחד מהם אין סמלון
בווטסאפ! תות שאמי הוא תות עץ גדול
ומתוק מאוד). בחנויות בכלל: אבטיחים

מנגו 🍌 ענבים 🍇 את "האיטלקיה
באלג'יר" ראיתי בעבר ולא ציפיתי כל כך
להנות, משום שזו אופרה די טיפשית
(למען האמת היא ממש אידיוטית), אבל
הביצוע היה קליל מאוד (כנראה בהנחיית
אותו במאי של "העטלף") ואני ואמי
נהנינו, בעיקר מן המערכה השניה. עכשיו
אנחנו נוסעים לבית האופרה במכונית 🚗
וזה הרבה יותר קל מלנסוע באוטובוס
ולצעוד מתחנת ארלוזורוב, הרבה בזכות
התנועה הדלילה של יום שישי. ביום
שלישי - עוד אופרה! הפעם בחיפה: "לה
קליסטו" של פרנצ'סקו קוואלי. זו אופרה
מוקדמת מתקופת הבארוק, עם אלות,
פאונים ושאר יצורים 🐐 השבוע גיליתי
שהספריה הציבורית הקטנה בנשר
מחפשת שוב מנהל - פחות משנה מאז
המכרז הקודם. הגשתי את קורות חיי
שנית, למרות שכעת אני פונה בעיקר
להצעות עבודה בניהול רשתות 🌐. ראינו
סרט נחמד וקליל בשם "ביקור מעולם
אחר" על סופר ביש-גדא שנישא בשניה,
ומעלה בטעות באוב את אשתו הראשונה

שכתבה את ספריו 🧁 ראינו גם סרט קודר
ויוצא דופן על שוטר צרפתי חדל-אישים
באחת הקולוניות האפריקאיות. שם
הסרט, "כלאחר יד" (Coup de Torchon)
👉 הרבה הנאה מגמר היורו 🏆 כתבי
בקרוב ✨

22:04 12.7.21

שלום נועה 🌸 רק אתמול כתבתי, ובכל
זאת אכתוב עוד... רציתי שהמכתב
הקודם יהיה מעוטר כולו בפירות, אבל לא
יצא. שמעתי פעם תוכנית תיעודית על
אניד בלייטון (מחברת "החמישיה
הסודית", "השביעיה הסודית", נדמה לי
שהיתה גם רביעיה סודית עם כלב), שם
נטען שבלייטון הרבתה בתיאור הארוחות
שגיבוריה זוללים, משום שמשתאות הם
הפורנוגרפיה של ספרות הילדים 🧁🍰🍩
למען האמת אני לא זוכר ששמתי לב
לארוחות שלהם בתור ילד, אבל לאחרונה
דוקא נהניתי מאוד משוקולד רוסי מריר
שעשוי 98% מוצקי קקאו, עם קצת מקלות
וניל: איזה מעדן! 📖 אם כבר מדברים על

תענוגות, הגיעה הכורסא הדנית שקניתי ואני משתדל להתרגל אליה 🏠 דרך אגב, האם ילדי המהגרים שליווית לפני כמה שנים גורשו להולנד? ראיתי לאחרונה סרט על הפליטים שמתקבלים שם, והתרשמתי מאוד מתנאי המגורים הטובים, מהניקיון ומהסביבה היפה ☁️ צפיתי גם בסדרה תיעודית קצרה של ההיסטוריונית המוכשרת לוסי וורסלי על האופרה (הזכרתי כבר את הסדרות שלה על הספרות הרומנטית ועל ספרות המתח הבריטית, ויש עוד כמה לראות) 📖 וגם בשני פרקים של הסדרה Hannay בה מככב Robert Powell יפה התואר בתור סקוטי שחוזר לאנגליה אחרי חיים בקולוניות האפריקאיות, ומסכל מזימות ריגול ושוד שנקלעות כל הזמן בדרכו 🔍 🌹 🌸 האנאי הוא גיבור "39 המדרגות" של היצ'קוק ובאמת פאוול מככב בעיבוד יפה ושונה מאוד של הסרט, שצולם ארבעים שנים מאוחר יותר. אולי נתקלת פעם בתמונה מהסרט הזה, בה הוא תלוי בזרועותיו ממחוגי הביג-בן 🕒

16:01 20.7.21

שלום נועה 🙏 שמחתי שאהבת את ספרה של ונדי בקט! קניתי עותק גם לעצמי, אבל לא התמדתי בקריאה 📖 אולי אנסה שוב! הביצוע של "לה קליסטו" היה נהדר ונהנינו מהקולות הצעירים של תלמידי "מיתר אופרה סטודיו". האולם היה מלא רק בחציו וחבל... 🐾 (זו הנימפה קליסטו שהפכה לדובה). דואולינגו עדכנו את קורס הצרפתית והוסיפו הרבה שיעורים חדשים. התחלתי ללמוד גם קצת גרמנית 🍷 פעם הגעתי שם לליגת היהלום, אבל מאז אני תקוע בליגת האובסידיאן: מעניין איזו אבן חן זו? זו זכוכית געשית שנקראת על שם קצין הפרשים הרומי שגילה אותה, אובסידיוס רופוס! 🏰 קנינו לאוגי מנורת לבה כחולה (האם את זוכרת את המנורות הללו מן הסדרה "האסיר"?), אבל בגלל שהיא מלאה בשמן, לא יכולנו לשלוח אותה בדואר. שלחנו במקומה כדור פלזמה (אלו הכדורים שבתוכם ניתזים ברקים) 🌀 לא מרשים לשלוח בדואר נוזלים, אבל פעם

עיינתי במדריך הדואר ומצאתי שיש כמה תולעים ושרצים שמותר לשלוח: דבורים, עלוקות, זחלי משי, זבובי פירות וגם טפילים של חרקים מזיקים 🐛 בגלל מגבלות הקורונה החדשות, החלטנו לדחות את הביקור של ליל ואוגי בארץ. נקווה שהדברים ישתפרו בקרוב... 🌸

12:00 27.7.21

שלום נועה, איזה חום! 🌡️ 😷 בכל זאת היה לי מזל: בתיבת מחזור האלקטרוניקה של הכפר מצאתי מקרן וידאו ישן! אמי נעזרת במקרן כדי להציב את הדמויות על בד הציור, ואז מציירת לפי טלוויזיה המחוברת למחשב. האופרה של ניו-יורק סיימה השבוע את ההקרנות היומיות באינטרנט. הם כותבים שהציגו 112 אופרות שנצפו מעל 21 מיליון פעמים וספרתי לפחות 186 מופעים שונים! אגב, כדאי לך לעקוב בפייסבוק אחרי ספרית בית אריאלה: יש להם טור יומי קצר בנושאי ספרות, עם כותבת מאוד מוכשרת 📖

20:24 12.8.21

שלום נועה 🌸 בסרטון למטה יש 11 צפרדעים! אבל באיכות של הווטסאפ, מספיק למצוא שמונה 😊 זה נחל בית לחם ליד הכפר, לפני חודשיים (ב-19 ליוני). האם ראית את הביצוע היפה לשיר מתוך קנטטת הקפה ששיתפתי בפייסבוק? ☞ הקנטטה של באך קרויה בגרמנית "שקט נא, הפסיקו לקשקש!" והיא מספרת אודות אב המאיים על בתו שאם לא תפסיק לשתות קפה, לא ירשה לה להתחתן. הבת בוחרת בקפה ☕ מה היא קנטטה? אולי תוכלי להסביר לי... לספרית קרית ים תורמים הרבה ספרים, ועכשיו הם פרסמו אותם בפייסבוק למכירה. בקשתי כעשרים מהם ואני מקווה לאסוף אותם בשבוע הבא 🛒 אחד הספרים הוא אוטוביוגרפיה של ד"ר מרטין לותר קינג, אותה אתן מתנה לעורכת הדין של אמי שתלתה נאום שלו על קיר המשרד 🙏 אבל, ידעת שהוא העתיק את עבודת הדוקטורט שלו מסטודנט שלמד שלוש שנים לפניו?

ויתרתי על "אמנות המלחמה" של סון דזה ועשיתי בחכמה: כמה ימים אחר כך מצאתי אותו חינום, בארון ספרים פתוח בגן הציבורי. אם כבר מדברים על מלחמות, התקשרו אלי מרפא"ל והציעו לי לעבוד שם בניהול רשתות, אבל היססתי משום שלא רציתי לעבוד בחברה שמפתחת כלי נשק ☹️ חוץ מזה, הייתי בראיון למשרת גרפיקאי בבית דפוס קטן 🧐 ובשבוע הבא אבחן למשרת ספרן בטכניון 🧐 לליל היה רעיון יפה: כבר שבוע אנחנו נפגשים בזום בעשר בבוקר (אצלה השעה שמונה) כדי לתרגל יחד יוגה. כשתיגמר חופשת בתי הספר באנגליה, נקדים את המפגש בשעה. נַמְסָה 🙏

נועה מסבירה: "לגבי שאלתך על הקנטטה, אז ככה: למיטב זכרוני, קנטטה היא יצירה ווקאלית שמשלבת את האידיומים האופראים (כלומר, יש בה רציטטיב, אריה וקטעי מקהלה), אולם היא אינה אופראית, כי אינה מומחזת. זה ז'אנר שהתפתח בתקופת הבארוק. יש קנטטות דתיות ויש קנטטות חילוניות."

20:40 24.8.21

שלום נועה אין הרבה חדש, אבל רציתי לכתוב לפני שתמריאו ולאחל נסיעה טובה וחופשה נעימה קורס הרשתות נגמר למעשה, עלי לעשות עוד רק מבחן הסמכה של מיקרוסופט. ויתרתי על קורס קצר נוסף שהצמידו לו ועוסק בניהול ציוד הרשתות של סיקו   צפיתי עם אמי בסרט "יוליוס קיסר" עם מרלון ברנדו וגם באופרה הקצרה "המשרתת האדונית" (או אולי "השפחה הגברת") של פרגולזי בספר הקולי, יוספוס פלביוס מספר כעת על משפחתו של הורדוס, שהוציא להורג את אחת מנשותיו ושלושה מבניו ומסר לעינויים אין-ספור נתינים ומשרתים. בעצם, מעשה די מעציב... הוא כתב שהמלך היה צובע את שיערו ביום שישי אסע עם אמי לתל-אביב, לאופרה "רומיאו ויוליה" של בליני. בעיבוד הישראלי, יככבו בתפקידים שתי נשים הרבה הנאה מהטיול, נועה! בלו בנעימים וחזרו בשלום

19:47 3.9.21

שלום נועה 🌲 ☁️ 🌴 אני מקווה שנהנית
בארץ שעוני הקוקיה 🏔️ 🐫 כל מי
שסיפרתי לו שהורדוס הגדול צבע את
שיערו שאל: במה? לצערי אינני יודע:
הורדוס ציווה לחקור שלושה סריסים
ששירתו אותו, בחשד שקשרו נגדו עם בנו
אלכסנדר. אחד מהם התוודה על סד
העינויים שאלכסנדר אמר לו: "אל תלך
עם הזקן הזה שצובע את השיער, כי אני
אהיה מלך בכל מקרה" 🙏 אגב, באחת
מרשימות הדיוור שאני מנוי להן, The
Public Domain Review, הציגו בדיוק
ספר מתוך archive.org שסוקר את
תולדות הדיו... 🌸 אני עוד מקשיב בעניין
ליוספוס פלביוס, שסיפר עכשיו כיצד אסר
הורדוס (הבן) את יוחנן המטביל, שהיה
איש פרא לבוש שיער חיות, ועל מנהגי כת
האיסיים. קראתי גם ספר מודפס! שם
הספר: "בדיחון הפילים השלם" של
שלמה אבס ואמי רובינגר 🐘 🐘 שמעתי
את הפתיחה המדהימה מן "הטרובדור"
של ורדי, על הצועניה שקיללה את תינוקו

של הרוזן והועלתה על המוקד 🔥🍖
והתחלתי לצפות בסרט שנעשה לפי
האופרה "ווצק" של ברג, שם רבות שתי
פרוצות והאחת אומרת לאחרת: "קחי
את העיניים שלך ליהודים, שיצחחו אותן
עד שיבריקו, ואז תוכלי למכור אותן
בתור כפתורים!" © תודה על התמונות
הנהדרות והפלגה נעימה 🙏

14:06 9.9.21

שלום נועה 🙏 קראתי בפייסבוק כי
המומחים מזהירים שלא יהיה מקום
לדירות בישראל. מיהרתי לכן וקניתי
לשנינו חלקות אדמה של 30 סמ"ר
ביערות סקוטלנד, המסומנות EO33990
ו-EO33991, יחד עם התארים לורד
וליידי אשר מוקנים שם לכל בעל קרקעות.
זו בעצם יוזמה יפה לשימור הנוף הטבעי,
שממנת גם נטיעת עצים ☁️ אני מתקדם
בקריאת יומני האחים גונקור: אחד האחים
כבר נפטר והאחר (אדמונד) החליט
להוציא אותם לאור. הוא מצטט במרירות
ביקורת מן העיתון, על הכרך הראשון בן

400 העמודים: "הרוצים אתם להיות סופרים? התחילו עוד היום ובאומץ-רוח פתחו בכתובת יומן: 27 במרס. אכלתי היום פת שחרית בשעה שמונה. רפרפתי על פני העתונים. גשם, שמש, ברד... סעודה אצל פלוני... אל השולחן הסיבובי שנים-עשר איש, לששת הגברים היו זקנקנים מחודדים, לשש הנשים שערות אדמוניות." פעם חשבתי גם אני: אולי אכתוב ספר ילדים? אשתמש באנקדוטות מחייה של סבתי ברוסיה: היה לה מורה פרטי שנהג לנגב את הדיו מאצבעותיו בשיערו השחור הארוך... בלילות היו הילדות שומעות את הפסנתר מנגן וחשבו שאלו הן רוחות רפאים. הן הציצו בעד הדלת וראו חולדות רצות על המנענעים... לספר אקרא "הנסיכה והשדונים" (בעצם, יש כבר ספר בשם הזה) ובכך אזלו לי הרעיונות אם כבר מעלים זכרונות, פעם אבי סיפר לי מדוע המשפחה שלנו צמחונית: אחיה של סבתי נשלח למלחמה ואמם נדרה שלא תאכל עוד בשר אם

ישוב בשלום. אלא מה, אף אחד במשפחה לא מכיר את הסיפור הזה ואני מתחיל לחשוש ששאבתי אותו מאחד הספרים שקראתי, האופרה "רומיאו ויוליה" של בליני קלעה פחות לטעמי מזו של גונו. היו בה הרבה קטעי נגינה דרמטיים ואחרי כל אחד, אריה ארוכה. בקטע דרמטי אחד כזה יוליה מתה ופתאום - האופרה נגמרה! כאילו למחבר נמאס לפתע. עלי להסיע את אמי למספרה ולכן אסיים גם אני פתאום!

16:51 17.9.21

שלום נועה 🌸 לא שכחתי שסיפרתי לך כבר, לפני שביקרנו במוזיאון תל-אביב, על המורה שמשח שיערו בדיו 🧑🏻 ועל החולדות שבפסנתר 🎹 ואולי גם על הנדר של סבתא-רבתיא 🧓 אבל לא תמיד אפשר לחדש, ואפילו שיקספיר עיבד מחדש מחזות מוכרים. בינתיים, עד שאעלה למעלתו של שיקספיר, אשתף איתך שני סרטונים: הנפשה של ציורים קלאסיים ושל תמונות ממוזיאון פראדו במדריד,

שערך Rino Stefano Tagliafierro. שלחתי אותם השבוע לזוהר: הוא חלם פעם על ידיד שלו שצייר בשמן - והציורים החלו לנוע, כמו גלתיאה של פיגמליון... זוהר קינא מאוד וחשב: "איך הוא עשה את זה?" זוהר התמחה בטכניקות הציור של הרנסאנס וקיבל אזרחות בריטית תמורת ציור בסגנון זה של הנסיכה דיאנה... 😊 אצרף עוד סרטון! ההנפשה המדהימה שהכינה Eve Ramboz לפי הטריפטיות של בוש 🇺🇸 לא ציטטתי לך מספרו הנהדר של הרודוטוס כאשר האזנתי לו, למרות שהנאומים שהוא שם בפי גיבוריו רהוטים בהרבה מאלו שכתב יוספוס; אבל הפעם יוספוס הצטיין בנאום של המלך אגריפס (נינו של הורדוס הגדול), שביקש להשקיט את כוונות היהודים למרוד בנרון קיסר. הוא סקר את עלילותיהם הגדולות של העמים (כמה מהן סופרו כבר בפי הרודוטוס) וקרא: "האם אתם עשירים מהגאלים? 🗼 חזקים מהגרמנים? 🏛️ חכמים מהיוונים? 🕌 את כולם כבשה רומא..." לא קיבלתי

את העבודה בטכניון, אולם פניתי עכשיו
למשרה חדשה באוניברסיטת חיפה וגם
נקבע לי ראיון עבודה בספרית זכרון יעקב,
המושבה היפה של הברון מה שלומך,
נועה? האם את מרוצה מהעבודה? שנה
טובה גמר חתימה טובה וחג סוכות
שמח

14:23 24.9.21

שלום נועה: בדרך כלל אני משתדל לכתוב
דברים חיוביים, כדי שתקראי את
המכתבים בהנאה חשבתי לרגע לחרוג
ממנהגי ולספר כיצד השתלטו על אדמותיו
של אבי השכנים משני הצדדים
אבל בעצם, כך עושים תמיד שכנים
עשירים: מיקה ולטרי כתב על זאת
ב"שנהת המצרי". ידעת כיצד פרץ המרד
היהודי ברומאים? יוספוס מספר שהתחיל
בעקבות סכסוך שהתגלע בקיסריה בין
היהודים ליוונים, כאשר השכן היווני של
בית הכנסת בנה על גבול המגרש
בקיצור, עדיף בלי שכנים יש דברים
יותר חשובים! הוזמנתי לאסוף ספרים

מבית שעומד לפני שיפוץ ובחרתי מהם רבים, כולל כמה ספרי קריקטורות גרמנים (אצרף לך אחת למטה!), ספר קורותיו של חניבעל ועוד אחד שמציג את דיוקניהם של שליטי רומא על גבי מטבעות ④ בספר "לכסיקון הספרות העברית והכללית", שלא לקחתי מפני שהיה מכוסה עובש, נתקלתי בערך על האחים גונקור, את יומנם סיימתי עכשיו לקרוא 🧑🏫 🧑🏫 יש עוד! קבלתי מאתר "אגורה" הודעה על תלמוד בבלי של שטיינזלץ שמוצע למסירה: זה נוסח מתורגם לעברית! תלמידה של אמי אספה אותו עבורי מירושלים 🚗 המוסרת אמרה שבנה עבר לבית חדש ורוצה שיהיו בו גם ספרים חדשים: כנראה יש לו כמה אלפי שקלים מיותרים 📚 אצרף עוד סרטון יפה שעשוי מאירוי של אדוארד גורי, The Object Lesson, וגם אשאל לשלומך ואאחל לך שכנים טובים, כמו בספר "דירה להשכיר" 🏠

22:37 2.10.21

שלום נועה 🎵 המכתב היום שגרתני ביותר, אבל זה רק לטובה: כפי שאומרים הסינים, "מאושרים האנשים שחיייהם משעממים" 😊 מצאתי לאחרונה, בחנות של פיצ'פקס, פמוטים קטנים בצורה של קיווי (העוף, לא הפרי) שעל גבו מוברג בית נר. שמת לי לב שההברגה זהה להברגה הסטנדרטית של מצלמות והזמנתי מצלמת רשת נחמדה, שהקיווי ישמש לה בתור חצובה: אצרף תמונה 📷 צפיתי עם אמי בסדרה הנהדרת של טרי ג'ונס על מסעות הצלב 🏰 וגם בסרט איטלקי קומוניסטי של ויטוריו דה סיקה, "נס במילאנו". ב-YouTube נתקלתי בערוץ בשם Opera 4all ובו כמה עשרות אופרות עם תרגום אנגלי 🗣️ אצרף קישור להופעה אהובה שמצאתי שם, "חיי פריז" של אופנבך משנת 2008 🗼 עוד פגשתי השבוע את ד"ר הידש שאמר לי: "עשיתי את הבחינה של פרויקט בן-יהודה ואני מתכוון להקליד להם ספרים שעה ביום!" בתור רופא מומחה, שעה שלו עולה

הרבה מאוד כסף 🧾 הצעתי שישלים להקליד במקום זאת את הספר "קיסרי רומא" שהתחלתי להעלות פעם לאתר, אבל זה לא עניין אותו בכלל... 🗑️ אמי סיימה את הציור לפי יו תומסון: עכשיו צריך לחכות שלושה חודשים שיתייבש, לפני שמצפים אותו בלכה 🕒 שמרתי עבורו מסגרת מהפרופיל הרגיל אצלי - קשה למצוא אותו היום... מה שלומך, נועה? האם את נהנית ממזג האוויר הנעים בערבים? להתראות בקרוב 🍏

10:43 12.10.21

שלום נועה, מה שלומך? 📧 היה שבוע של נסיעות 🚗 בשבת נהגתי לבר מצווה במשפחתה של בת-דודי ברמת-גן. ביום ראשון נערך בשדה משה השלושים לדודתי יעל: מששת האחים במשפחתו של אבי נותרו רק שניים 😊 ואתמול היה לי ראיון עבודה בזכרון יעקב. בפייסבוק של האוניברסיטה העברית פורסם מכתב מטשרניחובסקי לנשיא האוניברסיטה, בו הוא מסדר פרוטקציה לבן של סופר

מסיבת ערב". דרורה מש-בר, שמן על בד, 90x60 ס"מ (2021)
תחריט: Gemini

ממכריו לעבודה בספריה 🙏 אני חושב
שמכתב מטשרניחוסבקי הוא בדיוק מה
שנחוץ לי כרגע! ליל מתקשרת לתרגל
יוגה, אז אמשיך לכתוב עוד מעט... 🙏
לסיכום שיעור היוגה, אני טוב מאוד
בשוואסנה אבל צריך שיפור בשאר
התנוחות (בשוואסנה שוכבים על הגב עם
הגפיים פשוטות). בזמן האחרון אנחנו
צופים ב"אגדות המלך שלמה" 🙏 סדרת
הנפשה נחמדה בפלסטלינה על פי ספרו
של ביאליק. ראינו גם סרט אנימציה בשם
"סיפורים יוצאי דופן" לפי סיפוריו של
אדגר אלן פו 🙏 וגם קומדיה מצויינת עם
וולטר מתאו, "משחקי ריגול" 🙏 הבוקר
ירד מעט גשם, אבל עוד אין את הריח של
הגשם הראשון ☁️ לפני שנרדמתי אתמול
בערב חשבתי על משהו לספר לך, אבל
בבוקר כבר שכחתי... אולי אזכר במכתב
הבא...

22:00 30.10.21

שלום נועה 🌸 קודם כל אספר לך
שהחלטתי לוותר על העבודה החדשה

בספריה הציבורית. זו היתה החלטה קשה
לא משום שהיו לי ספקות לגביה, אלא
מפני שלא רציתי לצער את אמי ואחותי.
אני מקווה שגם את לא מאוכזבת... ﴿﴾
הראיון עם מנהלת כח האדם דוקא עלה
יפה ופגשתי את מנהלת הספריה באותו
יום, כדי להתחיל לעבוד למחרת. אולם
בספריה ראיתי שגם הצוות וגם סגנון
הניהול הם בדיוק כפי שהיו בעבודתי
הקודמת, כשהתחלתי בה לפני יותר
מעשר שנים: צוות מבוגר ולא מעודכן, עם
קביעות, ומנהלת שרכשה כנראה את
נסיונה הניהולי בצבא, נמצאת שנתיים
בתפקידה ומתקשה לנהל את העובדים
הוותיקים, לכן נאלצת להטיל את המטלות
הבעייתיות על העובדים החדשים ﴿﴾
חוץ מעבודה אחר-הצהריים ובימי שישי,
נתבקשתי לעבוד גם יום מפוצל עם שלוש
וחצי שעות הפסקה באמצע. לא זה מה
שהפריע לי, אלא שהרגשתי שאני לא יכול
לטחון עוד פעם מים עשר שנים בספריה
כזו, שתשאר אחריהן בדיוק באותו מצב,
אלא שאני אהיה מבוגר בעוד עשר שנים

אני מקווה שאמצא בקרוב משרה מתאימה יותר בינתיים סידרתי עבודה למכר שלי: יותר קל לנהל את החיים לאנשים אחרים... שמו צליל הוא נפל מסוס ונפגע בראשו לפני זמן רב, בעת שירותו הצבאי פגשתי בו השבוע וראיתי שקנה ציוד רב לעבודות מתכת, כדי לעסוק במסגרות. הכפר בדיוק ביקש מאמי לדאוג להרכבת חישוקי ברזל סביב שולחנות פסיפס שהכינה עם הילדים, ונתנו לצליל את הפרויקט בעצם יש עוד הרבה לספר אבל אי אפשר הכל בבת אחת, אז אכתוב עוד משהו ואשאיר את היתר לפעם הבאה. אריק, קרוב משפחתי, הראה לי שעון חכם שפועל כמה שבועות ללא טעינה, משום שהוא בעצם צמיד כושר ולא מריץ את מערכת ההפעלה הכבדה של גוגל לשעון של אריק יש סגנון צבאי, אבל מצאתי אחד דומה עם עיצוב אלגנטי ששמו Amazfit GTR 47mm וקניתי אותו בסין בשליש המחיר. בעזרת יישומון בשם Notify for Amazfit & Zepp דאגתי שלחיצה על

כפתור השעון 🕒 תחזיר את הספר הקולי
עשרים שניות אחורה, כאשר אני צועד
ומאבד את הריכוז. יש לשעון תצוגות
רבות שניתן להתקין ואפשר להחליף להן
את תמונת הרקע. אלו הדברים החשובים
באמת! בפעם הבאה - עוד פעם מכתב
ארוך 😊

15:14 6.11.21

שלום נועה 🌸 כשעברתי על הסמלונים,
כדי לבחור אחד לפתוח בו את המכתב,
חשבתי לכתוב לך מתכון מומלץ לשייק
פירות: מנגו אחד 🍌 תמר אחד 🍌 (לא
שעועית!) ובערך חצי כוס חלב 🥛 לא
צריך להמתיק! אני מקווה שיקראו את
המשקה הזה על שמי, כמו הבלאדי מרי
או המרגריטה 🍹 ידעת שיש קטגוריה
בויקיפדיה: "משקאות הקרויים על שם
אישים"? אתמול ביקרנו באופרה ובשבוע
שעבר שמענו קונצרט במלון אלמא
שבזכרון יעקב, "קנטטה לציפורים". ליד
האולם במלון נמצא פסל ארד מאת
סיגלית לנדאו, של אשה עומדת על כדור.

חיפשתי את שמו בתווית: "ניצבת על
אבטיח" לא נורא: כשהצייר אלי שמיר
הכין פסל לכפר יהושע, הוא קרא לו "ונוס
אוספת בצל" אמן, יש הקוראים
לפסל זה "אשה אוספת חרא בתוך
אמבטיה" ובאמת היא עושה זאת יחפה:
אי אפשר לאסוף ככה בצל... הספריה
האזורית בנהלל התחילה לחלק קודים
לסטוריטל: זה יישומן שוודי לספרים
קוליים, וניתן להאזין בו לספרים שהקליטו
iCast בעברית כבר האזנתי למעשיה
קצרה, "הצבוע המאושר" מאת מקס
בירבום: סיפור רומנטי ומתקתק מעט,
בסגנון אוסקר ויילד. למען האמת, קיוויתי
למשהו דומה יותר לסיפורו של בירבום
"Enoch Soames" שכבר הזכרתי
לפניך: זה המעשה בסופר הכושל שחותם
עסקה עם השטן, כדי לבקר בספריות
העתיד ולראות אם יכירו אז בכשרונו
יעל (עבורה איירתי את ספר הילדים)
התעקשה למכור לי מחשב שקנתה לפני
שנה ואינה משתמשת בו. לקח לי זמן מה
להכין אותו לעבודה וכך החמצתי יום

לימודים בדואולינגו והפסדתי 200
אבני-חן לפני כמה ימים, כשצעדתי
בשעות הערב, פגשתי קיפוד פוסע במרץ.
אשלח לך תמונה בכל אופן מה
שלומך, נועה? ספרי מה חדש

15:50 20.11.21

שלום נועה מה נשמע אצלך? האם
את נהנית מהעבודה? מי התלמיד האהוב
עליך? ומי מהתלמידים עושה הכי הרבה
צרות? לא כתבתי בשבוע שעבר כי ערכתי
שיפוץ לאתר האינטרנט כבר הרבה
שנים לא עדכנתי אותו בתכנים חדשים,
אבל לפעמים אני עושה תיקונים קטנים
כדי שימשיך לפעול בדפדפנים של היום.
הפניתי כמה קישורים ישנים לארכיב של
The Wayback Machine, משום
שהדפים שפנו אליהם כבר מזמן לא
קיימים הוספתי לדף משחקי המחשב
כמה תוכנות שעיצבתי עבור בטאון חיל-
האוויר ואינן נמצאות עוד בכל מקום אחר
 ולקורות החיים צירפתי תמונה של
הגשר התלוי שקיבל פרס בטכניון (400)

ש"ח תרומת "איתנית מוצרי בניה", אשר המפעל שלהם נסגר מאז בשל הנזקים הבריאותיים של האסבסט) וגם את תמונות הספרים שהכנתי ליעל ולאוניד (יש תבניות מוכנות של ספרים שגרפיקאים עצלנים נוהגים להשתמש בהן, אז זה לא היה הרבה עבודה) ≡ השבוע תיקנתי מחשב לגרפיקאי מבוגר שהראה לי ספר יפה של כרזות קובניות ונתן לי, בשכר עבודתי, אותיות סדר של דפוס בלט המאיימות את שמי. השם שלי לא כל כך ארוך... האזנתי גם לספר קצר נוסף בסטוריטל, "זכרונותיו של חבר". הספר כתוב, מתורגם ונקרא היטב, אבל מציג השקפת עולם קודרת ולא נעימה ועל כן לא נהייתי ממנו. באחד המקומות בו נאמר, "הופמן כותב על האיש שאיבד את צילו..." ﴿ א.ת.א. הופמן באמת מזכיר את פטר שלמיל שמכר את צילו, אבל מקורו הוא בסיפור הנחמד של אדלברט פון-שאמיסו. יש גם את האגדה היפה של אנדרסן על הצל שעלה לגדולה... אני עוד נהנה מיוספוס פלביוס שהוא בעצם

אדם אכזר ונוכל חסר מצפון 🐱 הוא דיכא ביד קשה כמה מרידות נגדו וסיפר על נפילת יודפת (שם ערך את ההגרלה המפורסמת, בה הוא והאישה האחר שנתר בחיים הסגירו עצמם לידי הרומאים) וגם על נפילת גמלה, אז אחרוני הניצולים השליכו עצמם לתהום מן הצוקים 🏹 מצאתי מד חום ולחות נחמד של שיומי, בעל תצוגת דיו דיגיטלי, שמתאים בגודלו להרכבה בשעונים היצוקים של Juliana ו-DeCaprio במקום מנגנון המחוגים הזול שנמצא בהם. אשלח לך תמונה 📷 להתראות בקרוב 🌸

15:08 1.12.21

שלום נועה 🧑🏻🎄 אתמול רכשתי כרטיסים להרבה אירועים: ביום שבת הקרוב "תהילת ונציה", יצירות מהבארוק בכנסיית יוחנן הקדוש בחיפה 🕌 בתשיעי לינואר "אופרה גורמה" בקרית מוצקין: קטעי אופרטות עם התזמורת הקאמרית הישראלית, בהן קנטטת הקפה ו"המשרתת האדונית" של פרגולזי 🍰 ב-13.2 מבקרים את ליל

בלונדון וב-20.2 חוזרים; ב-13.4 התערוכה של יאיו קוסאמה במוזיאון תל-אביב ☉ וב-27.5 אלצ'ינה בבית האופרה... להופעות הראשונה והאחרונה היו לי זיכויים ממופעים שלא ניצלתי בתקופת הקורונה, לכן החלטתי להוציא עוד כסף על מבצעי החג של מרכז זלמן שזר והוצאת עם עובד ☰ בין השאר קניתי את "חמוריות" על החמור בתרבות ובאמנות 🐴 "סיפורי מר קוינר" של ברכט (אלו משלים קצרים שכמה מהם הופיעו ב"סיפורים מלוח השנה") ואת "כה אמר זרתוסטרה" - אבל לו אני מתכוון להאזין כספר קולי, כשאגמור את יוספוס פלביוס או אחרי קורות מלחמות חניבעל של טיטוס ליוויוס, שתכננתי לשמוע אחריו 🐘 את הספר האחרון וגם את "חיי קרל הגדול" מצאתי כספרים דיגיטלים באתר "עברית": אולי אשאל אותם דרך הספרייה הציבורית ואולי אקנה עם ההטבה של כרטיס האשראי, ב-15 ש"ח... הגיע אלי מאוסטרליה ספר שעלה כמעט 500 ש"ח אודות צהובן מהמאה ה-19, "חדשות

המשטרה המאירות) (The Illustrated Police News) יש בו תחריטים נפלאים וכותרות כמו "שערוריה בכנסיה", "אשה הכניעה פורץ", "אדם נטרף על-ידי חתולים". אצרף שתי תמונות נחמדות לדוגמה... החנות שלחה את הספר

AN ENGLISH WOMAN SHOT BY HER ITALIAN LOVER

מתוך "חדשות המשטרה המאירות"

במעטפה עלובה בדואר רגיל, אז המכס החמיץ אותו ולא נדרשתי לשלם מע"מ... חוץ מזה קניתי זוג נוסף של משקפי קריאה, כדי להחזיק בתיק, ויותר ביוקר: משקפי ראייה עם עדשות כהות שנצמדות אליהם במגנט 😊 😊 עכשיו נותרה בעיה, מה עוד נשאר לי לקנות היום ליום הולדתי... מאחר וצברתי כל כך הרבה רכוש, העברתי לעומרי (הבן של אריק) שהחל לאסוף תקליטים, את התקליטים הישנים שלנו וגם פטיפון שלא השתמשנו בו כמה עשרות שנים 📀 לאחרונה ביקרנו במוזיאון וילפריד לאמנות המזרח שבקיבוץ הזורע. המוזיאון נפרץ ונשדד לפני שנה 🚒 אבל הם הכינו סרט מאוד יפה בו מוצגים כמה מהפסלונים שנשארו בהנפשה, ואחרי-כן ניתן לראות אותם בגופם ממש באוסף המוזיאון 🏛️ צפינו גם בסרט לא קל, "שבע היפהפיות", על קורותיו של גבר איטלקי טרזן ורודף נשים במלחמת העולם השניה ובכלא צבאי גרמני 🏹 לא אאריך עוד, רק אספר שהעליתי לאתר את המצגות שהכנתי

בספרית קרית ים, למרות שעבדתי עליהן
אז רק זמן קצר 📖🔑 אצרף קישור כדי
שתוכלי לקרוא את זו על גבריאל גרסיה
מרקס 🍌 או את זו על אדגר אלן פו 🦉 נכון,
אני כותב רק על זוטות: מה קניתי, מה
שמעתי, אין כאן הרבה מחשבות עמוקות...

18:43 8.12.21

שלום נועה 😊 אני חושב שקראתי את כל
סיפוריו של הופמן שתורגמו לעברית - חוץ
מזה שהזכרת, "מפצח האגוזים", משום
שהתחלתי לקרוא בו כילד ונבהלתי
מהציור של הנסיכה שכרסמו החולדות...
📖 אחד הספרים שהגיעו אלי מעם עובד,
"מחווה לשישה סופרים של המאה
התשע-עשרה", כולל את סיפורו "איש
החול" על הסטודנט שהתאהב בבובה
המכנית 🤖

13:25 11.12.21

שלום נועה 🌸 כידוע לך, חגגתי בשבוע
שעבר את יום הולדתי וערכת הרבה
קניות 🛒 בחנות הבגדים שירתה אותי

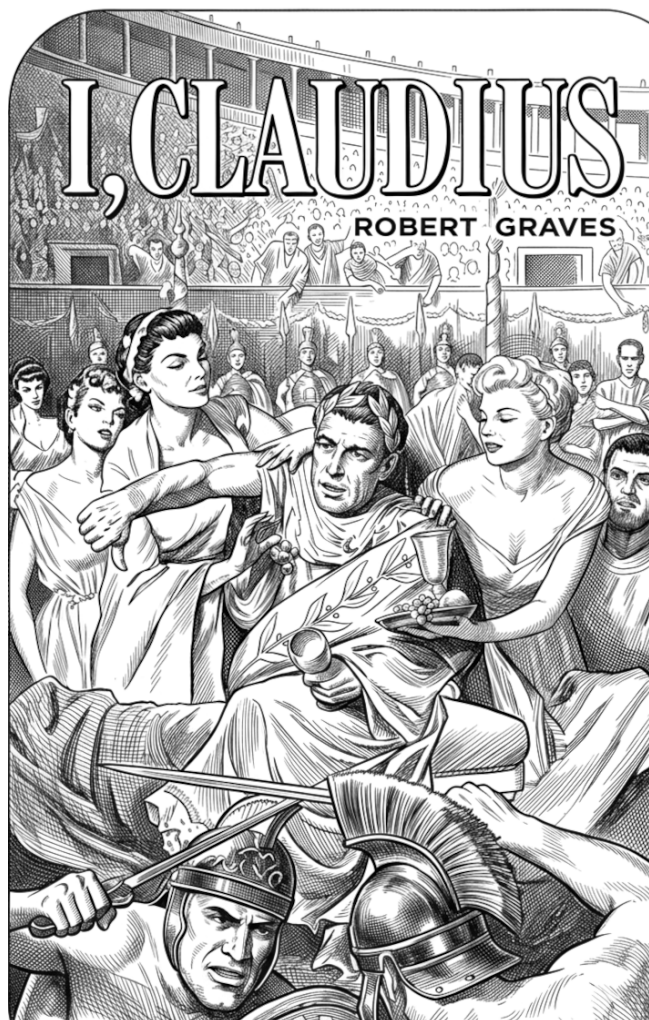
זבנית ערביה עם עיניים ירוקות יפות. שאלתי אותה: "מאיפה העיניים?" חשבת, אולי הצלבנים אנסו את אחת הסבתות-רבנות שלה, או אולי הבריטים בתקופת המנדט (לכן פוגשים לפעמים דרוזים עם עיניים כחולות). היא אמרה: "אלו עדשות מגע מדובאי! הבנות מזמינות אותן משם באינטרנט!" היו לי קצת בעיות עם החשבוניות ודיברתי עם המזכירה של רואת החשבון. שאלתי: "איך קוראים לך?" היא אמרה: "קראו לי אורנה, שיניתי את השם לאורנית, עכשיו אני רוצה שיקראו לי שוב אורנה, אבל כולם קוראים לי אורנית!" מזג האוויר הקריר נהדר להליכה אך כשמתחיל להחשיך, ואם יש קצת רוח או ברקים, התנים נהים ובהים בין עצי חורשת האקליפטוס וזה די מפחיד. לפעמים אני רואה כמה מהם רצים לצד הכביש. אם הולכים בשבילי השדות בלילה, אפשר לראות את עיניהם באור הפנס, בוהקות כמו עיני חתולים. אני מאזין בסטוריטל למסות קצרות של צ'אפק, "על הדברים

הקרובים". בפרק "הדואר" הוא כותב שבימים עברו יכול היה אדם לקוות ביוצאו מהבית למצוא אוצר זהב או לפגוש שלוש מכשפות או לראות נימפות ביער וגם בימינו הוא מצפה שיגיע דבר מה נהדר ובלתי-צפוי בדואר, אף שתקוותו תמיד נכזבת. בעצם, זו סיבת ההצלחה של ווטסאפ ופייסבוק, וגם של עלי-אקספרס ואמזון ליל נולדה שנה פחות חודש אחרי, ולפני כמה שבועות שלחנו לה חבילה ליום הולדתה; אבל בעצם רוב המשלוח נועד לשכן שלה, אוליבר, שאמי ציירה עבורו דיוקן קטן וגם קיבלנו ז'קטים צבעוניים ונוצצים שמתאימים לטעמו מחנות יד שניה בכפר צרפנו גם ספר לזוהר, "פן טדיאוש", הפואמה הגדולה של היהודי הפולני אדם מיצקביץ'. כשביקרנו את ליל, שאלתי עליו את חברתה הפולניה בז'ינה. היא אמרה: "זה ספר מאוד מפורסם! מכריחים את הילדים ללמוד אותו בבית הספר..."

18:07 20.12.21

שלום נועה, האם את נהנית ממזג האוויר החורפי? ☂ צפינו השבוע במספר סרטים והמעניין בהם היה אפוס הוליוודי משנת 1961 בשם "בארבס" המדמיין את קורותיו של בר-אבא, הפושע שלבקשת ההמון שוחרר מעונש במקום ישו הנוצרי ☝ חיפשתי עכשיו את שם הסרט באינטרנט והגעתי לארכיון המדינה, לחוות הדעת של המועצה לביקורת סרטים ומחזות. חברי הועד היו חלוקים בדעותיהם: חלק אמרו להתיר לכל הגילאים, אחרים להתיר בהגבלה וד"ר מ. שוחטמן: לא להתיר! ☞ קניתי עכשיו באמזון ספר של איורי ספרות זולה (Pulp Fiction): לפי ויקיפדיה היא נקראה כך על שם נייר העץ הזול שנדפסה עליו) וגם ספר איורים של Mort Künstler שצייר לז'אנר זה ☞ אצרף לך איור מכתב-עת אמריקאי של שנות החמישים, כדי שתתרשמי מהגברים הנועזים, מהנשים היפות ומעלילותיהם המסוכנות ☞ וגם את תמונת "אני קלאודיוס" בכריכה רכה

A Novel of Rome Under the Caesars
Pagan, Corrupt and Debauched

”אני קלאודיוס” בכריכה רכה: הנוסח המלא במחיר 35₪

המתארת את רומא הקיסרית, "אלילית, מסואבת ומושחתת" (כדי לתרגם מילים אלו, נעזרתי במילון האנגלי-עברי הנהדר של יהודה אבן-שמואל קופמן, שהוכן בהזמנתו של ביאליק: הוא טוב לא רק כמילון אלא גם בתור תזאורוס למילים נרדפות השתמשתי בו פעם לתרגם את "הדייג ונשמתו" של אוסקר ויילד ועליזה נצר נעזרה בו לתרגום "קיסרי רומא" של איבר ליסנר). רוברט גרייבס באמת התכוון לכתוב ספר פופולרי: הוא היה זקוק לכסף ולכן החליט לכתוב רב-מכר שאלתי עצמי מה הקשר בין ספרי הבלשים מז'אנר זה למערבונים ולספורי ההרפתקאות הרגילים בו, והנה מצאתי הסבר בספרו של צ'אפק. הוא אומר: הסיפור הבלשי הוא בעצם השריד הפרהיסטורי הקדום ביותר; אין הבדל בין צייד המערות, העוקב אחרי עדר של ממותות, לשרלוק הולמס אשר צד עדר שודדי בנקים לפי טביעות רגליהם יחד עם הספרים, קנייתי באמזון מתקן לנייר טואלט עם ציפור קטנה מקרמיקה. אחד הקונים כתב

שם שזרוע המתכת נוטה להתכופף, אבל
"סך הכל, אני אוהב את הציפור הקטנה
שמארכת לי לחברה בשירותים" 🐦 🏠

22:35 29.12.21

שלום נועה 🌸 בפייסבוק התפרסמה
מודעת דרושים למשרה נחשקת, אלא
שהיא נמצאת בתל-אביב, אז יכולתי רק
לשתף אותה בפרופיל שלי בלב מר 😞
בסטוריטל מחפשים אוצר אשר יבחר את
הספרים שיתפרסמו ביישומון העברי,
יערוך ביקורות והמלצות וכן הלאה...
בינתיים סיימתי להאזין לספרו הנהדר של
צ'אפק וחזרתי אל יוספוס פלביוס, אשר
גזל ממני כמה שעות בתיאור פרטי פרטיו
של מבנה המקדש בירושלים, ועוד הבטיח
שיוסיף וירחיב על כך בחיבור נפרד 🙄
על ראש גג המקדש הוצבו קוצים מזהב.
נחשי למה? כדי שהציפורים לא יעמדו
עליו ויחרבנו! יש דברים שלא משתנים...
🕊 היהודים בירושלים נלחמים זה בזה
במרץ כבר חצי שנה לפחות, ועכשיו טיטוס
צר על העיר. למה התחילה המריבה?

הקנאים השתלטו על ירושלים וקבעו שהכוהן הגדול יבחר בהגרלה, לפי המנהג הקדום (וכפי שנבחר, כך סיפר לי ד"ר הידש, הפטריארך הקופטי גם היום). הכוהנים התקוממו ויחד עם תומכיהם, כלאו את הקנאים בתוך חומת המקדש בינתיים הגיעו האדומים לעזור במרד נגד הרומאים, אך הכוהנים פחדו להכניס אותם לעיר. בליל סערה אחד, הקנאים ניסרו את סורגי המקדש ופתחו לאדומים את השערים, והיתה מהומה גדולה הכוהנים כרתו ברית עם ראש כנופיה אחד בשם שמעון, שצר על העיר כדי למשול בה, ובינתיים שודד אחר שחבר אליהם, יוחנן, בגד בהם ונעשה למנהיג הקנאים. מנהיג אחר של הקנאים מרד בו והתבצר עם תומכיו בחצר הפנימית של בית המקדש שלוש הקבוצות יורות חיצים זו על זו, מיידות אבנים בבליסטראות ובכלל, בוקה ומבולקה ומדוע טיטוס מנהל (די בחוסר כשרון) את המצור על ירושלים? אביו וספסיאנוס נעשה קיסר: התפלאתי איך זה קרה כשהוא נמצא אי

שם במזרח, הרחק מרומא, אבל הוא השתלט על אלכסנדריה ואם הרומאים היו מתנגדים לו - לא היתה מגיעה החיטה ממצרים והם היו נשארים רעבים 😞 ברומא נלחמו הגנרלים על השלטון וחמישים אלף נהרגו, בקיצור, הם עשו לעצמם מה שעשו קודם לכל העולם... עד כאן השיעור. נחתום אותו בנשיקה לקליאו, המוזה של ההיסטוריה 😊 דרך אגב, נתקלת כבר בערוץ ההרצאות "באים אל הפרופסורים?" מגיש אותו עולה מרוסיה שמציג את המרצים בסגנון סטליניסטי: כל אחד מהם הוא החוקר המוביל בתחומו בעולם. חלק מהפרופסורים מרוצים וחלק מתפלאים... מה שלומר, נועה? כתבי בקרוב ✨

14:50 7.1.22

שלום נועה ✨ באמת עוד שבועיים אנחנו אמורים להאזין לקונצרט: האם יתאים לך לשבת קצת יחד לפני הקונצרט או אחריו? אפשר להזמין מקום במסעדה שאת מעדיפה ☺ בבית קפה ☺ או על ספסל

בגן ראינו עכשיו סרט נחמד: "האב בראון" משנת 1954, בכיכובו של אלק גינס תרגמתי אותו לאמי תוך כדי צפייה, מה שלא עשיתי כבר זמן מה... אתמול צפינו באחד הסרטים החדשים של ג'ימס בונד, עם דניאל קרייג. "אוי ואבוי!", אמרתי לאמי, "ג'ימס בונד נראה כמו סוכן רוסי! ומניפני היא כושית מהארלם!" "ומה אתה חושב," ענתה לי אמי, "שהיא צריכה להיות אשכנזיה?"   השחקן האהוב עלי בתפקיד ג'ימס בונד הוא רוג'ר מור ובעצם, עלי לצפות פעם בסדרת "המלאך" שהוא מככב בה (The Saint) ובעוד כמה סדרות דומות כמו Danger Man בכפר ובשדות אני פוגש לעתים קרובות את הציפורים הפולשות: הדררות נראות כמו תוספת ססגונית וקולנית לחיות ארצנו המיינות באמת נראות מרושעות, אך באחד מסיורי החוג לגיאולוגיה אמר לי רואה חשבון בפנסיה, שהתנדב אז בבית החולים לחיות בר בספארי, שהוא אוהב אותן מאוד כי הן משתפות פעולה זו עם זו בלהקה, בליקוט המזון וכן הלאה...

אצרף לך תמונה! ליצנית הקרנבל הזו היא פעמון שהגיע אלי אתמול מארה"ב: בת-זוג לליצן עם סוס העץ שאת תמונתו שלחתי לך פעם 🙌 בערב בדקתי את חשבון הבנק שלי 🤖 נראה שהחגיגה נגמרה...

14:06 14.1.22

שלום נועה 🌸 לא רק "פסגות הבארוק האיטלקי" שתכננו לשמוע נדחה כבר פעמיים, גם "אופרה גורמה" אליו התכוונתי ללכת עם אמי, וגם את הטיסה ללונדון אנחנו דוחים לקיץ: ליל אומרת שכולם שם חולים... ירושלים עומדת ליפול, אבל גם זה יתעכב בגלל הגשם הצפוי, שלא יאפשר לי לצעוד ולהאזין ליוספוס בימים הקרובים ☁ מספר גדול של יהודים הצליחו לערוק אל הרומאים. קודם הרומאים היו צולבים אותם לפני החומות או כורתים את ידיהם ושולחים אותם חזרה 🙌 אבל עכשיו הם החליטו לקבל אותם. רבים מהפליטים מתו בגלל שאכלו יותר מדי אחרי הרעב הממושך

בעיר הנצורה 🏰 ואז קרה לשאר מקרה מצער: ראו אחד מהם מחטט בצואה שלו, ומוציא מטבע זהב 🪙 היהודים בלעו את המטבעות כדי שלא ימצאו אותן בחיפוש... החיילים הערבים והסורים, וגם לגיונרים רומאים, מיהרו ושיספו לכל העריקים את הבטן כדי לחפש זהב ① כך מתו אלפיים יהודים. טיטוס "נזף בחיילים באופן חמור" 😡 ראינו כמה סרטים טובים: "ז'אקו איש נאנט" על חייו של הבמאי ז'אק דמי, שהזכיר לי את "הזקן והילד" באווירה המלנכולית השורה בו; "האיש שלנו בהוואנה", סרט טראגי-קומי על קורותיו של סוכן שואבי אבק שמגוייס בידי הביון הבריטי; וגם "רוח החופש" הנחמד של בונואל, שכדאי לראות כדי להתרשם מהנשים הצרפתיות האלגנטיות של שנות השבעים 🇫🇷 דוד מזמין אותי לקבל תותים (הוא הציב דוכן לפני המשק), אז אמשך עוד מעט... 🍓 פעם אחרונה שדיברתי עם פרטנא, אשתו של דוד, הוא נראה קצת כעוס; אז שאלתי עכשיו: "זה מפריע לך?" "בכלל לא!", הוא ענה, "בגלל זה

התחתנתי עם הודית: הנשים ההודיות הן
נאמנות! 🤝 צפיתי באופרטה נחמדה,
"הרוזנת מאריצה" של אמריך קלמן. זו
אופרה הונגרית בשפה הגרמנית. הגיבור
שר: "מאז פגשתי בך, הלב שלי בוער כמו
נזיד גולאש חם!" וכשנרגשים, רוקדים את
הצ'רדש 🎵 דבורה, מנהלת ספרית קרית
ים, מכרה לי בזול כמה ספרים מן
התרומות, בהם עותק יפה של תנ"ך
קאסוטו (כדי להחליף את הכרכים
הבלויים מימי בית הספר), שני ספרים על
תולדות יפן, "מלחמת האזרחים בספרד"
וגם "ניקולא הקטן" של גוסיני, מחבר
"אסטריקס": זה ספר ילדים נחמד 🎯 אם
לא קראת, כדאי לך... אצל הצרפתים,
החברים תופסים מקום גדול בחיים; אפילו
יותר מהבלונדיניות, כדברי השיר Avoir
un bon copain... מה נעשה בזמן
הקורונה, נועה? אולי נטייל יחד בפארק
🌲 ☁️ 🌴

23:41 23.1.22

שלום נועה 🌹 השבוע התקנתי ברפת

הישנה שלנו נורות חימום לחתולי החצר,
כפי שעושים לעגלים צעירים המצב
לא קל גם בירושלים: יש רעב כבד בעיר
ואשה אחת אכלה את תינוקה בעצם,
היא אכלה רק חצי ואמרה למנהיגי
המורדים: "החצי השני הוא בשבילכם -
הראו שאתם לא יותר רכים מאשה ולא
יותר רחמנים מאם!" טיטוס שרף את
המקדש וחיליו טבחו באזרחים: הדם
שטף את הרחובות וכיבה את הלהבות
 אבל לפי יוספוס, הוא באמת לא
התכוון צפיתי עם אמי בסדרה
"סנדיטון", שנכתבה כביכול בהשראת ג'יין
אוסטן. הגיבורה: בחורה צעירה פשוטת
מראה ביותר, אולי כדי שיקל על הצופות
הצעירות להזדהות עמה... הנערה ונסיך
חלומותיה הם מתנגדים נלהבים לעבדות
 אבל נסלח להם, משום שאפילו
אומברטו אקו, כשכתב את "שם הוורד",
העניק לווייליאם מבסקרוויל השקפת עולם
מודרנית, כדי לעורר אהדה אליו בקרב
הקוראים ולהבדילו משאר אנשי ימי
הביניים בעלי הדעות החשוכות יוצר

הסרט שצולם לפי ספר זה סיפר ששון קונרי, אשר שיחק את ויליאם, התעקש לנעול מגפי גומי בשלג והחריקות הרסו את כל פס הקול 🗣️ ראינו גם סרט טוב, "הכרוניקה הצרפתית", שמציג סיפורים מתוך כתב-עת בשם זה 📖 באחד מהם, חברת כנופיה מחוטפי בנו של מפקח המשטרה שרה לו שיר ערש יפה, À la claire fontaine 🎵 עוד ראינו קטע חדשותי על גדעון שמיר, "בונה העוגבים היחיד בארץ" שעומד בפני פרישה 🎵 האמת היא שיש עוד אחד, אותו הכרתי בחוג לספרנות! הוא למד בניית עוגבים בגרמניה והתפרנס מתרגום ספרים גרמנים לעברית. כאשר בנו את העוגב במוזיאון הכט שבאוניברסיטת חיפה, מחלקי כלים שמצאו במרתפי כנסיות בארץ, הוא היה היועץ המקצועי. שאלתי אותו: "זה עוגב טוב?" הוא אמר: "אל תספר, אבל לא" 😊 כשחיפשתי מתרגם לסיפוריו של צבי גולן ניסיתי למצוא אותו, אבל לא זכרתי את שמו...

15:17 4.2.22

שלג יורד, מוסיף טורד, מוסיף טורד, בלי
עצור 🧑‍🎨 ואין למד, כמה רועד, כמה רועד,
אני מקור 🧑‍🎨 חשבתי שהשיר של פו הדוב
יתאים לפתוח בו את המכתב, אבל
הסתבר שהוא על שלג במקום על גשם...
צפיתי השבוע בסרט מעניין ומוזר ביותר
המבוסס על סיפור אמיתי, בשם "השופט
והרוצח" 🧑‍🎨 בתקופת משפט דרייפוס,
חייל בדימוס מנסה להרוג את אהובתו
הסרבנית וגם יורה לעצמו בראש, אך
נכשל בשני המקרים ונשאר עם שני
כדורים נעוצים בגולגולת 🧠 אחרי
שחרורו ממוסד לחולי נפש הוא אונס
ורוצח תריסר ילדות, עד שנתפש בשעת
מעשה ומוצא להורג. מוסר ההשכל:
הבורגנות שהעבידה ילדים למוות במכרות
- היא הרוצחת האמיתית 🧑‍🎨 צפיתי בעניין
גם בסדרה "בית סדאם", הפקה של HBO
וה-BBC בהשתתפות כמה שחקנים
ישראלים ✨ ציפיתי למשהו בסגנון "אני
קלאודיוס" ולא בדיוק התאכזבתי, אבל
הרוצחים המטורפים של ימינו מעוררים

הרבה פחות אהדה מאלו של רומא
הקיסרית 🏛️ נשארה רק שעת האזנה
ליוספוס פלביוס. טיטוס כבר שב לרומא
למצעד הנצחון, וגנרל אחר מנהיג את
המצור על מצדה ג' נמאס מהיהודים
העקשנים האלה! חוץ מההקדמה
המשעממת, זו הפקה מעולה: בראש כל
פרק יש קטע קולי קצר, שנבחר ברוב
כשרון. השער הראשון נפתח בשיר תימני
מסורתי וככל שמתקדמים לקראת
החורבן: צבא צועד ✂️ הלמות תופים 🏰
נשים מקוננות 🗣️ קדיש 🗡️ וקריאות
עורבים 🦅 גם הקריין, Charlton Griffin,
הוא נהדר. את ספריו של טקיטוס יש לי
בקריינות שלו וגם בזו של David Timson
המוכשר שהקריא את הרודוטוס. יהיה
קשה לבחור... דואולינגו עורכים כל הזמן
שינויים ואת הסיפורים בקורס, שכללו בין
השאר עיבוד לחתול במגפיים 🐱 מלך
שנמלט מנסיון רצח 🗡️ זוטונים השוכנים
באחו 🗣️ ובחורה שפוגשת בערב הכרויות
סדרה של גברים משונים 🗣️ החליפו
בהדרגה דיאלוגים יומיומיים בין שכנים

בעיירת מהגרים... ידעת שיש קבוצה
ישראלית שמתרגמת משחקי הרפתקאות
לעברית? 🤖 הם תרגמו לאחרונה את
The Colonel's Gobliins 2 ואת Bequest 🏰
משחקים כאלו מאוד אבל מהאחרון לא נהנית,
משום שאפשר להשלים אותו בלי לגלות
הרבה מפרטי העלילה. סיימתי אותו עם
ניקוד נמוך ולא רציתי לשחק בו שוב... אם
התלמידים שלך מבוגרים מספיק לשחק
במשחקים המקוריים, זה בטח ישפר להם
את האנגלית ✍️ יש תוכנה בשם
ScummVM שמפעילה רבים מהם על
המחשבים החדשים ⚙️ בכל אופן, מה
חדש אצלך, נועה? ומה שלום משפחתך?
אצרף תפוח 🍏 ופרח כחול 🌸 כמו בשיר...

22:44 14.2.22

שלום נועה 🌸 סוף השבוע כבר עבר, אך
סוף סוף אני יושב לכתוב ✍️ בעצם, סיפור
הילדים האהוב עלי הוא לא פו הדב וגם
לא הנסיך הקטן או עליסה בארץ הפלאות,
אלא מעשיה מחורזת בשם "הר הזהב"

מאת משה בן-מנחם (שלנגר), שפורסמה
בספר באותו השם בהוצאת עם עובד.
מצאתי אותה בילדותי בין כרכי "דבר
לילדים" של אבי עם האיורים של נחום
גוטמן את הספר אין למצוא: צילמתי
אותו באגף הילדים של ספריית אוניברסיטת
חיפה ואפילו הספרנית שם לא ידעה על
קיומו - אבל היום הוא נמצא בפרויקט בן-
יהודה! האגדה פותחת במלכה של ארץ
השוכנת בין "הנהר הגדול" ובין הרי
אררט, כלומר על גבול טורקיה, איראן
ועיראק

וְלוּ בֵּת יְחִידָה וְשָׁמָּה שְׁפָרְפָּרָא,
כְּאֵילַת הַשָּׁחַר יָפָה וּבָרָה,
וְהִיא טוֹבָה לְאָבִיָּה מִבְּנִים עֲשָׂרָה.

שְׁפָרְפָּרָה הוא אור ראשון של שחר, אז את
רואה כבר כמה שם הנסיכה הולם
אותה הנה עוד יצירת מופת שאיש
אינו מכיר: "על פני תהום", סיפור חידה
מתוך "הטכנאי הצעיר" (טכניקה ומדע
לנוער ולעם בעריכת אינז' י. פיינסוד
ושמואל שוורץ, הוצאת רוז תל-אביב,

מהדורה שניה, עמ' 21-23, 48). אמי הביאה לי את הספר כשהוצא מן הספריה בכפר. מי היה א. אוקסטון, שתאר בכשרון כה רב את הניסוי של פרופסור ווגנר המטורף? לא הצלחתי למצוא...   סיימתי את "מלחמות היהודים" והתלבטתי מה לשמוע אחריו. בסוף בחרתי ב"היסטוריה הסודית" של פרוקופיוס שמגוללת את קורותיו של הקיסר הביזנטי יוסטיניאנוס (מקיים כנסיית איה סופיה בקונסטנטינופול), אשר ההקדמה מבטיחה שהיה שד בדמות אדם ושל אשתו תיאודורה שאמורה להיות גרועה ממסאלינה, רעייתו המופקרת של קלאודיוס נקווה שלא אתאכזב... העתקתי לטלפון כחמישים ספרים קוליים שנשאו חן בעיני, הן מבחינת תוכנם והן בזכות הקריינות המעולה. לעתים היו לי גרסאות רבות מאותו הספר לבחור בניהן. אז יש לי כבר תוכניות לשנים הבאות אצרף רשימה של הספרים עם שמות הקריינים: אולי תועיל לך יום אחד... את רובם טרם

שמעתי, אבל יש אחדים שכבר האזנתו להם כמו The Spoken Word, אוסף הקלטות של סופרים אמריקאים ובריטים בקולם שלהם 🎤 בהם ארתור קונן דויל שמסביר מה הניע אותו להקדיש את זמנו וכספו בשנותיו האחרונות להפצת הספיריטואליזם: הוא האמין שיש בו תשובה למצוקתם של ההורים שבניהם נפלו במלחמת העולם הראשונה 🕊️ יש גם את "סיפורה של המוזיקה הקלאסית" מאת Darren Henley, שהוא סקירה נהדרת לילדים עם דוגמאות מוזיקליות 🎸 בעקבותיו צפיתי בין השאר ב"דידו ואניאס" של פרסל, עם מריה יואינג. באמת, שכחתי לכלול באוסף את סיפורי הרוחות של M.R. James 🧛 שהיה חוקר ימי הביניים וכתב כמה סיפורי אימה מעניינים ומלומדים (למשל, כידוע מהמקורות העבריים, גופותיהם של השדים בסיפוריו מכוסים שערות 😬). ה-BBC עשו עליו סרט תיעודי, אבל הקדישו הרבה ממנו לכך שהיה הומוסקסואל. זה לא מה שחשוב! לאחרונה פתרתי את כל בעיותי הכספיות:

פדיתי את קרן ההשתלמות שלי וחזרתי לחיות בראוותנות שאני רגיל לה ^ידבר ראשון רכשתי באתר בשם Dirty Old Coins פוסטרים של המטבעות הרומים והביזנטיים, המציגים באופן כרונולוגי את דמויות השליטים ⁱⁱ אותו אתר מוכר גם מטבעות עתיקים אשר הקונה צריך לנקות בעצמו, ומכאן שמו. זה מזכיר לי: כשהייתי ילד, מצאתי בספר מספרית הכפר שטר של דולר! ⁱⁱⁱ מסרתי אותו לספרנית, אבל נדמה לי שלא לקחה אותו והוא עוד נמצא אצלי באיזה מקום. בפעם אחרת, מצאתי בספר כרטיס מנוי של הקזינו ביריחו! ^{iv} אינני זוכר למי מבני הכפר היה שייך... השעה כבר מתאחרת, לכן לא אוסיף לכתוב היום ^v אני מקווה שאת ומשפחתך בטוב ונשתמע בקרוב ^{vi}

12:39 25.2.22

שלום נועה ^{vii} מלחמה באוקראינה, איזה דכאון ^{viii} איך יכולתי לכתוב לטובת פוטין, שמתנהג בכזו בריונות! שמתי את דגל אוקראינה בפייסבוק, למרות שזה מועיל

בערך כמו הסנקציות האמריקאיות. בספר
"חרושצ'וב מעלה זכרונות", מספר
חרושצ'וב על משבר הטילים בקובה 🇺🇸
ד"ר הידש אמר לי פעם: "איזה נצחון
דיפלומטי גדול לנשיא קנדי, שהרוסים
הוציאו משם את הטילים הגרעיניים!"
אבל בעצם, האמריקאים נאלצו לפנות
קודם את הטילים שלהם, שאיימו על
ברית המועצות מטורקיה... האמריקאים
שלחו אוניות להטיל מצור על האי אבל לא
העזו לאכוף אותו, והספינות הרוסיות
פשוט עברו לידן 🇺🇸 אספר לך פרט עסיסי על
הקיסרית תיאודורה מספרו של פרוקופיוס
🇷🇺 הקיסרית היתה בתו של מאלף החיות
בקרקס והשתתפה בהופעות. היא היתה
שוכבת על הקרקע כשרק אזור חלציים
לגופה, מכוסה בגרעיני חיטה. אז היו
אווזים מאולפים מנקרים מעליה את
הגרעינים 🇺🇸 ... אווזים הם עופות די
מסוכנים: הם נושכים! השבוע החלטתי
להעביר את הגיבוי של העבודות שלי
מהשרתים של מיקרוסופט לאלו של גוגל
☁ מחקתי את הגיבוי ב-OneDrive

והתחלתי להעלות אותו ל-MyDrive. אז
הבחנתי שיש קצת אשפה בסל המחזור
שעל שולחן העבודה. פתחתי אותו לבדוק:
התוכנה של מיקרוסופט התחילה למחוק
במרץ את כל הקבצים גם מהמחשב האישי
☹️ כשעשיתי את התרגילים בדואולינגו
ביום שלישי ה-22.2.22, השלמתי בדיוק
רצף של 222 ימים. סיפרתי זאת באחד
הפורומים שלהם. אוי! עד עכשיו אני
מקבל משם הודעות טפשיות! כנראה לא
טוב להיות מפורסם ☹️ אחת ההודעות
היתה בכל זאת מעניינת: אותו יום (אחרי
השקיעה) היה גם ה-22 לשנה הירחית
(כ"ב באדר א'). אני לומד בדואולינגו גם
גרמנית: תפוח אדמה (Kartoffel) הוא
ממין נקבה וילדה (Mädchen) היא חפץ
🕒 זה קצת מעליב...

13:56 5.3.22

שלום נועה 🕒 מסרנו השבוע את מכונת
התפירה של אמי לתיקון אצל רוסי זקן
שגר בקרית חרושת 🏢 הוא הכניס אותנו
למרתף גדול, מלא חפצים משונים:

מנורות קרוסין של ספינות, תיבה מלאה
מטבעות של לירות ואגורות, פסלים
אוריינטלים, מכשירי טלפון ישנים, כלי
עבודה, סכינים וגרזנים
במיוחד משכה את תשומת ליבי יריעת בד
גדולה, ועליה כמה מאות סיכות מברית
המועצות: סמלי ערים, ציוני אירועים,
עיטורי צבא וספורט ודיוקני סופרים
הסיכות הכי יפות הן של ערי הקווקז, עם
דמויות של בזיליסקים, גריפונים ושאר
יצורים משונים   (חלק
מסימנים אלו הם אותיות מיקניות וחלק
מרואיטיות, מארץ כוש!) קניתי כמה סיכות
שלא יכול היה לתלות, משום שהפריפה
שלהן נשברה. אני מצרף תמונה של
ארבע מהן ואתאר אותן ככל שמאפשר לי
זכרוני: הסיכה היפה של פוסידון היא
מחצי האי קרים, שם חיו הסקיתים
ולהוריה של סבתי מצד אבי היה שם בית
קיץ האריה בשער המבצר הוא סמלה
של העיר לבוב יש את דמותו של
פושקין, שממתין כבר כמה שנים ליד
המיטה שלי בתרגומו הנהדר של שלונסקי,

וכפתור שעליו העתק של מטבע עם דמות
 הקיסר דיוקלטיאנוס ☸ קניתי גם סיכה
 קטנה ונחמדה של שחמט ♁ ויש לי סיכה
 אחת משלי: עיטור קטן שקיבלתי כשסיימתי
 את הטכניון. אני נזכר שנשאר לי כמה גם
 מאבי: מזכרת מיום הצנחנים ברמת-גן,
 מדליה מצעדת בקעת הירדן וכמובן, אותות
 המלחמות ✧ בסניף של "זול סטוק"
 (שהוא בכלל לא זול) במגדל העמק,
 מצאנו אביזר מופלא: מתקן לכלי שולחן
 שניצב מעל הכיור ומפנה מקום על השיש
 ☉ ובמכירת חיסול בסניף של "הרמוניה"
 בנשר (זו רשת של רהיטים מהמזרח
 הרחוק) קניתי ארונית עבור אוסף
 הפעמונים ושאר הפיצ'פקס: החדר שלי
 מזכיר עכשיו סלון של קשישה מזרח-
 אירופאית, עם פסלוני החרסינה על מדף

האח אספר לך קצת על אוסף הפעמונים! למשל מימין למטה, יושבת קולומבינה על חיפושית. לפעמון הרוסי הזה יש בן-זוג: ארלקינו עומד ליד שבלול. מתוך קמצנות קניתי רק את קולומבינה ועכשיו אני מצטער מימין בעמוד הבא, משרתת צרפתייה קטנה אוחזת טס עם כיסוי עגול. היא מזכירה לי את הקדושה אגתה מסיציליה, שהרומאים כרתו את שדיה ובצירים היא נושאת אחד מהם על מגש, כמו עוגה עגולה: בסיציליה יש אפילו עוגיה כזו שנקראת על שמה, Cassatella di sant'Agata קניתי את הפעמון היפה הזה מיהודי רוסי (הוא כתב לי פעם באידיש) במחיר 800 ש"ח: אין פעמונים רבים ששילמתי עליהם כל כך הרבה! היהודי הזה היה עורך

מכרזים ב-eBay ואז מוכר עותקים של הפעמון גם למציעים הגבוהים שלא זכו. יום אחד הוא החליט כנראה לחסל את העסק והציע את כל הפעמונים שנשארו לו במלאי, כולל הפעמון הזה, ב-250 ש"ח. באמת מרגיז מאוד! אבל את רוב הפעמונים שקניתי ממנו קשה להשיג היום, לפחות במערב: הם נוצקו ברוסיה במהדורות מוגבלות של כמה מאות עותקים. פעמון שלישי משמאל לאמה הצרפתיה: נערה אמריקאית עם סל קלוע ושמלה פרחונית 🌸 זה פעמון נפוץ וזול, שאפשר למצוא בקלות ב-200 ש"ח כולל משלוח. אבל מימין לו, בדיחה על אותו פעמון: הנערה עומדת על הראש ורק רגליה נראות מעל השמלה! את זה לא קל למצוא 😊 שני פעמונים משמאל

לקולומבינה, בחורה רוסייה ישובה על
כסא, לוגמת תה וזוללת עוגה. בתוך
הפעמון הזה שוכנת רוח קטנה: כל כמה
ימים אני מגלה שהוא זז קצת וצריך
להחזיר אותו למקומו 🐾 על הפעמונים
יש עוד הרבה לספר! אולי אכתוב בפעם
אחרת... ב-21 לחודש אוגוי יהיה בן תשע,
ותריסר ימים אחר כך הוא וליל נוחתים
בארץ! אני מקווה ששלומך טוב, נועה 📖
כתבי בקרוב 📧

19:16 11.3.22

שלום נועה 🌸 החלקה על הקרח היא
באמת ספורט יפה! 🥾 אתמול, כאשר
צעדתי, התחיל לרדת ברד. זו היתה חוויה
מיוחדת, אם גם רטובה. הנה אלגביש
ברד אחד ששמרתי בשבילך 📖 לפני
שניים או שלושה מכתבים, כתבתי לך על
הספר "הר הזהב". נתקלתי בו פתאום
בחנות ספרים ברחובות, אשר רשמה
אותו באתר "סימניה". התקשרתי: הם לא
הצליחו למצוא את הספר... כבר קרה לי
אותו דבר בחנות אחרת (אשר הבטיחה

עותק חתום בידי המחבר!) ופעם פנית
לפלוני ממושב ורד יריחו - הוא אמר כי
מאז פרסם את הספר, נשרפה כל
הספריה שלו בהצתה 🔥 היום ביקרתי
בספרית הכפר ושאלתי אם יש ספרים
שהוצאו מהמלאי אשר אוכל לקחת.
הספרנית אמרה: "אין שום דבר! אבל
אתה יכול להביט בארגז". מצאתי שם
תקליטור של "אמא קוראז" בביצוע
תיאטרון הקאמרי! ✍️ ביישומון של
סטוריטל, התחלתי להאזין ל"יומן השטן"
מאת לאוניד אנדרייב: לפעמים צריך קצת
הפסקה מהלכלוכים של פרוקופיוס על
הקיסר ואשתו 🗡️ גם ליל ואוגי קוראים
עכשיו ספר ששלחתי להם: "דרקון דרקון"
מאת ג'ון גרדנר 🐉 אלו סיפורים קצרים
עם מלכים ומלכות, דרקון כמובן, וגם
נסיכה עם עין אחת כחולה ועין אחת
ירוקה 🖐️ ציטטתי פעם את הספר הזה
באלבום הדרקונים שלי, לצד זנב הדרקון
המסוכר של טולקין מתוך "גילס האיכר
מפרזון" 🌀 אמי בדיוק נכנסה: היא
מסדרת את שולחן המגירות ומצאה כמה

מזכרות מסבתי. אצרף תמונות... סבתא
רבקה נולדה בלבנון: תראי איזו יפהפיה!
את השמלה היא תפרה בעצמה
כשהיתה בת 15 זייפו את גילה ושלחו
אותה להתחתן באמריקה, אבל בן-זוגה
טבע בים והיא נשארה עם אחותו
המרשעת   ומה קרה אחר
כך? אספר בפעם אחרת! בתמונות: כוס
ויסקי עם ארבע שנתות: גברת, אדון, רב-
חובל ושתיין שעון על פנס רחוב...
מכשיר להשחלת חוט במחט! את המחט
מכניסים בצינור וכשלוחצים על הכפתור
הלבן - דוחפת לשונית מתכת את החוט
לקוף וגם, תיבת עץ ובה שלוש קוביות
ממוספרות שצלע אחת שלהן קטומה. מה
זה יכול להיות? אנחנו לא יודעים... יש גם
זוג עגילים מזהב שסבתא קנתה לאמי
כשהיתה ילדה וזכוכית מגדלת קטנה
מפלסטיק: אולי היא השתמשה בה לקרוא
בסידור הזעיר שלה   מה נשמע
בעיר הגדולה, נועה? ספרי לי קצת
רכילות...

רַבֵּקָה מֵהַדָּב (1910-1989)

14:22 23.3.22

שלום נועה ☺ לא קל לשבת ולכתוב... משום שעוד מעט ימלאו לך 40, אנחנו יכולים להתחיל לדבר על נושאים של מבוגרים: אולי על תרופות 📄 או על החדשות 📺 למשל, האזנת להספדים בלווייתו של הרב קנייבסקי? קודם כל למדנו שהוא מת כדי לכפר על חטאינו, כמו ישו הנוצרי † אחרי-כן שמענו מעשיה מסיפורי הקדושים: יום אחד ישב הרב לכתוב על החגב, אך הוא לא ידע איך נראה חרק זה, כי לא למד לימודי ליבה. אז נחת על חלונו חגב לצורך החיבור. "מי עוד זוכה לכך?" שאל הדובר הנרגש 🗣️ אולי היה זה מצאצאי החגב שנגלה בנסיבות דומות לרבי יצחק גויטע... רק השבוע למדתי שלפני שנתיים נפטר גם טרי ג'ונס, ההיסטוריון המוכשר מחמישיית "מונטי פייטון" 😊 האם ראית את הסדרות הנהדרות שלו "מסעות צלב", "הברברים" ו"חיים מדיבאליים"? מצאתי את הסדרה האחרונה ב-YouTube: אצרף קישור. כרגיל, אני סובל מהעדר סמלונים בנושאים

היסטורים בווטסאפ: אין אליים מצריים או
אשוריים, לא רומאים לובשי טוגה ולא
דמויות מימי הביניים... ✂ פרוקופיוס
מעביר ביקורת על אדיקותם של בני הזוג
הקיסרי. יוסטיניאנוס הורה להמיר או
להרוג את כל המינים ולהחרים את
רכושם, במיוחד את זה של חברי הכנסייה
האריאנית הגדולה והעשירה, והאימפריה
נשטפה בדם ☉ (אני משתמש כאן
בקטשופ במקום). במקום לנהל את
המלחמות בברברים, הוא עסק בתנועת
גרמי השמיים ובהגיגים משונים על מהות
האלוהים ☽☼ תיאודורה מצידה, הורתה
לאסוף את כל הזונות שעבדו בשוק, 500
במספר, ושלחה אותן אל מנזר בצידו
האחר של הבוספורוס. אחדות, טוען
פרוקופיוס, העדיפו לקפוץ מהחומות
מאשר לחיות חיים שאינם מתאימים
למיזגן ☪ תחילה הכריז יוסטיניאנוס
שלבועלי המשרות החשובות באימפריה
אסור לקבל טובות הנאה בגביית המיסים:
”נדהמנו,“ כותב פרוקופיוס, ”מהשחיתות
והניוול שהללו הגיעו אליהם“ ☽ לכן

החליט הקיסר שאותן המשרות ימכרו
לבעליהן בכסף. ביחס לאלו, נראו
קודמיהם צדיקים גמורים! ☺ ☺ אז
עלתה על דעת יוסטיניאנוס שיטה חדשה:
הוא מינה למשרות הללו פקידים בשכר
קבוע, כדי שהמיסים יועברו אליו במלואם.
אלו, כותב פרוקופיוס, היו הכי גרועים! את
זה גם אנחנו יודעים... ☺ ☺ אני
מתרשם מהתקדמותך בהחלקה על
הקרח, נועה, ואפילו קצת מקנא ❄️ מארק
טוויין מספר שעלה פעם לאוטובוס,
וקשישה אחת קמה מהכסא בשבילו, כדי
שישב... הזמן באמת עובר מהר ולכן
חשוב לעשות את הדברים שנהנים מהם!
ובכל זאת, מצאי זמן לכתוב בקרוב...

29:13 5.4.22

שלום נועה 🌸 ליל אמורה היתה להגיע
בשבת השקם בבוקר, אבל בבדיקות לפני
הטיסה נמצא שאוגי נדבק בקורונה 🦠
עכשיו ליל חלתה ולמרות שבתור אזרחית
ישראל היא לא נדרשת להבדק, היא לא
רוצה להדביק את כל המטוס... היא

דחתה את בואם ליום שישי הקרוב ונקווה שתחלים עד אז ✈️ בכל זאת לא כתבתי בשבוע שעבר: העברתי לחדר כוננית ספרים יפה שקיבלתי. פיניתי את המדפים הישנים וניקיתי את הספרים: כמה אבק! אצרך תמונה של הספרייה החדשה! 🤔 שימי לב בעיקר לקולב בצורת לטאה, שקניתי בארץ לפני שהמציאו את עלי-אקספרס ✈️ ולתומך הספרים בדמות יד שרכשתי ב-eBay! 🖐️ המכתבים שלי באמת נראים כמו מגזין לעיצוב הבית! כשמיינתי את הניירות, מצאתי שרטוט שהכנתי עבור אבי: טפטפת לצינור השקיה חד-פעמי, בה את הדיאפרגמה המווסתת מחליפה דופן הצינור 🌀 הוא המציא גם מהדק כותנה שפועל באמצעות ואקום במקום על-ידי הידוק מכני. לא היה כסף לחדש את רישום הפטנטים והזכויות עליהם פגו מזמן... לווייתו של הרב קנייבסקי הזכירה לי לקט סיפורי קדושים שתרגם אביעד קליינברג, "רגל החזיר של האח ג'ינפרו" 🐷 קניתי אותו בחנות ספרים משומשים חדשה בשם "למשכיל",

יחד עם ספר על האצטקים שכתב נחום מגד. יש גם מבצע אביב במרכז ביאליק, שם מצאתי את "אקדמות למדע ההיסטוריה" של איבן-ח'לדון את "ספרי השנים" של טקיטוס ואת ספר דברי הימים של אמיאנוס מארקלינוס. מארקלינוס כתב בימי חידוש הפאגניות ברומא: אינני יודע עליו כלום... נחמד לקנות ספרים אבל לקרוא אותם קשה יותר. קל בהרבה להאזין לספרים קוליים: מצאתי אוסף תעודות של הילידים האצטקים על הכיבוש הספרדי. הקריין טוב מאוד, ומקריא ספר נוסף שמאגד את מכתביו של צ'ה גווארה למשפחתו לא התכוונתי לכתוב רק רשימה של ספרים, יש לי גם חדשות! בשבוע הבא אעבור ראיון שני למשרת ספרן במכללת ויצו שבחיפה. זו מכללה בה לומדים ארכיטקטורה, גרפיקה ואופנה והיא יושבת בבניין יפה במושבה הגרמנית, עשר דקות הליכה מהרכבת. היתה שם ספריה גדולה, שהעסיקה חמישה עובדים ומנהל עם דוקטורט. בקורונה הוצאו כולם לחל"ת ופוטרו, והיום

נשארה שם עובדת אחת בחצי משרה שהיתה אמורה להיות המזכירה של הספרייה... לי זה דוקא מתאים ואני מקווה שאקבל את העבודה. אז היה שבוע מעייף, אבל לא רע. הוא עוד לא נגמר! 🌸

13:37 23.4.22

שלום נועה: סוף סוף חזרנו לשגרה, והנה גם הוורד הרגיל 🌸 בעצם, אשלח שניים! 🌸 הכרטיסים לתערוכה של קוסאמה נחטפו מייד ולא הספקתי לתאם לנו ביקור משותף 😞 המיצגים שלה יפים מאוד, אך הציורים לא מעניינים; אבל בעצם, זה יפה שאדם שאין לו כשרון ציור של ממש יכול להגיע להישגים גבוהים בעיצוב אם יתקש מספיק 🎨 ואם גם יסכים להתקיים בניו-יורק מעלי חסה מעוכים וראשי דגים מהאשפה של השוק 🗑️ כשהתעייפתי מלעמוד בתור, ישבתי במרכז היצירה למשפחות ליד הקפיטריה של המוזיאון, וקראתי את הביוגרפיה של קוסאמה לילדים שיצאה בהוצאת צלטנר 🌸 😊 🌸 🌸 אחרי התערוכה, לקחנו

מונית לנחלת בנימין ופגשנו את דודי
אהרון ובן-אחותו אמיר. כל הדוכנים היו
סגורים, ונעלמה גם חנות משחקי
המחשבה אליה תכננו לקחת את אוגי 🐻
חיפשתי באינטרנט ומצאתי שתי חנויות
נוספות במורד הרחוב 🎯* הלכתי איתו
קילומטר וחצי: שתיהן נסגרו מזמן וצריך
היה ללכת את כל הדרך חזרה! על כן
כששבנו, עצרנו בתחנת הרכבת בלב
המפרץ, שם יש חנות צעצועים 🧸 אבל
אוגי היה כבר כל כך עייף שלא רצה אפילו
לקנות לגו... 🤔 בלב המפרץ צעדנו בשני
מסדרונות שבניהם קיר זכוכית, ונראה
היה כאילו אנו מביטים במראה שצועדים
בה אנשים אחרים 🧑🏻 🧑🏻 🧑🏻 נזכרתי
בסיפור מבהיל מאוד בשם "הכניסה"
שמסתתר בספרו של ג'רלד דארל
"הפיקניק ומהומות אחרות", בו יש יצור
שחי מעבר למראה 😬 פעם בקשה ממני
ילדה בספרית קרית ים ספר מפחיד.
אמרתי: "אתן לך את הסיפור הזה, אבל
שימי לב לקרוא אותו באור היום ובחדר
בלי מראות!" כשפגשתי אותה שוב,

אמרה לי: "הסיפור הזה בכלל לא מפחיד!"
☺ לפני כמה זמן, השתתפתי בהרצאת
זום לכבוד ספרה החדש של ענת צ'ריקובר
מהחוג לתולדות האמנות באוניברסיטת
חיפה: כשלמדתי ספרנות, יכולתי לבחור
רק קורס אחד מחוץ לחוג ובחרתי
בשיעורים הנהדרים שלה במבוא לאמנות
ימי הביניים ☺ למרות שלמדתי כבר קודם
על ימי הביניים ותולדות הארכיטקטורה,
הם חידשו לי הרבה והיו מרתקים ממש
👉 אחרי-כן לקחתי את הקורס על אמנות
ימי הביניים וביזנטיון של האוניברסיטה
הפתוחה: איזו אכזבה! גם לכתוב קורס
מעניין צריך לדעת 📖 בערוץ הראשון
הוקרנה תוכנית דוקומנטרית בנושא היופי
והוצג בה פסל ראשה המפורסם של
נפרטיטי. השתתפתי פעם בקורס של
האגיפטולוגית נילי שופק והיא סיפרה
שכאשר הביטה בפסל הזה במוזיאון
המצרי של ברלין, אמר לה אדם אחד:
"איזו אשה מכוערת!" והסביר: "כשעבדתי
כאן במוזיאון, הייתי צריך כל יום לנקות
ממנה את האבק!" 🗡️ 🧠

17:16 2.5.22

שלום נועה! 🌸 ליל העלתה אתמול את
היצירה האחרונה שלה, Tera, לרשת ואני
מצרף קישור! השותפה הספרדיה שלה,
שנראית כמו מכשפה דרואידית, משונה
בחיים ממש כמו בסרטון, ובכל זאת יש
לה בעל תומך ושני ילדים 🧒 🧒 🐟 🐟
יש לליל כמה סרטונים קודמים שהפיקה
לבד וערכה בעצמה, אשר נמצאים גם
הם שם 📺 איך נראית הדירה של גברת
כמו ליל? לא צריך לנחש! אני מצרף
תמונה של אחת הכורסאות שציפתה
במפיות ושלחה לריפוד 🪡 סיפרתי לך
על הפרוטומה של נפרטיטי: מהלימודים
זוכרים בסוף רק כמה דברים שנאמרו
בדרך אגב... הנה גם זכרון מהטכניון:
בתחילת אחד הסמסטרים, השתתפתי
במפגש עם ד"ר שמחה יום-טוב שקידם
בנייה של מבנים מעוגלים מפרוצמנט,
בטון המרוח על רשת לולים. יום-טוב היה
רזה, גבוה ולבן, לבוש לבן כולו ולבן-שיער,
ורק הגבות שלו היו שני משולשים שחורים
▲ ▲ הוא כתב דוקטורט על אדריכלות

נשית ואדריכלות גברית (שמתחברות לדעתו במסגד המוסלמי), ותיאר מבנה פנטסטי: בית עגול שהכניסה אליו היא על גבי סלעים הנחים בתוך בריכת מים. בטכניון ישר נפטרו ממנו והקורס לא התקיים, אבל אחרי הרבה שנים נתקלתי בבניין שדיבר עליו: זה המשרד שלו בקיבוץ דליה! 🏠 התחלתי לסדר את הספרים בסלון ונתקלתי בספר "אביב דומם" של רחל קרסון, שהצית את ההתנגדות ל-DDT ולחומרי ריסוס בכלל בגלל הנזק הסביבתי. הוא הגיע מן הספרייה של דודתי זיוה ובן-זוגה אלכס, שהפיקו שמן זית אורגני, ונקוב כולו במחילות של חרקים 🐛 כשמיינו את הספרים שלהם עם פטירתו של אלכס, מצאנו שהחביא בתוך אחד מהם 400 ש"ח ויובל, בנה של זיוה, הזמין אותנו בהם למסעדה 🍽️ אלכס היה קמצן גדול ועם הכסף שחסך היה טס כל שנה לצרפת, חוצה את המדינה באופניים ובעיירה האחרונה, עורך פסטיבל סרטים 🚲 כשליל הגיעה, היא הביאה מזוודה

שלמה של שעונים מעוטרים, ששלחתי אליה כדי לחסוך כסף. בחלק כבר הרכבתי מדי לחות של שיומי במקום פני השעון, ובאחרים אני מתכוון להתקין מסכי LCD עגולים עם מחשב זעיר (Raspberry Pi Zero), כדי שיציגו תמונות מתחלפות של ליל ושל אוגי בחדר של אמי ובסלון. אסיים בסרט מרתק שראינו בשבוע שעבר, "חיבוק הנחש", מעשיה בהשראת הנוסעים הגרמנים הגדולים שחקרו את יערות האמזונס הרגישי טוב, נועה, וכתבי בקרוב.

16:24 15.5.22

שלום נועה! הטיול ביוון נשמע מדהים, ובעיקר הסיור בין המנזרים במטאורה! כאן הגוזלים של הדררות כבר קרובים לפרוח מן הקן, ודוד הראה לי אחת מהן מאכילה גוזל בשדרת הברושים ליד ביתנו. כשחי בהודו, הוא אילף תוכים והיה מגדל אותם חופשיים, לא בכלוב כפי שעושים כאן. כאשר אני צועד, אני

רואה את הדררות זוללות את הזרעים של הברקנים ולפעמים נושאות במקור תפרחת שלמה 🕊️ נתקלתי עכשיו בסרטון המשחזר את מראה פניה של נפרטיטי לפי הפסל. ליוצר, Panagiotis Constantinou, יש ערוץ YouTube עם כמעט מאה סרטונים של אישים לפי פסלים וציורים, כולל דמותם של יוסטיניאנוס ותיאודורה שדיברתי עליהם כל כך הרבה: אצרף קישורים 🤖🤖 יש לי עוד קישור בשבילך! ב-Spotify אפשר להאזין בחינם לכמה מספריו הקוליים הקצרים של Jeremy Siepmann, המספרים את קורות חייהם של מלחינים. הנה זה אודות ורדי! 🤖 כאשר החלפתי טלפון, חששתי שאיבדתי את כל התכתובת ביננו. תראי מה מצאתי: אתר בשם WhatsApp Chat Parser שאפשר להעלות אליו שיחה שיוצאה מתוך ווטסאפ והוא מציג אותה כמו בטלפון, רק לא מימין לשמאל... אצרף לך את הקובץ עם המכתבים, כדי שתוכלי להראות אותם יום אחד לנכדים 📧💖 אמנם, זה לא בדיוק כמו לפתוח תיבה

מאובקת עם אגרות מבושמות, כמו זו
שהחזיק במוסך שובר הלבבות המזדקן
באחד מסיפוריו של דיימון ראניון
יש שיר של אמילי דיקנסון (באמת, לא
ציטטתי לך שום שיר עד עכשיו!):

אֶבֶק זֶה הַשֶּׁקֶט הֵיהֶּ גְּבוֹרוֹת וְאֲדוֹנִים,
וּבְחוּרִים וּנְעוּרוֹת:
וְצִחוּק וְכִשְׁרוֹן וְאַנְחוֹת וּמְלִבוּשִׁים,
וְתִלְתְּלִים שֶׁל שְׁעָרוֹת.

אולי אני לא מדייק, כי אינני זוכר היכן
הנחתי את הדף: צילמתי אותו מאחרית
הדבר לספרה היפה של אלינור פרג'ן,
”ארץ יערות המערב” אחפש עכשיו
ברשת ואקנה עותק של הספר! ובינתיים
אאחל לך נסיעה נעימה: שובי בשלום
וּכְתַבִּי בְקִרּוּב

22:35 23.5.22

נועה יקרה אני מקווה שאני הראשון
לברך אותך ליום הולדתך החל מחר
בפעם הבאה אולי אשכים ואברך חודש
מראש, כדי להיות בטוח ביום חמישי

התחלתי לעבוד במכללת ויצו בחיפה ☺
שהיא מכללה לגרפיקה, אדריכלות, צילום
ועיצוב אופנה 🎨 אכתוב עוד כשתנוחי
מלהשיב לכל המברכים, ובינתיים אסיים
מכתב זה (שלכבוד שבועות, הוא בסימן ענף
הלול) באיחולים שתמשיכי להיות נחמדה
🐣 חכמה 🐱 ויפה 🐣 ולחיים מאושרים 🕊

12:12 28.5.22

שלום נועה, בארצות הים 🏛 מהארץ
החמה שלנו כאן 🌤 איזו תמונה נחמדה
שמת בווטסאפ! מאז דיברנו העברתי
כבר שבוע בעבודה החדשה. התקשרה
לספריה מורה לתפירה, שעוברת לדיור
מוגן ורוצה לתרום למכללה אימום חייטים
🧵 🧶 נסעתי באוטובוס לצלם אותו
אחרי העבודה וקיבלתי ממנה מתנה,
מכשיר וידאו חדש באריזה! המפעל
האחרון שייצר מכשירי וידאו, אשר ישב
ביפן, נסגר ב-2016! 📺 באתר האינטרנט
של המכללה קוראים לי "מנהל מרכז יעוץ
ועיון" אבל אם ראש ספרית הוותיקן,
שהוא קרדינל, קורא לעצמו ספרן, זה טוב

גם לי! ומה בדבר ג'ונתן ריילי סמית',
הספרן של מסדר הטמפלרים, שהוא
פרופסור נודע להיסטוריה? נשארתי
עקשן, למרות שזה גרם לי הרבה צרות
בעבר. הנה, אני מתעקש לכתוב "ספריה"
למרות שלפי החלטת האקדמיה ללשון
לפני שנים מעטות, יש לרשום "ספרייה"
לא תמיד העקשנות משתלמת:
בעבודה הקודמת הייתי חבר ב"קרן ידע"
ונדרשתי ללמוד את הקורסים שהם
עורכים במנהל ציבורי כדי לקבל גמול
השתלמות. אמרתי: לא! אלמד במקום
זאת את הקורס על האופרה באוניברסיטה
הפתוחה וגם את הקורסים בגיאולוגיה
שמעבירה שם נורית גולדמן, אשר עורכת
סיורים מרתקים. לא קיבלתי את הכסף,
אבל אני לא מצטער: בגילי אסור לבזבז
את הזמן... נכון, לקחתי גם קורס
בכימיה: זה באמת היה בזבז זמן! כשדיבר
פרופ' צבי מזא"ה על ספקטרוסקופיה
בסדרת ההרצאות "מסע אסטרונומי אל
קצווי היקום", התנצל מראש בפני אלו
שהיתה להם חוויה לא טובה בכימיה בבית

הספר, שהם רוב היושבים בחדר... במבחן המסכם פתרתי שני תרגילים מתוך שלושה ואז - הודיעו שנגמר הזמן! הוא היה רק שעתיים ולא שלוש שעות כרגיל. פתאום שמתי לב שאחת השאלות ניתנה לנו כבר בתרגילי הבית. המבחן היה עם חומר פתוח: העתקתי מהר את התשובה וקיבלתי ציון טוב מאוד... דרך אגב, האם את מכירה את "שיר היסודות" לפי המייג'ור גנרל של גילברט וסאליבן? יש גם גרסה עברית... עוד לא סיפרתי לך על האופרה היפה! אשאיר קצת לפעם הבאה

15:12 4.6.22

שלום נועה השבוע זכיתי בפיס צריך להסביר: כשהתחלתי את קורס ניהול הרשתות, שהיה יקר מאוד, לשכת התעסוקה הסכימה לשלם חצי מעלותו בארבע פעימות: הראשונה במחצית הקורס, השניה לאחר קבלת תעודת הגמר, השלישית עם השלמת מבחן של מיקרוסופט בתוך תשעה חודשים מסיום

הלימודים, והאחרונה אחרי חודשיים של עבודה במקצוע. קיבלתי את שני התשלומים הראשונים אבל כשהתכוננתי למבחן, הסתבר לי שהוא עוסק כולו במוזריות של Azure, פלטפורמת הענן של מיקרוסופט, דברים מיותרים לגמרי. לא הסכמתי! החלטתי לוותר על הכסף! 📦 🍌 🌀 השבוע, שמונה וחצי חודשים אחרי סיום הלימודים, קיבלתי הודעה שמשרד העבודה החליט לבטל את חובת המבחנים החיצוניים וקיבלתי את התשלום השלישי 📦 הנה: העקשנות בכל זאת משתלמת... לא רק זאת, ביום חמישי התעוררתי מוקדם והחלטתי לערוך צעדה קצרה בבוקר הקריר. ליד מגרש הספורט שבמרכז הכפר, שם מוכרים לפעמים פלאפל, מצאתי על הקרקע עשרה שקלים! הכסף לא מפסיק לזרום! 🍌 (זו קופת חיסכון בצורת חזיר) אותו יום צפינו בשתי אופרטות קצרות בהיכל התיאטרון של קרית מוצקין 🧑🏻 🧑🏻 מושבי העץ היו קשים ולידי ישיבה אשה מבוגרת עם בושם כבד. מוזר מאוד! הרי ליד ג'ימס בונד למשל,

מתישבות תמיד בחורות צעירות
האופרה אלצ'ינה לפני שבועיים היתה
נהדרת, במיוחד שירתו הצלולה של
הכוכב היפני והעיצוב ההוליוודי של
ההפקה אפילו שאחרנו למופע,
ואת המחצית הראשונה ראינו מפינת
היציע. יש עוד לספר, אבל אמי מבקשת
שאעזור לה להכין סרטים לריקוד של חג
השבועות אין ברירה...

15:13 11.6.22

שלום נועה שמעי סיפור נורא ביום
חמישי גיליתי פתאום שמסך המחשב שלי
הפסיק לעבוד. נסעתי מייד וקניתי שני
מסכי מחשב טובים, כדי להחליף אותו
ואת המסך הישן שמותקן לידו
חיברתי את שניהם: גם הם לא עבדו!
מסתבר שכבל החשמל היה מנותק
עכשיו יושב לו בחדר מסך מחשב יקר
כאבן שאין לה הופכין אבל הכי גרוע:
בכלל לא אכפת לי! אני אוהב לקנות
ולצבור רכוש: הרי הכסף נעלם בכל
מקרה... אני יודע לדבר לא רק על כסף,

אלא גם לרכל על השכנים! למשל, לפני כמה זמן השכן העשיר שלנו מצא מאהבת ואמר לאשתו, שהמשיכה לעבוד כל השנים, "אני רוצה להפרד!" "אין בעיה," היא אמרה לו, "אבל חצי מהמשק שייך לי!" כל השכונה שמעה את הצעקות והבעל עבר לגור אצל ההורים, עד שהחליט שעדיף כבר להשאר עם אשתו... את יודעת שאני לא אוהב גם את השכנה מהצד השני. בעלה נפרד ממנה אחרי שתפס אותה במיטה עם פועל בן 18 מהמשק הוא קיבל פיצוי נכבד על השנים שהשקיע בנחלה והלך להתחתן עם אחת מבעלי חברת מלאנוקס היא קנתה שני בתים בזכרון יעקב וחיברה אותם יחד, והם חיים שם היום באושר והרבה עושר. הנה עוד סיפור: אחת מבנות הכפר התחתנה וחיה שנים ארוכות עם יהודי הולנדי שעסק ביבוא צאן הוא התפרפר כל הזמן, עד שנמאס לה והיא זרקה אותו מהמשק. אחרי כמה שנים הוא הופיע בכתבה על חסרי בית בטלויזיה במצב עלוב מאוד, עם כמה

שיניים חסרות 🦷 זו היתה בושה גדולה
לכפר והילדים שלהם התגייסו לעזור לו.
את רואה, נחלות הן עניין רגיש... וזה עוד
לא הכל... האמת ניתנת להאמר שיש
בכפר אנשים גרועים בהרבה. אבל לא
אכתוב עליהם כאן; כפי שאמר העסקן
דולינקר לעוזר שעלב בו, בסרט "השועל
בלול התרנגולות": "אני חושש מאוד שלא
אוכל להזכיר אותך באוטוביוגרפיה שלי!"
👉 🦋

12:10 18.6.22

שלום נועה 🌸 ליד הכפר יש עכשיו תחנת
רכבת, אז קל להגיע לעבודה 🏢 בעצם,
יש שתי תחנות רכבת! כי עוברת גם
מסילת רכבת העמק שבנו התורכים 🚂
בכנס לחנוכת התחנה החדשה, נשא
מישהו נאום וסיפר שהאחראי על מסילות
הרכבת בישראל הצעירה ביקר ברוסיה,
ושמע על עשרות אלפי הקילומטרים של
מסילות הברזל שם. "כמה יש אצלכם?"
שאלו אותו. "אני לא זוכר את האורך,"
הוא אמר, "אבל הרוחב אותו דבר!" לא

אמרתי כלום, אבל זה לא נכון! המסילה התורכית היתה צרה מהמקובל והבריטים היו צריכים לבנות לה קרונות מיוחדים 🚂 בעבודה, השקעתי זמן רב בסידור הספריה והוספתי כוננית של ספרות יפה. מצאתי כמה ספרים נחמדים, כמו "ההיסטוריה של השד" של מרילין ילום (היא יותר מוכשרת מבעלה המפורסם!) והמהדורה הישנה של "בסתיו ימי הביניים" מאת יוהאן הויזינחה. מורתי, פרופ' סופיה מנשה, אמרה שהספר הזה נקרא כמו ספר מתח: זה בכלל לא נכון! אבל למהדורה של מוסד ביאליק יש כריכה נהדרת: אצרף אותה למטה ♡ יש גם ספר יפה של יונה וולך. ליל כתבה שורות מתוכו על הקרמיקה במטבח 🍷

קֹרְנֵלְיָה וְהַשֵּׁד הֵלְכוּ
בְּאֲמֻצֵּי הַלַּיְלָה לְקִטְף סִרְפָּדִים
הַשֵּׁד הִתְעַיַף וּפָרַשׁ

נפגשתי עם נשיא המכללה לשיחה. "אתה צריך לדבר על המכללה בלשון 'אנחנו' ולא בגוף שני!" הוא אמר. "באמת,"

חשבת, "לעובדים הזרים אומרים לקרוא לקשישים שהם מטפלים בהם 'אמא' או 'אבא'..." כך הסבירה לי אִירוֹקָה מסרי-לנקה, המטפלת של אָרְנָה שאמי מדריכה במלאכת יד בימי שלישי ☺ אירוֹקָה עובדת כל השבוע בלי אף יום חופשי, ולא יכולה לעזוב את הדירה. נקווה שלא תתחרפן יום אחד ותקפוץ מהמרפסת ☹ עפרי, הנכדה של דודתי, חזרה ללמוד פסנתר וערכה קונצרט בכפר ☹ הנגינה לא באה לעפרי בקלות והאצבעות שלה מתוחות במאמץ, אך מניעה אותה אהבתה הגדולה לאוֹטְרָפָה (היא, כך למדתי לפני חמש דקות, המוזה של המוזיקה). היא הרכיבה לקונצרט תוכנית מאוד יפה ♪

באך - פרלוד בדו מז'ור
שוברט - ארבעה אימפרומפטו, אופוס 90
שופן - בלדה מספר 1 בסול מינור
סאטי - גנוסיין מספר 1
מוצרט - פנטזיה ברה מינור
ברטוק - קטע 153 מתוך המיקרוקוסמוס

לא אתאר את היצירות, משום שאת
יודעת טוב ממני - רק אספר שפעם ביקרו
את סאטי שהנעימות שלו חסרות צורה,
אז הוא כתב סוויטה בשם "שלושה קטעים
בצורה של אגס" 🍏 יש עוד לכתוב, אבל
אסיים בתמונה נחמדה: זו מנורה שקניתי
באינטרנט והתקנתי בה נורת לד קטנה
עם חיישן תנועה, כדי שתשמש מנורת
לילה. הצעירה החמודה שמעטרת אותה
מזכירה לי את ברבריה מ"נישואי פיגרו",
שמחפשת את הסיכה מתחת לפנס ✍️
בואי לבקר ותקבלי מתנה קטנה ששמרתי
לך מיום ההולדת 😊

11:58 25.6.22

שלום נועה 🌸 עברתי על הרשימות מן
השבוע שעבר: אין שום דבר מעניין! עתה
מששבת לעבוד, אני חי חיים בורגניים
משעממים 😊 אולם, אני נתקל פה ושם
בספרים מעניינים בספריה של ויצו.
מצאתי שני ספרי שירה של ויסלבה
שימבורסקה שהוצאו מהמלאי. כמובן
שהחזרתי אותם אליו, ואל מדפי הספרות

היפה 🙄 ספר אחר התגלגל למטבח של
חדר הסגל: "גני-העדן המלאכותיים", ספרו
של בודלר על היין, החשיש והאופיום.
הזמנתי עותק אחד גם לעצמי! 🙄 באחד
מארועי שבוע הספר קניתי אנתולוגיה
בהוצאת חרגול, "דפי עשב: חשיש
בספרות העולם", אבל לא קראתי אותה
ושכחתי איפה היא מונחת... את בטח לא
מבינה מכך שאני ממליץ על חומרים
משכרים! חבר סיפר לי פעם: "הרופא
רשם לי שמן קנביס נגד כאבים: הצבע
שלו שחור! לקחתי טיפה כשכאב לי
בלילה. הוצפתי בזכרונות רעים מהעבר
ובדאגות קשות לעתיד: כל כך סבלתי,
ששכחתי לגמרי מהכאבים..." 🙄
שמעי מה קניתי ב-Etsy: שתי גברות
מאבץ שגובהן יותר מ-40 ס"מ! ליל
תצטרך לסחוב אותן כל הדרך מלונדון...
באוגוסט אשלח תמונה! 🙄 אתמול הגיעה
גם חבילה של The Unemployed
Philosophers Guild ובה שלושה
סבונים על שם הליידי מקבת' ("סור כְּתֵם
אָרוּר! סוּר! הַרְיֵנִי מְצֵה - אַחַת שְׂתִים!")

ספל עם סולם הזמן הגיאולוגי וספל
של ג'יין אוסטון: כאשר הוא קר עוטות
הגברות שעליו מעילים, אך כאשר מוזגים
לתוכו משקה חם הן מחליפות לשמלות
ערב ☕ ☕ יש תמונות באתר: חבל
לפתוח את האריזות היפות 📺

11:45 2.7.22

שלוש נועה ביוון, ארץ ההלנים 🚢 השבוע
שמעתי מן הספר "קדמוניות היהודים"
שהיא קרויה על שם שליטה הראשון, יוון
בנו של יפת, נכדו של נוח 🧑🏾 למדתי גם
שנמרוד גיבור הציד היה כושי, מבניו של
כוש בנו של חם 🧑🏾 בגלל שאלוהים הרג
את אבותיו במבול הוא בנה את מגדל
בבל, כדי שבני עמו ימצאו עליו מקלט
במקרה של מבול נוסף 🌴 בעצם, רציתי
לפתוח הפעם את המכתב בשיר! לא שלי
אלא של ז'ורז' ברסנס: הפזמון "להקפיץ
אבנים" (Les Ricochets). אפולינר נזכר
שם בגלל שירו המפורסם על גשר מירבו.
הייתי צריך לבחור לך את הטוב בתרגומים
של שיר זה (יש אתר בשם poetrans.org)

ובו הפניות לתרגומים של שירים לועזיים),
אבל אני יושב בחדרי הדל ולא בספריה
אוניברסיטאית לכן אצטט מתרגומו
של משה בן-שאול שמצאתי ברשת

ימים חולפים ושבועות עונות תכלינה
לא זמן עבר
גם לא האהבות עוד תבאנה
מתחת לגשר מירבו תשטף הסינה

מצא חן בעיני שברסנס הצטלם לסרטון
יחד עם תמונה של גיבורת שירו הפריזאית
נזכרתי בכמה סיפורים נחמדים ואם
לא אשכח, אספר לך אותם בפעם
הבאה... אני מקווה שאת נהנית
בעירם של האתונאים, שהביסו לבדם את
האימפריה הפרסית בזמן שבני ספרטה,
הלוחמים המפורסמים, אמרו שיש להם
בדיוק חג אז הם לא יכולים לבוא. בעצם,
הספרטנים עשו את זה כל הזמן...

16:29 15.7.22

שלום נועה חבל שהחמצתי שבוע!
בוויצו ערכו כנס חגיגי לקראת איחוד

מתוכנן עם אוניברסיטת חיפה. היה שם
נשיא האוניברסיטה, רון רובין אשר בין
שאר פעליו הקים אוניברסיטה באבו דאבי
 ניגשתי אליו ואמרתי: "למדתי אצלך
את הקורס על שערוריות אקדמיות
לפני עשרים שנה - כשעוד היית דיקן
הסטודנטים!" הוא היה קצת מזועזע, אבל
אני חושב שהיה זוכר אותי אם הייתי
מזכיר לו את העבודה שכתבתי, על
בזמבו הגנב ממונרוביה בהמשך
נאמו שרת החינוך ונשיאת ויצו
העולמית אבל לא חיכיתי להן ונסעתי
הביתה... סיפרתי לך שאני עוקב אחרי
דף הפייסבוק של בית אריאלה. לפני כמה
שבועות ציטטה שם נועה דגן את שירו של
גיורא פישר, "בסלון של הורי"

מִסְדְּרִים לְפִי צָבַע הַפְּרִיכוֹת
פְּאָרוֹ הַסְּפָרִים שֶׁל הוֹרֵי
אֶת הַסְּלוֹן.

כְּתַבִּי הַמְצָבִיא
וְכְתַבִּי הַנְּבִיא
שֶׁל תְּנוּעַת הָעֵבוֹדָה.

כָּל כְּתָבִי הַסּוֹפֵר
כָּל כְּתָבִי הַמְּשׁוֹרֵר
וְ"סִפְרִית עִם עוֹבֵד"

אֶת הָרוֹמָנִים שֶׁל "הוֹצָאת מ. מִזְרָחִי"
אֶפְשָׁר לְהַחֲלִיף בְּסִפְרֶיהָ.

ככה נראתה גם הספרייה של סבי וסבתי,
עם ההוצאות מרובות הכרכים של כל
כתבי הרצל, ברל כצנלסון ועגנון. כמה
מהספרים הללו עוד שמורים אצלי,
ובמיוחד הסיפורים והפיליטונים של הרצל,
אבל לא בארון זכוכית יקר כמו אז. כמובן,
יש לי גם את "בוזמבו הגנב ממונרוביה"
בהוצאת מ. מזרחי. לפני כמה שנים עוד
היתה למאיר מזרחי חנות ספרים בתחנה
המרכזית החדשה... ✨ במה נזכרתי
בפעם שעברה? אספר שני מעשים על
אבי! כשהייתי ילד, אבא שלי המציא
מהדק כותנה שפועל באמצעות ואקום
🔧 השמועה עשתה לה כנפיים והוא
קיבל הזמנה מממציא אחר שגר באחד
הקייבוצים. בקייבוץ, שאלנו איפה גר
הממציא. "אה!" אמרו לנו, "אתם מחפשים

את המטורף!" הממציא היה איש זקן עם רעיון: הוא המציא פרפטום מובילה, את מכונת התנועה הנצחית, ובנה מודל ממקלות של ארטיק! המקלות מחוברים בצירים ומקיפים שני גלגלים. בגלגל העליון יש מנגנון שנועל את המקלות שבצד האחד בזיג-זג ולמטה יש מתקן שמשחרר אותם כך הצד האחד תמיד כבד יותר, כי יש בו יותר מקלות: הוא מושך למטה ומסובב את הגלגלים! אבא שלי למד שנה פיזיקה בטכניון והסביר לו על מאזן האנרגיה. הממציא לא השתכנע והיה מאוד מאוכזב. לכן לימד אותו אבי להכין כדור פורח משקית ניילון והוא הראה לנו בתמורה שיטה שהמציא להכנת גבינה הנה עוד סיפור על אבי: פעם, כשחרש בשדה, מצא פרח סגול ויפה "איזה פרח נחמד!" הוא חשב ועקף אותו בזהירות. בלי להרבות בדברים, היום כל השדות בכפר מלאים בפרח הסגול הזה ואי אפשר להפטר ממנו! דדי אמר לי שהצמח הזה הוא סולנום זיתני, הקרוי בדרום אפריקה "שיח

השטן" ^ל בפעם הבאה, אם לא אשכח, אספר לך על רחלי שפגשתי בקרית ים. בעצם, אספר כבר עכשיו! רחלי נולדה עם חדר אחד בלב. היא מהציונות הדתית ומצאו לה שידוך: עורך דין שגם לו יש בלב רק חדר אחד! לכבוד החתונה, כתבו עליהם בידיעות אחרונות טור בשם "לב שלם" ^מ אבל, בתוך שנה - בן הזוג מת! כעבור חצי שנה היא כבר התחתנה מחדש, והיום יש לה ילד! רחלי תומכת בסמוטריץ' וכשאני מביט בדף הפייסבוק שלה, אני ממש נבהל. ביום הראשון שלי לעבודה בקרית ים, ישבתי לידה בחדר העיון. אמרתי: "אני רואה שהעכבר לא בסדר: אני אתקן אותו!" ^נ משכתי קצת ועוד קצת - החוט נקרע! הוא היה קשור במין מתקן למניעת גניבות שדרשה חברת הביטוח. "מה אעשה," אמרתי לרחלי, "רק היום התחלתי לעבוד!" "אני אגיד שאני עשיתי את זה," היא אמרה. וזה בדיוק מה שהיא עשתה! ^ס דרך אגב, רחלי היא שהכירה לי את דואולינגו ולומדת שם צרפתית ^ע בכל אופן, מה

שלומך, נועה? איך היה באתונה? כתבי
בקרוב 🌸

13:26 22.7.22

שלום נועה 🌸 ליל ואוגי ינחתו ביום שלישי ה-9 לאוגוסט ויהיו כאן שבועיים. בתקופה זו נערוך אזכרה לאבא שלי, ולאמי תפתח תערוכה בסינמטק תל-אביב 🌟 בינתיים אני מאזין עוד ליוספוס פלביוס, שסיפר לי עכשיו על עקדת יצחק. כששמעתי אותו, הבנתי פתאום שאברהם היה מסובב לגמרי: הוא שומע את אלוהים מדבר אליו ומורה לו לערוך ברית מילה לעצמו, לכל עבדיו וגם לישמעאל שהיה כבר בן 13 📖 ואז להעלות לקורבן את בנו יצחק, בגיל 24 🌸 למשפחה בטח לא היה קל איתו... אני מנסה להקשיב לספרים הקוליים גם בדרך לעבודה, אבל ברכבת יש הרבה אירועים שמסיחים את הדעת. לפני זמן מה, התישב מולי ילד עם אמו. האמא היתה מכוסה כולה בקעקועים צבעוניים! היא דוקא נהנתה שהבטתי בה 🌸 בפעם אחרת, עבר לידי

סבא עם נכד וקרא בהתרגשות: "עברנו בכל הרכבת ואין כאן קרון מסעדה!" גם אני הייתי רוצה לשתות תה צמחים עם פוארו באוריינט אקספרס, במקום לנסוע ברכבת ישראל ☕ ☕ אבל למען האמת, פעם חשבתי שהנופים הכי יפים נמצאים באמריקה בגלל שראיתי אותם בסרט "הטוב, הרע והמכוער", ומאז למדתי שמערבוני הספגטי צולמו באקלים הים-תיכוני שלנו ☕ בשבוע שעבר צפיתי במערבון באותו סגנון: "צ'ארו" עם אלביס פרסלי ☺ הדמויות בסרט מזכירות את שריף גודמן, בורטן בדמן ומיס דינג-דונג מהסדרה ללימוד אנגלית, וגם רמת המשחק דומה. בקיצור, נהייתי מאוד! אנחנו משתתפים בקורס של יד יצחק בן-צבי על מסדרי הנזורה בארץ ושמענו הרצאה נחמדה על נזירות המסדר הצרפתי "בנות החסד". עד לפני כמה שנים, אפשר היה לזהות אותן לפי כיסוי הראש ההולנדי שחובשת האחות העליזה קלוטילד בסרטיו של לואי דה פינס ☕ במאה ה-17 הן התלבשו כך כדי שלא

בלוט בסביבה. היום התוצאה היתה הפוכה, אז הן עברו ללבוש בגדים סתם. חבל מאוד! 🙄

17:37 4.8.22

שלום נועה 🌸 עכשיו משחזרתי לעבוד, התחלתי להתרשל בכתיבה... המצב של הספריה בוויצו לא טוב: יש הרבה בעיות עם מאגרי המידע, המנויים לכתבי העת, אתר האינטרנט ועוד, אז יש הרבה תירוצים לעסוק בדברים יותר מעניינים מאשר בקטלוג הספרים והמגזינים 🕸️ אבל 🙄 יש גם הרבה לספר על המקום, אבל על העבודה תוכלי לשמוע יום אחד מבעלך ואנחנו יכולים לדבר בינתיים על דברים אחרים 😊 לפני זמן מה, ביקרנו סטודנטית של אמי בבית סיעודי באחד הקיבוצים 🏠🌴☁️ אמרתי לאמא: "איזה דשאים יפים! לפנסיונרים של הקיבוץ הזה יש בטח חיים טובים." "זה בכלל לא נכון!" היא אמרה: היא פגשה אותם כשלימדה מלאכת יד בסב-יום, מרכז היום לקשיש של המועצה האזורית,

ונוכחה שיוצאי אותו קיבוץ הם אנשים קשים ומתנהגים רע זה לזה "מאיפה באו לסב-יום האנשים הכי נחמדים?" שאלתי; "מקיבוץ דוברת!" היא אמרה, "והכי נחמדים - הם אלו שעלו מדרום אפריקה!" לפני שזחלה במנהרה לארץ הפלאות, השתעממה עליסה מהספר שקראה - כי לא היו בו לא תמונות ולא שיחות לכן אני מביא במכתבי הרבה שיחות - ואוסיף למטה גם שתי תמונות! בראשונה מצולם אוגי עם אלוף העולם בקוביה הונגרית! ליל לקחה אותו להשתתף בתחרות קוביות בנוריץ בתמונה השניה: ליל בעצמה עם עוד שתי אמהות, באותה התחרות השבוע נתקלתי בוויצו בספר נחמד: "משחקיהם של בני אדם". כתב אותו אריק ברן, פסיכולוג שנדחה מאגודת הפסיכואנליטיקאים של סן-פרנסיסקו. הוא מתאר את משחקיהם המזיקים של המטופלים שלו למשל, הגברת שחושפת רגל במסיבה ואמרת: "אוי! יש לי רכבת בגרב!"... היום זה לא היה מועיל

לה, כי ברכבת לחיפה אפשר לראות הרבה רגליים יפות ושזופות ברן משווה בין הפרא האפריקאי שתולה שעון יד ישן על תנוך אוזנו כסגולה להצלחה לבין הגבר האמריקאי שעונד שעון חדש ויקר כזה על פרק כף ידו וגם בין הצעיר שחוגג את המשכנתא שלקח לקניית דירה, לחרק שהתהפך על גבו ובדרך נס הצליח לקום על רגליו ולזחול למקום מבטחים. "עכשיו," הוא אומר, "בעיני כל מכריו החרקים, הוא נחשב החרק שהצליח!" לאחרונה קניתי את "הנשיקה מבעד למטפחת", ספר שכולל מספר תרגומים עבריים שונים לאותם שירים לועזיים ונזכרתי בספר אחר שקניתי מזמן: "שירת הכוכבים", אנתולוגיה משירת צרפת במאה ה-16. תרגם אותו עמינדב דיקמן שבדיוק נפטר

02:10 13.8.22

שלום נועה, מה שלומך? ליל ואוגי מבקרים ואתמול ערכנו אזכרה לאבא. דוקא יש זמן לכתוב, אבל אני קצת עייף כי לא ישנתי

טוב בלילה (כך גם דוד ואריק שהיו
באזכרה: זה בטח בגלל הירח המלא
🐱🐱) אכתוב מאוחר יותר! ועד אז,
אספר לך מעשה שקרה לליל: לפני שלוש
שנים, עלו היא ואוגי למטוס חזרה ללונדון.
למטוס נכנס גם זבוב! הוא זיבזב כל
הטיסה, ורק באנגליה יצא החוצה! עכשיו
יש זבוב ישראלי שהיגר ללונדון, ואולי
יש לו שם כבר הרבה ילדים... 🐛 כפי
שאת רואה, הוספתי גם חריוני זבובים:
בזכרוני, בראשית "השד מכיתה ז'" של
מקושינסקי, מזייף זבוב מסמך בעזרת
חריון שהתחזה לנקודה עשרונית. אבל
לא: בדקתי, והוא עשה זאת ברגליו
שנפלו! אמי שמרה את הספר הזה
מילדותה וגם אני אהבתי אותו מאוד
כילד... מספיק לכתוב שטויות! השיבי
במהרה 📧

26:11 1.9.22

שלום נועה 🐱 התלבטתי אם לצרף את
הוורד הרגיל, בסוף חשבתי: למה לא!
שהחבר שלך יקנא! 😏 נרשמתי לאתר

הכרויות וקיבלתי מייד המון תגובות:
כולן מדרום-אפריקה ומקניה, מנשים
שרוצות לברוח מאותן ארצות אומללות
אפריקאיות: לא באתר, אלא בין הפסלים
האתנוגרפים בתערוכה "אמנות מכשפת"
של מוזיאון ארץ ישראל בתל-אביב...
היצירות המודרניות שהציגו איתם לא
מעניינות, אז אין טעם לחכות לפרסום
הקטלוג, אבל בחנות המוזיאון אפשר
לקנות שני ספרונים של האספן שהשאל
את הפסלים ביקרנו בתערוכה על
קלימט במוזיאון המדע בחיפה ומשם
נסענו לחוף הים. ליל אמרה: "תפנה
ימינה! בגלל שאני חוצה את לונדון
באופניים, נעשיתי מומחית בניווט!" פנינו
ימינה ומצאנו עצמנו בתוך חניה של בית
מלון... שיחקתי עם אוגי במשחק
מחשב יפה של Amanita Design
וצפיתי איתו בסדרת אנימה שלמה:
"האקדמיה למכשפות קטנות". התלמידה
הג'ינג'ית הכי חמודה אוגם המסכן
נמצא רוב הזמן בחברת נשים, אז לא

נותנים לו להתבטל ככה בדרך כלל... ליל
אמרה: "אני אכין לך מתנה!" היא ציפתה
עבורי שולחן וכסא באיורים מתוך
"חדשות המשטרה המאירות" אני
מצרף תמונה של הכסא, יחד עם הפסלים
והשעון שהביאה מלונדון, וגם של ציור
שהכינה בכיתה ג'! מצאתי אותו השבוע
כשסידרתי את הבית... אני מקווה ששלומך
טוב, נועה: הרבה הצלחה באהבה

17:29 20.12.22

שלום נועה   אני נמצא בעבודה:
אגנוב מוויצו קצת זמן ואכתוב לך
(האם קראת את הספר "מזמו" של מיכאל
אנדה, על האנשים בחליפות שגונבים
זמן ומעשנים אותו בצורת סיגרים קטנים
ואפורים?) קניתי בזמן האחרון הרבה
ספרים, בעיקר ב"סיפור חוזר" (את מכירה
את הפרויקט היפה הזה של ביטוח
לאומי?) ברשת הזו יש הרבה
הפתעות כשמקבלים את המשלוח, אבל
בניגוד לחנויות ספרים אחרות, לפעמים
הן לטובה "המלך ריצ'רד השלישי"

של שיקספיר ו"המפלצות ששינו את העולם" של דני קרמן רשומים שם בקטגוריית עיון; ו"אופקים אדומים", זכרונות ראש שירות הביון של צ'אושסקו, נמצא בקטגוריית מתח 🐾 בעצם זה דוקא נחמד... רכשתי מהוצאת מודן את הספר "נסיון חיי", זכרונותיו של אביר מוסלמי בימי מסעי הצלב 🐎 כבר שכחתי שעשיתי זאת, והנה מתקשר אלי מישהו ומבקש במבטא ערבי ובלי הסברים, שאשלח לו את המיקום בווטסאפ. בטלפון הופיע שמו כך: "יוסף אחמד 🍊" הפצצה היתה במקור! ובחוץ כבר חושך... אמא אמרה לי: "אל תצא!" בכל זאת יצאתי ושלחתי לו את המיקום, אבל עשיתי זאת לפני הבית של השכנים... הנה, אני עוד כאן! חוגג את חג החנוכה, בו חטפו לנו היוונים את הנשים 😊 בסוף השבוע נציין את יום הולדתו של אבי, שנולד בדיוק היום! הוא נקרא יהודה משום שנולד בנר השלישי של חנוכה 🍰 נאכל לביבות תפוחי אדמה וסופגניות ללא גלוטן וללא סוכר. הן בכל זאת טעימות: אמא שלי מכינה אותן עם

קצת קוניאק

12:10 19.2.23

שלום נועה ☺ אני שוב בעבודה וכותב סוף סוף מכתב תשובה 📧 החירות היא הדבר הכי יקר ובוויצו אני יכול לעשות מה שאני רוצה. עוד מעט זה יגמר: המכללה תתאחד עם אוניברסיטת חיפה, ואני אהיה כפוף לספרית האוניברסיטה 📖 הדבר הכי טוב שעשיתי הוא לתלות בספריה טלויזיה שמציגה כמאה ציורים של פיקאסו, ולשים בצדדיה שני פסלים גדולים בסגנון אפריקאי שליל כירה פעם מחימר 🏺 בשבוע שעבר נשברה לי שן וטיפלה בי רופאת השיניים שלי עם סייעת חמודה ששמה יאנה. זה נחמד כששתי בחורות צעירות מסתובבות סביבך, אפילו בזמן טיפול שיניים. את השן השבורה שמרתי ואשים מתחת לכרית: אולי תבוא אלי פיית השיניים 🦷 צפיתי לאחרונה בסרט "דייזי מילר" לפי ספרו של הנרי ג'ימס. דייזי המסכנה מתה ממלריה בגלל שביקרה עם גבר לעת לילה בקולוסיאום.

איזה מין סרט זה, שהורגים בו נערות!
﴿﴾ אני גם קורא לאיטי את "המדריך
לאינקוויזיטור" של ברנאר גי ﴿﴾ גי מופיע
בספר ובסרט "שם הוורד" כאדם
מניפולטיבי ואכזר. פרופ' מנשה הזכירה
באחד השיעורים את ספרו של גי, שהוא
מדריך לזיהוי וחקירת הקבוצות השונות
של המינים הנוצרים. שאלתי אותה:
"אומברטו אקו עשה לברנאר גי עוול?"
והיא אמרה: "בהחלט כן!" עכשיו אני לא
חושב שצדקה: גי ממליץ בין השאר לא
לכתוב את כל השאלות בפרוטוקול, כדי
שחקירות אחרות לא יראו קצרות מדי,
ודברי האקונומוס הנפחד במשפט, "הנני
מאמין בכל מה שאתם ויתר והדוקטורים
הטובים מצווים עלי להאמין", לקוחים
מחקירה שגי מביא בפרק על האלביגנזים
﴿﴾ בסדרת ההרצאות "חיפושי הנבואה
מימי הביניים ועד ימינו", סיפר פרופ'
משה אידל שאקו ידידו ראה בצירופי
האותיות של שם האלוהים את שיא
המחשבה האנושית. חבל שגדולי המוחות
של זמננו מבטלים את זמנם על השטויות

של תורת הקבלה! צפיתי גם בהרצאותיו של פרופ' יואל רק, "עדותם של מאובנים לאבולוציה של האדם" הוא אמר: "לו היתה לי הזדמנות אחת לנסוע במכונת זמן, הייתי חוזר כדי לראות את הבויזאי שהתמחה באכילת צמחים! לו היתה לי הזדמנות שניה, הייתי חוזר לראות את הניאנדרטלים! לו היתה לי הזדמנות שלישית, הייתי חוזר כדי לפגוש את אמא שלי..." אני מקווה ששלומוך טוב, נועה, באירופה הקרה. אשלח לך כוס קפה חם ☺

11:49 13.3.23

שלום נועה ☼ אצטט לך שיר נהדר מן הספר "בארוקו", אנתולוגיה משירת המאה ה-17 שתרגם עמינדב דיקמן, על התועלת הדתית שבטבק

הַעֲשֵׂב שְׁמֵהֲדוּ כְּמֵשׁ וְנִתְמֹלֵל,
מִזְרִיק בְּבִקְרָה, וְקִמֵּל עִם לַיִל,
יִרְאֶה לְךָ מוֹסֵר:
תִּכְלֶה, כְּכֹל בְּשָׂר;
כְּזֹאת הִרְהַר, וְאִז טִבֵּק קֵטַר.

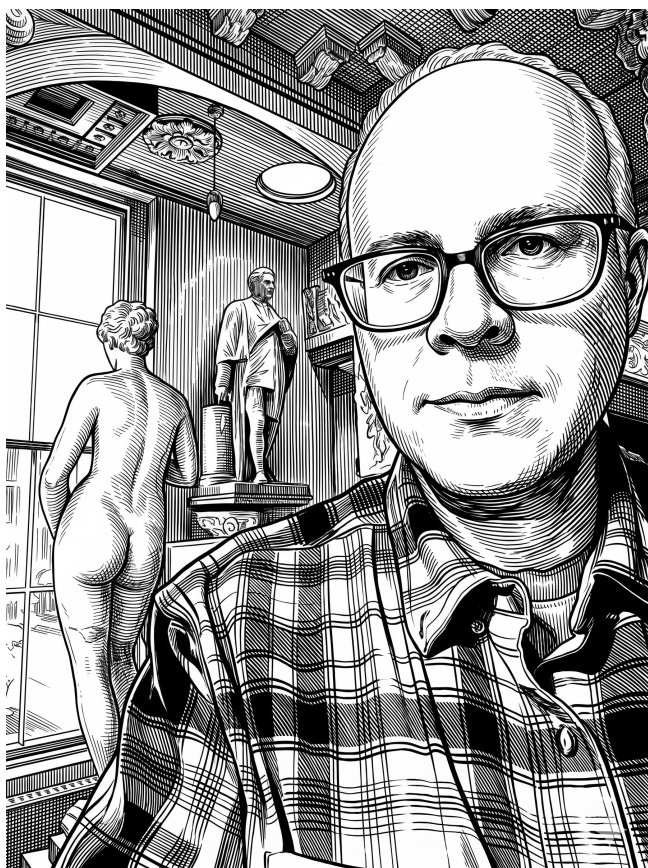
עת יִסְתַּלְסַל עֵשׂן אֶל-עַל,
אֶפְסוֹת הַכֹּל לְרֵאוֹת תּוֹכֵל,
אִיךְ יִשְׁמַד כָּלָה,
כְּבִנְשִׁיפָה קָלָה,
כְּזֹאת הַרְהַר, וְאַז טִבֵּק קֵטֵר.

וּכְשֶׁתִּמְלֵא מִקְטָרְתְּךָ טִנְפֹת,
חֲשֹב עַל נִשְׁמֹתֶךָ, שְׁחֵרֵת עֲוֹת הַתְּפֹת,
יְכִי מֵרוּק בְּאֵשׁ
סְחִי-רוּחְךָ דוֹרֵשׁ,
כְּזֹאת הַרְהַר, וְאַז טִבֵּק קֵטֵר.

וּכְשֶׁעֲשֹׁנֶת, שִׁיר-הָאֶפֶר בְּמִקְטָרְתְּךָ
יִרְגִיעַ רוּחְךָ, בְּדוֹבְבוֹ מִזְכָּרְתֶּךָ:
כִּי בָאתָ מֵעֶפֶר
וּלְעֶפֶר תִּחְזָר.
כְּזֹאת הַרְהַר, וְאַז טִבֵּק קֵטֵר.

תודה לנקדן המהיר של דיקטה שעזר לי
להעתיק את סימני הניקוד! רכשתי את
סדרת ספרי "ניקולא הקטן" וגם ראיתי
סרט מצויר יפה שמתאר את חייהם של
סמפה וגוסיני, היוצרים ✂ לוויצו קנייתי
את "ספר תום" על המאיירת תום זיידמן

פרויד 🧠 אמי מצאה את ספרה "סיפורי
ארנבים" בספרייה של מוסד "אהבה"
כשהיתה בת תשע ואמרה לי: "אף פעם
לא ראיתי ספר ילדים עם ציורים כאלה!"

Sir John Soane's Museum, 10.4.23

קניתי לה לא מזמן את הספר והוא פתוח
אצלה על השידה בחדר חבל שאינני
קורא ספרים במידה שאני מדבר אליהם.
ליל, גם היום, יכולה לגמור בקלות ספר
ביום...

09:19 23.5.23

נועה יקרה, כפי שאת רואה, גם אני לא
שכחתי את יום הולדתך החל מחר
אושר כבר מצאת, ולכן אאחל לך גם
הרבה עושר! המתנה שלך נמצאת
בתיבה   יום הולדת שמח

12:55 24.5.23

שלום, נועה. רציתי לכתוב לך באריכות,
אבל אי אפשר. אני צריך לכתוב במקום
זאת לנשים זרות באתרי ההכרויות
 האם שמת לב שמאז התכתבנו,
נוספו בווטסאפ סמלונים חדשים? יש את
הפרח הסגול (בן חצב יקינתוני?) וגם קן
עם ביצים כחולות: אולי אלו ביצים של
מיינה? בימים האחרונים עבדתי קצת על
אתר האינטרנט שלי, אחרי הפסקה של

הרבה שנים: כתבתי את הקוד של דף
הבית מחדש והוספתי את הסיפורים
הקצרים של צבי גולן ששלחתי לך פעם,
וגם אחרית דבר שכתבתי עליו מזמן ✍️
אני מפרסם אותם כעת בקבוצות של
קוראי ספרים בפייסבוק: חלק מאשרים 📖
וחלק מוחקים 📖

11:31 6.9.23

שלום נועה 🌸 האזנתי עכשיו ברכבת
ל"דידו ואיניאס" של פרסל 🏛️ איניאס
עומד לעזוב את דיידו במצוות האלים, אבל
מחליט להשאר. דיידו מתעקשת שילך:
"מספיק שחשבת לרגע לעזוב אותי!"
היא אומרת, ומתה מצער (איזו אריה
נהדרת!) חשבתי: האלים והגיבורים הללו
מהאופרות של הבארוק, הם עושים
מעשים גדולים וגם יש להם רגשות
גדולים יותר משל בני אדם רגילים! 🦸
מצד שני אני נזכר עכשיו ב"מגילת סן-
מיקלה": גברת אחת שהתאהבה ברופא,
הרעילה את הינשופה שלו בגלל שקינאה
בה. אז גם בני אדם רגילים יכולים לעשות

שטויות... יש לי תקליטור בשם "למות על אופרה" (Opera to Die For) ובו אריות מוות מפורסמות. הוא נפתח בקינה של דידו וממשיך בנפילתו של דון ג'ובאני אל השאול. על העטיפה, זמרת אופרה מצמידה סכין למחשוף הנדיב...

12:18 23.9.23

שלום, נועה. אספר לך קצת חדשות, כדי שלא תשתעממי יותר מדי ביום הכיפורים. אכתוב מכתב רגיל ואת הסמלונים אשמור לפעם הבאה, שלא יחסר. ברכבת אני מאזין עכשיו ל-427 השיחות של "שעה היסטורית" שערך פרופ' הרסגור עם אלכס אנסקי. אוותר על המאחרים יותר שהקליט עם חיילי גל"צ... לפני כמה שבועות, נפגשתי עם סגן הנשיאה של ויצו כדי לשכנע אותו להתקין וילונות בספריה. לבהלתי הגדולה אמר לי שלדעתו יעבירו אותי לאוניברסיטת חיפה, כדי שתמלא את מקומי ספרנית במשרה מלאה מהאוניברסיטה. הצעתי שישכרו את רחלי, שעבדה אתי בקרית ים, כדי

שתשלים את השעות; או שבמקום להיות ספרן, אעביר קורס במחלקה לארכיטקטורה על הבנאים הגדולים: פרעה ח'ופו שכונן את הפירמידה הגדולה, הורדוס בונה המקדש, יוסטיניאנוס מקים האיה סופיה וכן הלאה: את יודעת מהמכתבים שלי, שקראתי עליהם לא מזמן אצל הרודוטוס, יוסף בן-מתתיהו ופרוקופיוס... במקום זאת, הוחלט שבינתיים ישלים סטודנט את מכסת השעות. אוי ואבוי! בראשית שנה הבאה כבר מתאחדים עם האוניברסיטה... ליתר בטחון, לקחתי מהצד עבודה קטנה בספריה של הכפר. הזמנתי מאמי ציור נוסף שהנושא שלו: זמרי אופרה ואמני במה אחרים! היא קוראת לי לשמוע את בקשותי, אז אסיים עם ורד כרגיל. עזת אמו של תיאודור בתוך "משפחתי וחיות אחרות": לשים במים של הוורדים כדור אספירין!

11:54 23.10.23

שלום נועה, מה שלומך? לא אכתוב על

המלחמה ואני מקווה שיחליטו לבטל אותה (כמו כולם, גם לי יש דעה!) 😊 לא בגלל זאת לא כתבתי, אלא שנדבקתי בקורונה ואני עדיין מרגיש די מצונן. אי אפשר לחשוב על בחורות במצב כזה! 😞 תקופת המגיפה לפני שנה וחצי היתה דוקא טובה: היה לי פנאי לצעוד מדי יום, אז הבריאות שלי השתפרה והתקדמתי בהאזנה לספרים הקוליים. גם עכשיו אני אמור לעבוד מהבית, אבל מרגיש לא טוב ומעביר עם אמי את הזמן בצפייה בסרטים קומיים ☺ ראינו את "המפיקים" של מל ברוקס (הסרט המקורי מ-1967), "חמישה בלשים לקינוח" לפי ניל סיימון (1976), "ימי הרדיו" ו"דני רוז האיש מברודווי" של וודי אלן וגם "משחקי ריגול" עם וולטר מתאו (1980) ובצרפתית, "הבלונדיני עם הנעל השחורה" (1972): השחקן הראשי בו מזכיר קצת את ג'ין ויילדר, לשניהם מראה די מוזר! אנחנו צופים גם במפגשים של יואב אבניאון: יואב הוא מורה דרך שמעביר הרצאות בזום 🙏 במקום להשתתף בשידור החי,

אני קונה אותן ממנו בקבוצות של תריסר ומשלם כמו על קורס של שומע חופשי באוניברסיטה (אבל, עם הנחה לפנסיונרים - כי אני צופה בהן עם אמי!) האם סיפרתי לך על הקורס המקוון הנהדר שלמדנו באוניברסיטת תל-אביב, "עידן האימפריות במזרח הקדום" של פרופ' יורם כהן? שמרתי את ההקלטות כדי לצפות בו שוב 🙌📖 לפני חצי שנה ביקרנו את ליל באנגליה. במיוחד נהייתי מה-Wallace Collection. הם מחזיקים שם את הבחורה היחידה שמחייכת בלונדון, שעובדת במוזיאון בתור נערת מלתחה 🎭 אמרתי לליל, "האנגלים, מין עם חיזור ורופס, איך הם כבשו את כל העולם?" "אנחנו נמצאים בשכונת מהגרים," היא הסבירה, "תראה את ג'יימסון!" ג'יימסון הוא שחיין ויש לו שרירים בהתאם... 🏊 מספיק ליום אחד! אלך להכין לי תה. אל תצפי יותר מדי בחדשות...

28:13 5.11.23

מה שלומך, נועה? היום חזרתי לעבוד

במכללה. חשבתי שאחכה עד שהרכבת תחזור לפעול מתחנת כפר יהושע 🚆 אבל בסוף נאלצתי לנסוע באוטובוסים. למזלי, הם חצי ריקים 🚗 תשע שנים נסעתי באוטובוסים לעבודה בקרית ים ולא ראיתי אפילו בחורה צעירה אחת. ברכבת לחיפה הן נוסעות כל הזמן, כדי להשתזף בחוף הכרמל 🏖️ לפני שנה אולי, הציבו מיכל למחזור אלקטרוניקה במרכז הכפר. כבר מצאתי בו שני מחשבים ניידים, שהיו זקוקים רק להחלפת הדיסק הקשיח הישן ב-SSD כדי לעבוד כמו חדשים 🗑️ 🗑️ אתמול חיפשו מקלט לשידורי עידן+ לחיילים: היה לי אחד שמצאתי שם! מסרתי גם כמה נגני MP3 ישנים: לחיילים אסור לקחת איתם טלפונים וכך הם יכולים להאזין למוזיקה 🎵 אמי ערכה בסטודיו פרויקט של סריגת כובעי צמר לצבא ובקרוב הסטודנטיות שלה יסרגו בובות לילדי המפונים. היא עובדת עכשיו על דוגמה של אוליבר הפילילון 🐘 לאוליבר המסכן יהיו אזניים ורגליים אדומות 🌍 בפייסבוק

נתקלתי בפרסומת מהמאה ה-19,
"מלבושי אבלות מוכנים לשימוש". הנערה
המחייכת שבאיור עוטה צעיף אלגנטי של
נוצות יען צבועות שחור. כנראה היתה
נשואה לאיזה אשמאי זקן, ולא מצטערת
בכלל

13:17 4.12.23

שלום נועה ☺ ככל שאני צופה במרקע
הטלוויזיה אני יותר נעצב ויותר מתרגז, אז
אני מסתפק בכותרות החדשות. בספריה
של ויצו נתקלתי בספר ילדים, "ספר
הציירים הגדולים". קראתי: "טיציאן היה
צייר מגוון מאוד, שצייר דיוקנאות ונשים
עירומות" 🍏 כשבקרתי בלונדון, ראיתי
בחנות אחד המוזיאונים ספר ושמו:
"למה יש כל כך הרבה אנשים עירומים
באמנות?" לא קניתי אותו ולכן עד היום
אינני יודע... בפסלים שאצלי בחדר, כל
הנשים לבושות וזה רק מוסיף ליפיין
זה מזכיר לי זוג פסלים מעניינים שקניתי:
דיוקנאות בסגנון רומנסקי של שני אבירים.
על מגינו של האחד סמל משפחתו של

גוטפריד מבויון, מלכה הראשון של ירושלים הצלבנית. על מגינו של השני - אריה 🦁 זה בטח ריצ'רד לב ארי! על הבסיס חרותה הקדשה בצרפתית, מזכרת מיום נישואין 👤 היום במכתב, אין קשר בין משפט אחד למשנהו. הנה: התחלתי ללמוד לטינית בדואולינגו. עוגיה היא crustula 🍪 כשלמדתי לטינית באוניברסיטה, זה היה קורס חובה והתלמידים דיברו והרעישו כל הזמן. פעם אמרה לי המורה: "יש שפה שאין יודעים לקרוא - השפה האטרוסקית 🏺 פתחתי ספר אטרוסקי והבנתי מה כתוב בו! זה היה ספר החיים המצרי 🖐 מה לעשות? אני לא מספרת לאף אחד, כי הפרופסורים יגנבו את התגלית שלי!" מעניין מה קרה איתה...

15:12 13.12.23

שלום נועה, מה שלומך? 🌸 טעיתי במכתב הקודם! crustulum היא עוגיה ואילו crustula הן עוגיות. אז זה בעצם אפילו יותר טוב! 🍪 🥞 🍪 אעשה כמו

ויסלבה שימבורסקה ואצרף מתכון טעים לעוגיות שקדים שהביאה השבוע תלמידה של אמי, אסתר ג'הסי 🧑🏻‍🍳 חצי קילו קמח, חבילת מחמאה, חצי כוס שמן, כף סוכר קוקוס, חצי כוס מים, שקית אבקת אפייה, שקית סוכר וניל, כוס אגוזי מלך קצוצים, כוס שקדים טחונים ☹️ מערבבים את הכל, יוצרים כדורים שטוחים או סהרונים ואופים ב-160 מעלות במשך 20 דקות, עד שיזהיבו 🍪 במקרה שלי אשתמש בקמח ללא גלוטן, בדיאטיפ קלאסי במקום סוכר ובתמצית וניל במקום סוכר הווניל 🐣 בימי שלישי ושישי אני עובד כמה שעות בספריה של הכפר, שנמצאת במתחם בית הספר. מאחורי הדלפק יש ארון קטן ובו הרומנים האירוטים של הוצאת אהבות. "מי קורא אותם?" שאלתי את איה, הספרנית הקודמת 🧑🏻‍🍳 "רק המורות של בית הספר!" היא ענתה 🍏🐣 שוחחתי עם Bard, מנוע הבינה המלאכותית של גוגל, על עכבישים. "שכחת לציין שלמרלין מונרו היה עכביש מחמד!" אמרתי לו 🧑🏻‍🍳 "אתה צודק!" הוא

ענה, "למרלין מונרו היה עכביש מחמד
בשם הארי! היא החזיקה אותו בצנצנת
זכוכית בחדר השינה והיתה מוציאה אותו
תכופות לשחק. היא אפילו כתבה עליו
שיר שנקרא "העכביש שלי" ❁

My little spider, Harry,
How you dance and prance
and play.
You're such a funny little fellow,
With your eight long legs so gay.

I love to watch you spin your web,
And catch the flies that come
to call.

You're such a clever little creature,
And I'm so glad you're mine at all.

"רק התלוצצתי, אמרתי לו, "ככל שאני
יודע, מרלין מונרו לא גידלה עכביש".
בעצם, כבר לא הייתי בטוח בכך בעצמי.
מאז הוא מכחיש שסיפר לי זאת, אבל
אחרי חקירה עקשנית הודה שלדעתו
הארי הוא שם מוצלח מאוד לעכביש... אני

חושב שהשיר שחיברה מרלין נולד משום
שבקשתי קודם חרוזים בסגנון א.א. מילן
על אלכסנדר הגדול. Bard כתב כמה
שירים לא רעים, איך אלכסנדר כבש את
העולם יחד עם דובון הצעצוע שלו 🐻
בקשתי ממנו לחבר שיר פוליטי שמבקר
את נתניהו. בעברית הוא סירב, אבל
באנגלית עשה זאת ברצון והשתמש
במילים מאוד קיצוניות 🗣️ כאשר שאלתי
אותו אז על עצמי, למדתי ששהיתי חצי
שנה במאסר בגלל שכתבתי סאטירה
הקוראת לרצוח את ראש הממשלה ✍️
החלטתי להפסיק לדבר איתו, לפני
שבאמת ישלחו אותי לכלא בגלל
החירטוטים שלו ✨

13:37 27.12.23

שלום נועה, אני מקווה ששלומך טוב 🌸
כבר כמה ימים אני מתכנן לכתוב
והחלטתי סוף סוף לעשות זאת! אני
מתעצל: אכתוב מכתב סתם ולא אשתדל
להיות מעניין ✉️ לקראת האיחוד, קיבלתי
גישה למשאבים ומאגרי המידע של

ספרית האוניברסיטה! יש שם הרבה סרטים ישנים עם תרגום עברי, שהעבירו מקלטות וידאו ל-DVD (גם אני העברתי את כל הקלטות הוידאו שלי למחשב!) אבל הם לא מרשים לי לשאול אותם הביתה: ספריות גדולות מתנהלות כמו בסיס צבאי 🛡️ כשלמדתי באוניברסיטה, הייתי הולך אחרי כל שיעור צרפית לספריה וצופה בסרט צרפתי. ראיתי אז שני סרטים מיזוגנים יפים, המבטאים את פחד הגברים מהמין הנשי: La Poison, "הרעל" (שתורגם לעברית "המפלצת") של Sacha Guitry וסרט של בונואל, "חזרה לפשע", Ensayo de un crimen (שנקרא באנגלית The Criminal Life of Archibaldo de la Cruz) סרט אחרון זה נעלם מקטלוג הספריה ולא נמצא בה עוד: כתבתי עליו פעם רפראט שהשווה את מעשי הגיבור להתנהגות רוצחי נשים בספרות הביהביוריסטית (לפי ויקיפדיה, בִּיהֶבְיֹרִיזְם בעברית: התנהגותנות)...

25:15 5.1.24

שלום נועה 🌸 מה קורה אצלך? שלשום ערכו בספריה מפגש לתלמידי השנה הרביעית של החוג לגרפיקה, המכונה "תקשורת חזותית". הסיבה היתה מותה של סטודנטית מהכיתה, שנחטפה לעזה במסיבת הטבע 🌸 בספריה התחילה לעבוד סטודנטית מהשנה הרביעית ששמה היא "מה פירוש השם?" שאלתי, אֵיה הוא פסוק מהקוראן ואֵאת היא צורת הרבים. בשנה שעברה עבד איתי בַשאר שפירושו "מבשר" 🌸 את זוכרת, נועה, כאשר צפינו באופרה שלומית, התוודיתי שפוצ'יני משעמם אותי למרות תהילתו הרבה; אבל בינתיים מצאתי ששתיים מהאריות האהובות עלי הן "Un bel dì, vedremo" ("יום אחד נראה") של מאדאם באטרפליי 🌸 ו-"E lucevan le stelle" ("והכוכבים זרחו") מתוך טוסקה 🌸 הן התחבבו עלי דרך הסרט L'Opéra Imaginaire שמורכב מקטעי אנימציה של יוצרים שונים לאריות מפורסמות. לבר המצווה

שלי, קיבלתי מהורי ומדודי אהרון מסרטת
8 מ"מ קטנה, וצילמתי בה כמה סרטוני
הנפשה 📺 אוגי עוד לא בן 11, אבל יצר
כבר סרטון כזה בעצמו בעזרת יישומון
של הטלפון! אני מצרף את הסרט למטה:
הוא ממש מבריק! 📱 שמעת על האופרה
החדשה על הרצל? אומרים שכדאי
לראות... 📺

16:27 16.1.24

שלום נועה 🌸 היום אין הרבה פנאי: כל
הזמן באים סטודנטים לבקש עזרה. יש לי
חדשות טובות! את זוכרת שסיפרתי כי
להקות הדרורים הגדולות נעלמו מן
החצרות, כנראה בגלל המיינות שזוללות
להן את הביצים? עכשיו יש להקת דרורים
קטנה שמתגוררת בגג תחנת הרכבת ליד
הכפר! מתחו שם רשת נגד ציפורים
שעוצרת בעד המיינות והיונים, אך ציפורי
הדרור הקטנות יכולות לעבור דרך
החורים! 🐦 🕸 השבוע מלאו לאמי
שמונים וחברה הזמינה אותה לאופרה
בתל-אביב, לראות את לוצ'יה די למרמור

המסכנה. אני צפיתי בטלויזיה בעיבוד
גרמני יפה של אותלו, שצולם אחרי
מלחמת העולם השניה. במיוחד נהיית
מההופעה של יאגו: איזה מנוול! 🤡 פעם
ראתה איתי ליל אופרה כזו ואמרה מיד:
”זו בטח אופרה גרמנית: הגרמנים הם
וולגרים!” 😏 אני דוקא נהנה מההופעות
שלהם מאוד! התלונות שלי הן לצרפתים:
הם דוחפים את ליצני הקרקס שלהם לכל
מקום! צפיתי לאחרונה באופרה ”דון
קישוט אצל הדוכסית” והם העלו לבמה
שני קומיקאים שלא יודעים לשיר, כדי
שיזייפו מול הקהל 😞 ניסיתי לצפות עם
אמי בסרט ”ספרטקוס” אבל התיאשנו
באמצע. זה באמת סרט נבוב, למרות
שיש עניין כלשהו כשספרטקוס מטביע
את נוגש העבדים בקדרת המרק 🤔 פעם
שאלו את אבא שלי: ”קראת את התנ”ך?”
והוא ענה: ”ראיתי את הסרט!” - באמת
יש אפוס הוליוודי בשם זה מאותה תקופה.
די להיום: אני מקווה, נועה, ששלומך טוב

🧐

10:13 28.1.24

מה שלומך, נועה? 🌸 השגרה היא המפתח לחיים מאושרים, והנה אני כותב לך כרגיל. בעצם (כך שמעתי בפרק 130 של "שעה היסטורית" בשבוע שעבר), לפרדיננד מלך בולגריה היה עונג גדול יותר. הוא היה נוהג להסתגר בלשכה האפולונית שלו ולהשתעשע באבני חן: יהלומים, פנינים, אזמרגדים ואבני אודם. נראה שיש עוד תענוגות לצפות להם 🕒 אתמול יצאתי לצעדה ליד נחל בית לחם ובדרך נקלעתי לגשם שוטף. בתוך שלולית מצאתי בורג 8 מ"מ, אום חלוד, חפץ בלתי ידוע אך מועיל מאוד, וצרוור מפתחות. אני מצרף לך תמונה! 📷 🔑 כשאמי היתה אחות, מצאה שעון על הקרקע. אסור היה להרים אז חפצים כי המחבלים היו מפזרים צעצועים ממולכדים, אבל היא לקחה אותו בכל זאת: היה לה במחלקה חולה המופיליה שגנבו את שעונו בבית החולים, והיא נתנה לו אותו מתנה 📺 פעמיים בשבוע אני מסיע את רינה, שלימדה אותי פעם נהיגה, לחוג

מלאכת היד של אמי. בדרך אני מספר לה רכילות, כדי לשפר את מצב רוחה. היא מתלוננת: "נדמה שאין לך מה לעשות חוץ מלעסוק בדברים האלה!" אבל בעצם זה מוסיף לה הרבה פלפל לחיים ☹️ שלשום סיפרתי לה על השכן החדש שמנגן בקונטרבס בתזמורת הסימפונית של חיפה. הוא מגדל שתי תרנגולות צבעוניות שמסתובבות לנו בגינה: החתולים לוטשים עיניים, אבל לא מעיזים להתקרב. בבוקר התרנגול צורח, אלוהים ישמור! 🐔 אני מקווה ששלוך טוב ☺️

11:42 6.2.24

שלום נועה 🌸 אני יודע שלא תמיד את אוהבת את הדברים שאני כותב, אבל אי אפשר להיות תמיד חיובי ולפעמים יש גם חשק לעשות דוקא. הנה למשל, מקרה שקרה לי לאחרונה: קיבלתי מכתב מחברת בזק לשלם על שיחות בינלאומיות. אין לי שום מנוי אצלם, אבל כנראה התקשרנו בטעות דרך ☎️ 014 לא רציתי להסתבך עם חברה כל כך גדולה ועשירה, אז

שילמתי 😞 אחרי חודש קיבלתי מכתב
נוסף: חיוב של 50 ש"ח על מכתב החוב
שנשלח בדואר. התקשרתי והתווכחתי,
אבל זה לא עזר ושילמתי שוב 😞 חלף
עוד חודש וקיבלתי עוד מכתב: חיוב על
מכתב החוב שנשלח בדואר על מכתב
החוב שנשלח בדואר! 😞 אז כבר פניתי
ללשכה להגנת הצרכן, ואחרי עוד כמה
שבועות וטלפונים העניין נגמר, אבל לא
קיבלתי פיצוי על הזמן ועל העצבים 😞
נשתדל להרגע ולחזור לשגרה: נסענו
למרכז לבקר אצל דודי אהרון. אהרון
התעוור בגיל צעיר בתאונה בצבא ואחת
מכלבות הנחייה שלו, קליאו, מחזיקה
בשיא גינס של כלבת הנחייה המבוגרת
ביותר 🐕 היום יש לו כלבה לבנה בשם
סאני. סאני לא מצאה את המקצוע
המתאים: היא יכולה לרוץ פתאום אחרי
כלב באמצע הרחוב! אהרון אמר: "היא לא
עשתה את זה כבר הרבה זמן, לפחות
חודשיים!" 🐕 סאני אוהבת להתפנק
ונהייתי לבלות איתה; כפי שאמר מארק
טוויין: "ככל שאני מכיר יותר אנשים, אני

אוהב יותר כלבים!" 🐾 רק מכתב קצר היום,
לכבוד יום ולנטיין שיחול עוד שבוע 🗓️

13:44 20.2.24

שלום נועה 🌸 האם החלמת מדלקת
הריאות? בתור בחורה צעירה, יש לך די
הרבה צרות! 😞 לא היה לי כל רעיון
לכתוב לך עליו, והנה נכנס לספריה רומן,
איש התחזוקה. הוא אמר: "אתה לא מבין
איך אנחנו מרגישים! אלכסיי נבלני - גבוה,
בלונדיני, כחול עיניים, חסר-פחד, מבריק,
נואם מוכשר - נרצח בידי פוטין הגמד!
היה אותו דבר עם טרוצקי שחוסל בידי
סטלין - גמד עם מידת נעליים 36" 🗨️
קצת התפלאתי ושאלתי: "הרי פוטין
מצטלם רוכב על סוסים בלי חולצה!" אבל
הוא אמר: "זה הכל תעמולה! הגמד הזה,
כשהוא יושב, שמים לו משהו מתחת
לרגליים כי הוא לא מגיע לרצפה!" 🪑
הוא אומר שבטלוויזיה הרוסית מספרים
שהאמריקאים הרגו את נבלני... אני
חושב ששלחתי לך את הספרון שהכנת
ללאוניד טוקרסקי: אמו של לאוניד היתה

אחותו של סבי מצד אבי. הם היו טרוצקיסטים וכל משפחתם נרצחה בידי סטלין. לפני כמה חודשים שאלתי את רומן על המלחמה באוקראינה. הוא אמר שברוסיה כולם תומכים בה! זלנסקי נבחר משום שהבטיח שיספח חזרה את קרים, וזה אומר שבחר במלחמה! מספיק עם הפוליטיקה... אני רוצה למנות לך שלושה סרטים נהדרים שצפיתי בהם שוב עם אמי בשבוע שעבר: "ארוחת ערב בשמונה" (1933) | © "שולחנות נפרדים" (1958) ☞ ו"מיס מרפל בתיאטרון" (1963) ☞ היום כבר לא יודעים לעשות סרטים כאלה! ☞ אני מתקדם בלימודי הלטינית בדואולינגו. פניתי פעם למשרד החינוך בהצעה שיפתחו שם קורס עברי ללימוד אנגלית. הם ענו שפנו לדואולינגו בהצעה לשיתוף פעולה אך לא נענו, והם לא פיתחו קורס בעצמם (כפי שיכול לעשות בדואולינגו כל אדם) בגלל שתוכנית הלימודים שם לא תואמת את התוכנית בארץ ומשום שדואולינגו אינם מאפשרים להשתמש בסיסמה האחידה שמוקצת

לתלמידי בתי הספר 😞 איזה תירוצים
עלובים! הסיבה האמיתית היא שבתרגילים
של דואולינגו יש הרבה זוגות חד-מיניים,
והדבר לא מתאים למשרד החינוך שנשלט
כבר שנים רבות בידי החוגים הדתיים 🙏
🙏 הנה, חזרתי לדבר על פוליטיקה...
לכן אפסיק כאן ואסיים את המכתב בפרת
משה רבנו עליזה, היא מושית שבע
הנקודות. אבל בווטסאפ יש לה תשע! 📱

13:02 5.3.24

שלום נועה 🌸 מה נשמע אצלך? איך את
מרגישה? נעבור לפינת הבישול: בנוסעי
ברכת או במהלך הצעדות, אני נהנה
למצוץ לפעמים סוכריות בלי סוכר. יש
בטעם קפה ① ובטעם לימון ② ויש גם
ריבת חלב שהיא מתוקה מדי ומנטה
שהיא מרה, אבל כל השנים חלמתי על
סוכריות בלי סוכר בטעם תפוז! 🍊
השבוע מצאתי כאלה בחנות באשדוד
והזמנתי עם שליח. הסוכריות לא סומנו
שאינן מכילות סוכר, אז ערכתי נסיון
ובדקתי את רמת הסוכר בדם כמה

פעמים. הן באמת בלי סוכר! אבל, לא מאוד טעימות ♀ אמשיך לכתוב על דברים פרקטיים (ליל לא סובלת את זה!): אני מתקשה למצוא חולצות במידה שלי, משום שאורכן קצר וגם השרוולים אינם ארוכים דיים. רק עכשיו גיליתי שחוץ ממידת XL האמריקאית, יש גם מידה XL Tall שארוכה בשני אינצ'ים! כדי להיות יפה, הזמנתי מאמזון כמה חולצות במידה זו. לא כל מכתב צריך להיות מעניין! אני מקווה, נועה, ששלומך טוב 🙏

10:06 4.4.24

שלום נועה 🌸 מה שלומך? במקום הוורד, פרח שמצאתי רק עכשיו בחצר! אני מתעצל לכתוב היום, אז אשלח כמה תמונות במקום... כל שנה, ליל מתנדבת להכין לכיתה של אוגי בובת ענק להופעה של בית הספר. היא בונה אותן מנייר ומסקינג טייפ או מעיסת נייר, וצובעת עם הילדים. בקשתי ממנה לשלוח לי כמה תמונות מהשנים הקודמות: ענק, אריה, סוס וספינה של ויקינגים! 🚢 גם אוגי מוכשר

מאוד, ויש לו חוש הומור. לפני כמה חודשים
בנה דגם של חדרי הדירה שלהם מלגו 🏠
לא ביקרת שם, אז צריך להסביר. בתמונה
הראשונה, החדר של אוגי. איך יודעים?
לפי לבני הלגו שמפוזרות שם בכל מקום!
בשניה, חדר האמבטיה עם הכיור 🚿
והשירותים (שימי לב לרדיאטור בכל
חדר, שמחמם בלונדון את הדירות) 🏠
ובתמונה השלישית - מסדרון הכניסה:
כמה מהנעליים של ליל נחות שם על
הרצפה 🚪

12:16 19.5.24

שלום נועה 🌸 מה שלומך? קודם כל,
אברך אותך לקראת יום הולדתך בסוף
השבוע! יש לי מתכון טוב לעוגת גבינה עם
אוכמניות, ללא גלוטן וללא סוכר, אם את
צריכה! 🍰 ביקרתי את אריק שנשוי
לאורלי, הנכדה של דודתי, ונכנס דדי
שנשוי לאחותה. הוא החזיק ביד גוזל גדול
של תור והסביר לי: "זה תור הצוארון, יש
לו על הצואר פס אחד 🖐️ לתור מצוי יש
על הצואר שני פסים 🖐️ לתורית הזנבנית

יש זנב ארוך, לצוצלת יש נקודות ויוני
סלעים אין כמעט, כי הן התערבו ביוני
הבית. תור צוארון לא יחשוב בכלל
להתרבות עם תורית מצויה, בגלל שיש
לה שני פסים!" @ 🐦 היום מיבאים הכל
מחו"ל, ואת התפוח הזהוב מביאים
מאיטליה. בתפוחים האיטלקים יש יותר
מדי מים! כשאופים אותם בתנור הם
הופכים לעיסה 🍞 התפוחים האמריקאים
דוקא טובים מאוד, ותפוחי הגאלה שלהם
דומים לזן יונתן. בשווקים שבסביבה כבר
לא יודעים איך נראה תפוח יונתן, ומסמנים
כך את הגרנד! 🍏 זה הכל לעכשיו, נועה!
אל תגזימי עם השמפניה בחגיגות יום
ההולדת 🍷 אני מצרף מתנה שלא
תופסת הרבה מקום בדירה 📦

15:21 28.5.24

שלום, נועה 🍷 היום אין זמן! אבל כמובן
שאני עוד חושב עליך, ובפעם הבאה אספר
איך קניתי במחיר מציאה את שם המתחם
gorgon.org, כיצד עשתה אמי תספורת
לחתונה במספרה של המיליונרים בקיסריה,

למה סגרת את הספריה לכבוד האחד
במאי, יום הפועלים הבין-לאומי, ומדוע
האתר שלי זכה חודש אחד ל-800
כניסות מגוגל. אוסיף גם אנקדוטות
מלימודי הלטינית. כפי שכותב יואב
אבניאון בפרסומות להרצאותיו, יש למה
לחכות! 😊

16:10 13.6.24

שלום, נועה 🌸 אומרים שלא כדאי לעשות
סופר לאויב, כי הוא עלול לכתוב עליך
בספרו הבא. לא צריך להיות סופר גדול
או מפורסם: הנה למשל, בקורס הלטינית
של דואולינגו מצאתי את המשפט, "מרקוס
הוא הרע באנשים!" כעבור כמה תרגילים
למדתי, "מרקוס מסריח מגבינה!" זו היתה
רק ההתחלה... מעניין מה עשה המרקוס
הזה 🤔 האם המלצתי לך על סדרת
ההרצאות הנהדרת של פרופ' יונתן מאיר,
"בעקבות משיח", על משיח השקר שבתאי
צבי? 🙏 היא מוצגת ברשת על-ידי בית
אבי חי, מוסד של הציונות הדתית. באחת
ההרצאות שאלו אותו אם יש עליה לרגל

לקברו של שבתאי צבי. "כעת לא," הוא
ענה, "אבל אולי תייסדו אתם מנהג כזה."
הם לא הזמינו אותו להרצות שוב...
הנה עוד דבר שלא סיפרתי לך: לסבתי
היתה קופסת עץ מחופה מתכת, והיא
היתה יושבת בתוכה ומביטה החוצה דרך
חלון קטן זו היתה קופסתו של ד"ר
וילהלם רייך, שנחבש בכלא האמריקאי
בתור שרלטן. היא נועדה לתעל את
האנרגיה הקוסמית לריפוי הגוף... הדבר
הרגיז מאוד את כל הילדים וכשנפטרה
סבתי, גרר אבי את הארגז החוצה ושבר
אותו לחתיכות... היה עוד אדם בכפר
שהחזיק ארגז כזה, גדי אסף. בשעה
היסטורית מספר 285, שנמצאת גם היא
ברשת, שוחחו פרופ' הרסגור ואלכס
אנסקי על אותו רופא...

41:11 18.7.24

שלום נועה, הנה קצת שמש מהארץ אל
תדאגי, כאן לא חסר... הבטחתי שאספר
כיצד השגתי את הדומיין gorgon.org.
לפני חמש שנים, כשהעברתי את האתר

לשרת משלו באמזון, רציתי לרכוש שם מתחם נוסף לערוך עליו את הנסיונות. הדומיינים הכי מוכרים והכי זולים הם המקוריים, com ו-org. היום יש עוד רבים אחרים כמו dog לכלבים או cat - לא לחתולים אלא לשפה הקטלנית! הגוף שרכש את הזכויות לדומיין הזה לא מרשה אתרים בשום שפה אחרת! 🐱 בכל אופן, פתחתי לקסיקונים של בעלי חיים מהעת העתיקה וימי הביניים וחיפשתי שמות של יצורים משונים. כולם היו תפוסים חוץ מנחש זר ומוזר, Scitalis שמו, שמצויר עם ראש של כלב 🐕 בליט ברירה קנייתי דומיין בשם scitalis.com. לאורך השנים בדקתי את מצבם של שמות שמצאו חן בעיני, ולפני חודשיים החלטתי להגיש הצעה במכירה פומבית של הגרוגונה, אשר עלתה בזמנו \$288.75 (כך זוכרת מכונת הזמן של web.archive.org). חשבתי שתהיה יקרה מדי בשבילי, כי ראיתי אותה במחיר מטורף אצל הרשם החביב עלי, PorkBun, שניסה לספסר בה (הסיבה שאני משתמש

ברשם זה היא שיש לו לוגו של חזרזיר
ורוד 🐷) אבל להפתעתי זכיתי בדומיין
תמורת 26 דולר ועשרה סנט בלבד, מול
מתחרה עצלן אחד...

36:11 6.8.24

In cenaculo meo mures 🌿 שלום נועה
capto, "בחדר האוכל שלי אני מנסה
Mustelae 🐿 " לתפוס את העכברים"
sordidae in cubiculo habitant
השינה גרים חמוסים מלוכלכים" אלו
שני משפטים שימושיים מתוך לימודי
הלטינית בדואולינגו. יש שם גם משפטים
יפים כמו "הרוח נושבת ברחובות
הריקים"... אלא מה, הקורס קצר מאוד!
סיימתי אותו ואני מקבל עכשיו כל הזמן
את אותם תרגילים! יש עוד יישומון בשם
Legentibus, שמלמד לטינית דרך קריאת
סיפורים. אני שואל עצמי מה מזכירים לי
הסיפורים האלה, שחוזרים בצורות שונות
על אותם דברים? את סיפוריו הקצרים
של רוברט ואלזר בספר "איש שלא הבחין
בשום דבר"... 🙋🏻 🙋🏻 🙋🏻 אני עכשיו

עובד של האוניברסיטה ועשו לי סיור
בספריה. מפנים שם ארונות רבים של
כתבי-עת מודפסים שיש להם גרסאות
דיגיטליות. מי לוקח אותם? הסינים! הם
ממלאים מכולות שלמות ומשיטים אותן
לסין ואיש לא יודע למה. יש לי השערה:
הם מתכוננים למלחמה האטומית
פיצוץ אטומי גורם לגל מגנטי שימחק את
כל מאגרי המידע. רק לסינים ישארו כתבי
העת מהנייר! זה מדאיג אותי מאוד: אתר
האינטרנט שלי ימחק וכל העבודה תרד
לטמיון האם את מקבלת לפעמים
בדואר האלקטרוני מכתבים שמודיעים לך
שמישהו באוגנדה או בסודן השאיר לך
ירושה ומבקשים את מספר חשבון הבנק
שלך? בטח שאת מקבלת! השבוע קיבלנו
מכתב אמיתי כזה משוויץ! + ללאה גולן,
אשתו של צבי, היתה חברה קרובה בשם
לוֹטָה. לוטה היתה המזכירה של הנרייטה
סאלד ולאה הכירה אותה כשעבדה
בעליית הנוער. כתב לנו בנה הצעיר,
שהקים בארץ הזו מרכז רפואי. הוא סיפר
שקיבל ארנק של מטבעות זהב שהשאירה

לאה לאחיו, ובגלל שאמי טיפלה בה הוא רוצה להעביר לה כמה אלפי שקלים החלטנו להשתמש בכסף כדי להוציא לאור את סיפוריו וציוריו של גולן, יחד עם אחרית הדבר שכתבתי עליו, ולשלוח את הספר לספריות ולמוזיאונים לאמנות הרי האתר שלי קיים רק כל זמן שאני כאן כדי לתחזק אותו ולשלם דמי אכסון: אם יצא הספר בדפוס, אולי ישאר גם אחרי הפצצה האטומית אני מקווה שאת בטוב, נועה, למרות המצב הפוליטי. אני זוכר כמה התפלאתי כשהשתילו לנתניהו קוצב לב: חשבת, איך יכול להיות שלאדם כזה יש לב?

12:49 1.9.24

שלום נועה שמעי מה היה בסוף השבוע: יצאתי לצעוד בערב, מה שלא עשיתי כבר הרבה זמן בגלל מזג האוויר החם, ופתאום, מול כביש הגישה למשק שלנו לפני פנס הרחוב, ראיתי דמות חתול עם שוליים זוהרים, כמו מין רוח רפאים של חתול אני לא מאמין באמונות תפלות!

פסעתי באומץ קדימה ומצאתי חתול קטן
ומרופש, כולו לבן ובראשו זוג עיניים
כחולות גדולות. זה גור חתולים תאילנדי!
⊙⊙ הוא נראה כל כך עלוב שריחמתי
עליו וקראתי לו לבוא אחרי. עכשיו הוא
אצלנו והסתבר שהוא יודע לנקות עצמו
יפה מאוד וגם מחונך לעשות את צרכיו
בארגז החול 🐾 אבל זה לא הסוף! בינתיים,
אמי מצאה גורת שי טסו למכירה 🐾 אמא
שלי תמיד חלמה על כלב קטן, אבל אנחנו
גידלנו רק חתולים וכלבים גדולים שאספנו
מהרחוב. בגיל שמונים מותר להגשים
חלום! 🐾 אז כעת יש לנו את שיצו, המכונה
גם ג'יג'י, גורת שי טסו בת שלושה
חודשים שאוכלת רק אוכל מיוחד לגורים
מפירמות יוקרה; וגם את מילו הקרוי כך
על שם שלגי, הכלב הקטן של טינטין
(Milou הוא שמו הבלגי), חתלתול עם
מנהג מוזר: הוא אוהב לטפס על המדפים
ולהפיל מהם את החפצים בזה אחר
זה 🐾 אני עוד לא יודע איך נסתדר...

33:13 15.9.24

נועה, מה שלומך? 🌸 אם תתני לחדשות בטלויזיה להעציב אותך, לא יהיה לך אף יום שמח... אני רוצה לאמר לך שאני ממש מוקסם משיצו. כלבת שי טסו היא שלושה קילו של אהבה, שמשתינים בכל הבית. את חייבת לקנות אחת! 📺 את השי טסו טיפחו הטיבטים עבור קיסרית סין. יש להם שיניים קטנות ומנוונות וקיבה קטנה ומנוונת, אבל הנשמה שלהם לא מנוונת! הם יודעים לאהוב יותר מחיות גדולות בהרבה! ❤️ בשבוע שעבר ביליתי יום באוניברסיטה והעברתי את רובו במוזיאון הכט ובצפייה בסרטים מאוסף הספרייה. המוזיאון נמצא עכשיו בשיפוצים, אבל בארון הזכוכית בכניסה מוצגות צלמיות כנעניות מחימר 🗿 יש להן חורים בעיניים, באזניים, בשדיים ובטבור. אני סקרן: האם יש להן חור גם בישבן? אי אפשר לדעת! הן עומדות בפניהן קדימה ואי אפשר לראותן 🙄 ראיתי בספרייה את הסרט "הכה את השטן" מ-1953, שצולם עם הצוות של "הנץ ממלטה". זו קומדיית

פשע נחמדה וגם את "לאורך כל הלילה" עם אותם שחקנים. עליו אפשר לוותר! מצאתי שיש באוסף כמה אופרות עם תרגום עברי שאין במקומות אחרים, כמו "אביר הוורד" ו"אהבת שלושת התפוזים"   את זוכרת, ב"אהבת שלושת התפוזים" מתחפשת המשרתת הכושית לנסיכה שישנה בתפוז והאנשים אומרים: "התפוז היה רקוב: הנסיכה יצאה שחורה!" היום הם לא היו מעיזים להתבדח ככה חזרתי אל מרכזית המפרץ ברכבל החדש: זה ביקור באירופה במחיר של כרטיס אוטובוס...   האורות של מפרץ חיפה נצצו כמו מרגליות באוצר של דרקון...

14:29 28.9.24

שלום נועה! ידעתי שלא תאהבי את הבדיחות במכתב הקודם, ובמקרה הטוב אקבל פרח צהוב אז השבוע, בלי בדיחות! שמעי מה קרה: מילו יצא החוצה וחזר עם עין אחת לבנה! אל תדאגי: העין עכשיו בסדר, אבל את מתארת לעצמך

איך הרגשתי, שדבר כזה קורה שבועיים אחרי שאימצתי אותו עם עיניים כחולות כל כך יפות © הזמנו וטרינר הביתה וקיבלנו משחה אנטיביוטית. הווטרינר הזה כבר היה אצלנו פעמיים לחסן את שיצו ואת מילו, אז הוא מתפרנס מאיתנו יפה. תמונת הפרופיל שלו בווטסאפ היא יקרונית התאנה ☼ והיה קשה להתאפק מלשאול אותו אם הוא נראה כמו בתמונה. אנחנו צופים בסדרת ראיונות עם היסטוריונים שמעביר ירון לונדון בערוץ הכנסת, "מלחמות היהודים" 📖 כדאי גם לך! לפני חצי שנה נפטרה רינה, שהסעתי בחודשים האחרונים לחייה לחוג של אמי להכין שם פסיפס 🎨 כשהיתה כבר בסוף הדרך, אמרה לי: "אולי אתה רוצה שאוריש לך משהו?" ענית: "יש לך שני ספרים, 'מכתבי ילדים לאלוהים' ו'עוד מכתבי ילדים לאלוהים', אולי תתני לי אותם?" "לא!" היא אמרה, "אתה יכול לקחת אותם בהשאלה!" לפני חודש פינתה המשפחה שלה את הדירה: קיבלתי מהם כמה ארוניות יפות וגם את שני הספרים

אני לא בטוח שיש בכך לקח, אבל
יש לי עכשיו מזכרת מרינה... אני מקווה,
נועה, ששלומך טוב

00:51 3.10.24

נועה, מה שלומך? בטח לא כל כך טוב, כי החדשות כל יום יותר גרועות היום קיימנו סעודת חג עם קרובת משפחה אשר בנה, שבדיוק השתחרר, נקרא לשירות מילואים כי ששה מחברי הפלוגה שלו נהרגו בלבנון. סיימתי עכשיו לראות סרט תיעודי בשם "והמלך אמר: איזו מכונה מופלאה!" מלך אנגליה התכוון למקרה הסרטים שהציג את טקס ההכתרה שלו להמונים, ובעצם גרסה מומחזת שלו שצולמה בצרפת הסרט תאר את העולם הגרוטסקי של הסרטונים המפורסמים באינטרנט, שם כולם מצלמים את עצמם, וחשבת: האם אני באמת רוצה לקחת חלק בקרקס הזה ולפרסם את המכתבים שלי אליך? עדיף שאעבוד על משהו אחר, כמו הכנת ספרו של צבי גולן לדפוס! חשבתי שתשמחי

לדעת זאת, כי אולי לא תרצי להרגיש כאילו כתבתי לאינטרנט ולא לך. דעי שזה לא נכון! ✉️ בכל אופן, ההתנקשויות באנשי החזבאללה הזכירו לי את סדרות הטלוויזיה שצולמו לפי ספריה של מנהלת ה-BBC, פ.ד. ג'יימס. האם את זוכרת את סדרות אלו, עם מפקח המשטרה אדם דלגליש? המפקח נקרא לחקור רצח ולאורך חמישה פרקים החשודים מתרבים ולא קורה כלום. פתאום, בפרק האחרון, מתחיל מרחץ דמים נורא, כל הדמויות נהרגות ורק הרוצח נשאר בחיים ונאסר 🚗 שנה טובה, נועה, עם הרבה אהבות חדשות! לאמי היתה חברה שנכשלה בנישואיה פעם אחת ולכן, לפני שנישאה לבעלה השני, שלחה את כתב היד שלו לגרפולוג. הנישואים השניים עלו יפה מאוד! ✍️

32:09 27.10.24

שלום נועה 🌸 עם שיצו ועם מילו בבית, זה כמו לטפל בשני תינוקות 🍼 כל הרצפה מכוסה בצעצועים מפלסטיק ומילו

כבר שבר את כל כוסות הזכוכית |
סיפרתי לך מה היה עם העין שלו: עכשיו
לשיצו היתה דלקת עיניים! לקחנו אותה
לווטרינר ובמשך שבועיים טפטפנו לעין
אנטיביוטיקה שלוש פעמים ביום 8 ו גם
סרום של דם ככל שיכולנו 9 ונתנו לה
כדור נגד דלקת ונגד כאבים פעמיים ביום
סוף סוף יש לנו כלבה עם שתי עיניים
חומות! 10 אני מכין את הספר להדפסה
ועובד קשה להפוך את רישומי העיפרון
המצהיבים של גולן לשרטוטים בשחור-
לבן שיראו טוב בדפוס 11 12 13 14
האוניברסיטה סגורה בגלל המלחמה אז
חזרנו לימים היפים של הקורונה, בהם
אפשר לעבוד על הספר בבוקר, ללמוד
שפה בצהריים, לצעוד אחר-הצהריים
ולשמוע הרצאה בערב 15 אמי בקשה
עזרה בסטודיו ולכן אלך לשם לרגע:
בעצם, די לכתוב להיום!

30:10 14.11.24

שלום נועה 16 יום אחרי שכתבתי כמה
טוב להיות בבית, נקראנו לחזור ולעבוד

מבנייני האוניברסיטה אבל הספקתי להכין את הספר לדפוס ואפילו העליתי לאתר האינטרנט את הקבצים להדפסה   כמובן, תמיד ניתן לעשות יותר טוב... התלבטתי אם להדפיס בדפוס אופק מספר גדול של עותקים בזול (הם אפילו הציעו נייר בצבע קרם כפי שבקשתי, וגם אפשרות לתפירה בפשתן), אבל בסוף פניתי לדפוס מילניום-איילון, שם אדפיס על נייר מיוחד שנקרא "אורגני ענבים" ואוכל לראות דוגמה של הספר לפני ההדפסה. יהיו רק כשלושים עותקים שאותם אני מתכוון לשלוח לספריות ולמוזיאונים נקווה שהספרנים לא ישליכו את הספר במקום להכניס אותו לאוסף: לצערי אני יודע איך ספריות מתנהלות! אם נביא בחשבון את עלות התרגומים, שילמתי על כל עותק 500 ש"ח...   למזלי הזמנתי את התרגום בשנים השמנות, כשיכולנו אפילו לצפות באופרות מן המושבים שבאולם   בתור עובד האוניברסיטה, אני רשאי להרשם לקורסים

כשומע חופשי בחינם, ומנסה להרשם
לקורס בשם "שפות העולם"   אני מקווה, נועה, ששלומך טוב!

10:51 4.2.25

בוקר טוב, נועה מה נשמע אצלך? אני יודע שחייך מלאים אירועים רומנטיים וטיולים במקומות אקזוטיים גם לי היתה הרפתקה! כשצעדתי מהעבודה לרכבת במושבה הגרמנית, מצאתי על הקרקע עטלף פצוע לא העזתי לגעת בו: אפשר לקבל כלבת! התקשרתי לעירייה. העירייה הפנתה אותי לרשות הטבע והגנים. הרשות הפנתה אותי לאגודה לעטלפים. הם הפנו אלי מתנדבת בשם "הלוכדת הירוקה", שאספה את העטלף. היא אמרה שהוא הגיע לטיפול: יש לו מזל שבכל הזמן שעבר לא גרר אותו משם איזה חתול! זו ההוכחה שהאדם יכול לגבור על הבירוקרטיה! אלא שיש להקדיש לכך את רוב שעות היום. הספר שהוצאתי התקבל כבר במספר ספריות אוניברסיטאיות: אפשר לראות

אותו ב-ULI, הקטלוג המאוחד של הספריות בישראל, בשם "אגדות מתור הזהב" ① שלחתי אותו גם לכמה ספריות ציבוריות ומכונים לתרבות גרמניה, לאוסף "דורות" בספריה הציבורית של ניו-יורק, לאוסף העברי של אוניברסיטת טקסס באוסטין ולמוזיאון היהודי בברלין: המוזיאון הזה קנה שני פסלים של גולן בין מלחמות העולם ② אמי אומר: "אתה צריך להוציא עוד ספר!" אבל עוד לא התחלתי משהו חדש. המצאתי ידית לאחיזה נוחה בטלפון הנייד: אולי צריך להקים סטרט-אפ? את יכולה לראות אותה באתר שלי ③ שיצו מחלימה עוד פעם מדלקת עיניים: לקחנו אותה לרופא מומחה... כתבי לי, נועה, וספרי מה חדש ④

10:43 11.5.25

שלום נועה, אני שמח לשמוע ממך! 😊
אוגי מנגן בערך שש שנים, מגיל שש. הוא קיבל חגורה חדשה בקפוארה, אז אני שולח לכבוד זאת קצת תמונות של

המשפחה. באוגוסט הם אמורים לבקר:
נקווה שלא תהיה עוד מלחמה או מגיפה
או משהו חדש... ☺ אני בכל זאת עורך
את הדברים שכתבתי לך לספר, אבל לא
אוסף מכתבי אהבה אלא ספר זכרונות,
בסגנון יומנם של האחים גונקור. לפי
מספר המילים זה לא יהיה רומן, רק
נובלה... 🖐 חבל שבלי הרכילות לא יהיה
מאוד מעניין! חשבת לקרוא לו "אֶפֶמֶרָה:
יומן במסרונים" (את בטח יודעת: אפמרה
ביוונית זה "בשביל יום", כלומר בר-חלוף,
כמו העתונים היומיים וכפי שלבריומאים,
החרקים שמעופפים רק כמה שעות,
קוראים Ephemeroptera) 🌸 אם
אסיים, אדפיס 32 עותקים כמו מהספר
הקודם 📖 בהתחלה חשבת לקחת את
הסמלונים מתוך ווטסאפ, כדי שיהיו זהים
למקור; אבל מצאתי אוסף סמלונים
יפה בהרבה וחופשי לשימוש שנקרא
OpenMoji. הם מזכירים קצת את
האיורים של שפרד לפו הדב או את
האיורים של הנסיך הקטן, צריך רק לשנות
מעט את הגודל שלהם אחד ביחס לשני.

במיוחד יפים הפרחים שהרביתי לשלוח
לך ✉ את רואה שאינני מתאמץ לכתוב
יפה: יש כבר מספיק חומר ליומן... חוץ
מזה, צריך כבר להתארגן ולצאת לעבודה
✉ ✎ כתבי במהרה...

21:17 14.1.26

שלום נועה ✋ הבוקר טיילתי עם שיצו
כרגיל ואחר כך נשארתי אתה בבית, כי
לאמי היתה תלמידה שמפחדת מכלבים,
אפילו כאלה קטנים ✋ הייתי צריך לצאת
לעבודה ולהשאיר אותה לבד: זה קשה
מאוד! אספר כמה דברים שקרו לא מזמן
🌸 השנה פגשתי בבית הספר לעיצוב
תלמידה אתיופית בשם וֹרְקֶנֶת שנראית
כמו בסרטים האמריקאים משנות השישים:
גבוהה ויפה עם תסרוקת אפרו (בעצם,
התסרוקת משתנה כל הזמן). וֹרְקֶנֶת פירוש
זהב. היא אמרה: "אני מכירה אותך
מספרית קרית ים!" אני חושב שאני זוכר
את הפרחחית הקטנה הזו, לפני חמש-
עשרה שנים! היום היא כותבת שירים וגם
שיחקה בתיאטרון צה"ל 🎭 בגלל מחסור

בחדרים, נערכו בספריה כמה שיעורים על תולדות הלבוש: מעניין מאוד! הדבר המדהים הוא שהיוונים, שהגיעו לכאלו שיאים של תרבות, התעטפו בבד מרובע ולא עלה על דעתם שהם יכולים לגזור אותו. שאלתי את המורה: "מה זה צריך להיות?" והיא אמרה: "זה הפרדוקס היווני" ✂ לפני כמה זמן ראיתי שיעור רישום של הסטודנטים: הם ציירו שלד מפלסטיק. כשהייתי בן 16 בטכניון, דגמנה עבורנו מודליסטית בעירום. מעניין אם זה בגלל שהמצב הכלכלי הדרדר או משום שהמדינה נעשתה יותר שמרנית. זה מזכיר קצת את סיפורו של הרצל, "רוזלינדה היפה" ☠ ספרי לי מה קורה אצלך, מה את מנגנת ומה את מלמדת: אני שמח לדעת ששלומך טוב! ✂

13:11 10.3.26

שלוש נועה, איזה יופי לשמוע ממך 😊 בעצם כבר גמרתי לערוך את המכתבים, ואני חושב להכין להם כותרת בהשראת האותיות של סידור המילטון מימי הביניים

(MS Hamilton 288) יש בו מילים עבריות שמעוטרות כמו אותיות הפתיחה של כתבי היד הלועזיים, עם ראשים של חיות ושל אנשים. האות צ' היא דרקון עם שני ראשים והאות א', מטרונית רכובה על סוס... חזרתי לא מזמן מצעדה עם שיצו: היא בעד המלחמה, כי אני בבית ומטייל איתה פעמיים ביום. רוב הזמן אנחנו מסתובבים סביב הסוסים: בשביל הכלבונת הסוסים דומים לאלים גדולים, כמו בסיפור של גוליבר. אפשר לנבוח עליהם וגם יש להם חרא נורא טעים האוניברסיטה סגורה לפחות עד שבת, אבל הפעם אני עובד קצת מהבית בקיטלוג כרטיסיות של סיפורים מארכיון הסיפור העממי. אני לומד דברים מועילים, למשל שהחזיר יחזור להיות טהור בימות המשיח (סיפור מס. 11949) ושהשטן מקטרג על היהודים בכל ימות השנה, אך לא ביום הכיפורים (6791) סיפור 6793 מספר על עשיר קמצן שבלע לפני מותו את כל הזהובים שברשותו: בדיוק צפינו בסרט "מחול השעות"

בו בולע רקס הריסון (The Honey Pot) את סם המוות עם שוקולד ממולא אבקת זהב, אותה הוציא משעון חול יקר ⏳ כשהתחלתי לעבוד באוניברסיטה, מצאתי שם לכסיקון עב כרס של שמות יהודים אשכנזים ובדקתי את פירוש שם אמו החורגת של צבי גולן, Zlate Mule (באמת, קודם שאלתי עצמי מי האיש שמקדיש שנים מחייו להכין לכסיקון כזה). זלאטע, כולם יודעים, היא זהבה; מולע, אולי שמואל. למחרת היום מצאתי מטבע פולני של שני זלוטי, שני זהובים, בארונית שזרקו לרחוב. שמרתי אותו למזל! Ⓜ אצרף לך קישור ליומן: אולי תרשי לי לשבץ בו תמונה שלך מיוון? שידעו שכתבתי לבחורה יפה ולא לאיזו צפרדע! אבל רק אם תרצי 😊

